

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

ΤΑ

ΙΕΡΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΘΕΝΤΑ

ΕΚ

ΤΩΝ ΘΕΙΩΝ ΑΡΧΕΤΥΠΩΝ

ἘΝ ὉΞΟΝΙΑ

Ἐτυπώθη δι' ἐπιμελείας τοῦ τυποθέτου τῆς Ἀκαδημίας
δαπάνη τῆς Ἱερογραφικῆς Ἑταιρίας πρὸς διάδοσιν τοῦ Θείου
λόγου εἰς τε τὴν Βρεταννίαν καὶ τὰ ἄλλα ἔθνη

α' Ἰα'

Modern Greek Bible

1872 edition.

	Κεφάλαια.	Σελ.		Κεφάλαια.	Σελ.
ΓΕΝΕΣΙΣ	50 ..	1	ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΗΣ	12 ..	608
ΕΞΟΔΟΣ	40 ..	52	ΑΣΜΑ ΑΣΜΑΤΩΝ	8 ..	616
ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ	27 ..	96	ΉΣΑΪΑΣ	66 ..	620
ΑΡΙΘΜΟΙ	36 ..	128	ΊΕΡΕΜΙΑΣ	52 ..	670
ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ	34 ..	172	ΘΡΗΝΟΙ	5 ..	728
ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ	24 ..	210	ΙΕΖΕΚΙΗΛ	48 ..	734
ΚΡΙΤΑΙ	21 ..	235	ΔΑΝΙΗΛ	12 ..	784
ΨΑΛΜΟΙ	4 ..	260	ΩΣΗΕ	14 ..	800
ΣΑΜΟΥΗΛ Α'	31 ..	263	ΙΩΗΛ	3 ..	808
ΣΑΜΟΥΗΛ Β'	24 ..	297	ΑΜΩΣ	9 ..	811
ΒΑΣΙΛΕΩΝ Α'	22 ..	325	ΑΒΔΙΟΥ	1 ..	817
ΒΑΣΙΛΕΩΝ Β'	25 ..	358	ΙΩΝΑΣ	4 ..	818
ΤΩΝ ΧΡΟΝΙΚΩΝ Α'	29 ..	390	ΜΙΧΑΙΑΣ	7 ..	820
ΤΩΝ ΧΡΟΝΙΚΩΝ Β'	36 ..	418	ΝΑΟΥΜ	3 ..	824
ΕΣΔΡΑΣ	10 ..	453	ΑΒΒΑΚΟΥΜ	3 ..	826
ΝΕΕΜΙΑ	13 ..	463	ΣΟΦΟΝΙΑΣ	3 ..	829
ΕΣΘΗΡ	10 ..	477	ΑΓΓΑΙΟΣ	2 ..	831
ΙΩΒ	42 ..	485	ΖΑΧΑΡΙΑΣ	14 ..	833
ΨΑΛΜΟΙ	150 ..	513	ΜΑΛΑΧΙΑΣ	4 ..	841
ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ	31 ..	584			

Τὸ κατὰ ΜΑΤΘΑΙΟΝ Εὐαγγέ- λιον	28 ..	847	Ἐπιστολὴ πρὸς ΘΕΣΣΑΛΟΝΙ- ΚΕΙΣ Β'	3 ..	1048
Τὸ κατὰ ΜΑΡΚΟΝ Εὐαγγέλιον ..	16 ..	879	Ἐπιστολὴ πρὸς ΤΙΜΟΘΕΟΝ Α' ..	6 ..	1050
Τὸ κατὰ ΛΟΥΚΑΝ Εὐαγγέλιον ..	24 ..	899	Ἐπιστολὴ πρὸς ΤΙΜΟΘΕΟΝ Β' ..	4 ..	1054
Τὸ κατὰ ΙΩΑΝΝΗΝ Εὐαγγέλιον ..	21 ..	933	Ἐπιστολὴ πρὸς ΤΙΤΟΝ	3 ..	1057
ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ..	28 ..	960	Ἐπιστολὴ πρὸς ΦΙΛΗΜΟΝΑ ..	1 ..	1059
Ἐπιστολὴ πρὸς ῬΩΜΑΙΟΥΣ ..	16 ..	993	Ἐπιστολὴ πρὸς ἙΒΡΑΙΟΥΣ ..	13 ..	1059
Ἐπιστολὴ πρὸς ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α' ..	16 ..	1007	Ἐπιστολὴ πρὸς ΙΑΚΩΒΟΥ	5 ..	1070
Ἐπιστολὴ πρὸς ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β' ..	13 ..	1020	Ἐπιστολὴ ΠΕΤΡΟΥ Α'	5 ..	1073
Ἐπιστολὴ πρὸς ΓΑΛΑΤΑΣ	6 ..	1028	Ἐπιστολὴ ΠΕΤΡΟΥ Β'	3 ..	1077
Ἐπιστολὴ πρὸς ΕΦΕΣΙΟΥΣ	6 ..	1033	Ἐπιστολὴ ΙΩΑΝΝΟΥ Α'	5 ..	1080
Ἐπιστολὴ πρὸς ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ ..	4 ..	1038	Ἐπιστολὴ ΙΩΑΝΝΟΥ Β'	1 ..	1084
Ἐπιστολὴ πρὸς ΚΟΛΟΣΣΑΕΙΣ ..	4 ..	1041	Ἐπιστολὴ ΙΩΑΝΝΟΥ Γ'	1 ..	1084
Ἐπιστολὴ πρὸς ΘΕΣΣΑΛΟΝΙ- ΚΕΙΣ Α'	5 ..	1045	Ἐπιστολὴ ΙΟΥΔΑ	1 ..	1085
			ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΙΩΑΝΝΟΥ	22 ..	1086

Η

ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ

ΤΟΥ

ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ

ΗΜΩΝ

ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ,

ΜΕΤΑΦΡΑΣΘΕΙΣΑ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ.

¹ Έβρ. β'.
³. Πέτρ.
Α'. ε'. 1.
Πέτρ. Β'.
α'. 16.
Ίωάν. Α'.
α'. 1.
² Μάρκ. α'.
1. Ίωάν.
1ε'. 27.
³ Πράξ.
1ε'. 19, 25,
28. Κορ.
Α'. ζ'. 40.
⁴ Πράξ.
1α'. 4.

ΤΟ
ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

ΚΕΦ. α'.

ΕΠΕΙΔΗ πολλοὶ ἐπεχείρησαν νὰ συντάξωσι διήγησιν περὶ τῶν μετὰ πληροφoρίας βεβαιωμένων εἰς ἡμᾶς πραγμάτων, ² ¹ καθὼς παρέδοσαν εἰς ἡμᾶς ² οἱ ἀπ' ἀρχῆς γενόμενοι αὐτόπται καὶ ὑπηρέται τοῦ λόγου, ³ ³ ἐφάνη καὶ εἰς ἐμέ εὐλογον, ὅστις διηρεύνησα πάντα ἐξ ἀρχῆς ἀκριβῶς, νὰ σοὶ γράψω ⁴ κατὰ

σειρὰν περὶ τούτων, ⁵ κράτιστε Θεόφιλε· ⁴ ⁶ διὰ νὰ γνωρίσῃς τὴν βεβαιότητα τῶν πραγμάτων, περὶ τῶν ὁποίων κατήχηθης.
⁵ ὙΠΗΡΞΕΝ ⁷ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν Ἡρώδου τοῦ βασιλέως τῆς Ἰουδαίας ἱερεὺς τις τὸ ὄνομα Ζαχαρίας, ⁸ ἐκ τῆς ἐφημερίας Ἀβιά· καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἦτο

⁵ Πράξ.
α'. 1.
⁶ Ίωάν.
κ'. 31.
⁷ Ματθ.
β'. 1.
⁸ Χρον.
Α'. κδ' 10,
19. Νεεμ.
ιβ'. 4, 17.

40 καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἡσπάσθη τὴν Ἐλισάβετ.

41 Καὶ ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ, 42 καὶ ἀνεφώνησε μετὰ φωνῆς μεγάλης, καὶ εἶπεν,

³⁹ Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναίξιν, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

43 Καὶ πόθεν μοι τοῦτο, νὰ ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς με;

44 Διότι ἰδοὺ, καθὼς ἦλθεν ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὦτά μου, ἐσκίρτησεν ἐν ἀγαλλιάσει τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ μου.

45 Καὶ μακαρία ἡ πιστεύουσα· διότι θέλει γείνει ἐκπληρωτὶς τῶν λαληθέντων πρὸς αὐτὴν παρὰ Κυρίου.

46 Καὶ εἶπεν ἡ Μαριάμ,

⁴⁰ Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, 47 καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου εἰς τὸν Θεὸν τὸν σωτήρά μου·

48 διότι ⁴¹ ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ·

ἐπειδὴ ἰδοὺ, ἀπὸ τοῦ νῦν ⁴² θέλουσι με μακαρίζει πᾶσαι αἱ γενεαί·

49 ⁴³ διότι ἔκαμεν εἰς ἐμέ μεγαλεία ὁ Δυνατὸς, ⁴⁴ καὶ ἤγον τὸ ὄνομα αὐτοῦ·

50 καὶ ⁴⁵ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰς γενεῶν ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

51 ⁴⁶ Ἐνῆργησε κραταίως διὰ τοῦ βραχίονος αὐτοῦ· ⁴⁷ διεσκόρπισεν τοὺς ὑπερηφάνους κατὰ τὰ ὕψηματα τῆς καρδίας αὐτῶν.

52 ⁴⁸ Ἐκρήμνισε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς.

53 ⁴⁹ Πεινώντας ἐνέπλησεν ἀπὸ ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

54 Ἐβοήθησεν Ἰσραὴλ τὸν δοῦλον αὐτοῦ, ⁵⁰ ἐνθυμηθεὶς τὸ ἔλεος αὐτοῦ,

⁵¹ 55 καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, πρὸς τὸν Ἀβραάμ, καὶ πρὸς τὸν σπέρμα αὐτοῦ, εἰς τὸν αἰῶνα.

56 Ἐμείνε δὲ ἡ Μαριάμ μετ' αὐτῆς ὡς τρεῖς μῆνας· καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

57 Εἰς δὲ τὴν Ἐλισάβετ συνεπληρώθη ὁ καιρὸς τοῦ νὰ γεννήσῃ· καὶ ἐγέννησεν υἱόν. 58 Καὶ ἤκουσαν οἱ γείτονες καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτῆς, ὅτι ἐμεγαλύνεν ὁ Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ πρὸς αὐτήν· καὶ ⁵² συνεχαίρον αὐτήν.

59 Καὶ ⁵³ ἐν τῇ ὄγδῃ ἡμέρᾳ ἦλθον διὰ νὰ περιτέμωσι τὸ παιδίον· καὶ ὠνόμαζον αὐτὸ κατὰ τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς

αὐτοῦ, Ζαχαρίαν. 60 Καὶ ἀποκριθεῖσα ἡ μήτηρ αὐτοῦ, εἶπεν, ⁵⁴ Οὐχί, ἀλλ' Ἰωάννης θέλει ὀνομασθῇ. 61 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτήν, Ὅτι οὐδεὶς ὑπάρχει ἐν τῇ συγγενείᾳ σου, ὅστις καλεῖται μετὰ τὸ ὄνομα τοῦτο. 62 Ἦρώτων δὲ διὰ νευμάτων τὸν πατέρα αὐτοῦ, τί ὄνομα ἤθελε νὰ δοθῇ εἰς αὐτό. 63 Καὶ ζητήσας πινακίδιον, ἔγραψε, λέγων, ⁵⁵ Ἰωάννης εἶναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ ἐθαύμασαν πάντες. 64 ⁵⁶ Ἡνοίχθη δὲ τὸ στόμα αὐτοῦ παράπαν καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ· καὶ ἐλάλει εὐλογῶν τὸν Θεόν.

65 Καὶ ἔπεσε φόβος ἐπὶ πάντας τοὺς γείτονας αὐτῶν· καὶ ⁵⁷ καθ' ὅλην τὴν ὀρεινὴν τῆς Ἰουδαίας διελαλοῦντο πάντα τὰ πράγματα ταῦτα. 66 Καὶ πάντες οἱ ἀκούσαντες ⁵⁸ ἔβαλον αὐτὰ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, λέγοντες, Τί ἄρα θέλει εἶσθαι τὸ παιδίον τοῦτο; Καὶ ⁵⁹ χεὶρ Κυρίου ἦτο μετ' αὐτοῦ.

67 Καὶ Ζαχαρίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ ⁶⁰ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου· καὶ προσφίτευσεν, λέγων,

68 ⁶¹ Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ⁶² διότι ἐπέσκεψθαι καὶ ἔκαμε λυτῶσιν εἰς τὸν λαόν αὐτοῦ·

69 καὶ ⁶³ ἀνίγειν εἰς ἡμᾶς κέρας σωτηρίας ἐν τῷ οἴκῳ Δαβὶδ τοῦ δούλου αὐτοῦ,

70 ⁶⁴ καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνος προφητῶν αὐτοῦ·

71 σωτηρίαν ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ ἐκ τῆς χειρὸς πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς·

72 ⁶⁵ διὰ νὰ ἐκπληρώσῃ τὸ ἔλεος αὐτοῦ πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, καὶ νὰ ἐνθυμηθῇ τὴν ἁγίαν διαθήκην αὐτοῦ·

73 ⁶⁶ τὸν ὄρκον τὸν ὁποῖον ὤμοσε πρὸς Ἀβραάμ τὸν πατέρα ἡμῶν, ὅτι θέλει δώσει εἰς ἡμᾶς,

74 νὰ ἐλευθερωθῶμεν ἐκ τῆς χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ ⁶⁷ νὰ λατρεύωμεν αὐτὸν ἀφόβως,

75 ⁶⁸ ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.

76 Καὶ σὺ, παιδίον, προφῆτης τοῦ Ὑψίστου θέλεις ὀνομασθῇ· διότι ⁶⁹ θέλεις προπορευθῇ πρὸ προσώπου τοῦ Κυρίου, εἰς τὸ νὰ ἐτοιμάσῃς τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ,

77 εἰς τὸ νὰ δώσῃς γνώσιν σωτηρίας εἰς τὸν λαόν αὐτοῦ, ⁷⁰ διὰ τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν,

78 διὰ σπλάγχχνα ἐλέους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, μετὰ τὴν ὁποία ἐπέσκεψθαι ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους,

α'. 4. ⁶⁹ Ἦσα. μ'. 3. Μαλ. γ'. 1: δ'. 5. Ματθ. ια'. 10. εἰχ. 17. ⁷⁰ Μάρκ. α'. 4. κεφ. γ'. 3.

54 εἰχ. 13.
55 εἰχ. 13.
56 εἰχ. 20.
57 εἰχ. 39.
58 κεφ. β'.
19, 51.
59 Γεν. λθ'.
2. Ψαλ.
π'. 17:
πθ'. 21.
Πράξ. ια'.
21.
60 Ἰωηλ
β'. 28.
61 Βαο. Α'.
α'. 48.
Ψαλ. μα'.
13: οβ'.
18: ρς'.
48.
62 Ἐξόδ.
γ'. 16: δ'.
31. Ψαλ.
ρια'. 9.
κεφ. ζ'.
16.
63 Ψαλ.
ρλβ'. 17.
64 Ἱερ.
κγ'. 5, 6:
λ'. 10.
Δαν. θ'.
24. Πράξ.
γ'. 21.
Ῥωμ. α'.
2.
65 Λευιτ.
κς'. 42.
Ψαλ. 47'.
3: ρε'. 8,
9: ρς'. 45.
15: ις'.
60. εἰχ.
54.
66 Γεν. ιβ'.
3: ις'. 4:
κβ'. 16.
17. Ἐβρ.
ς'. 13, 17.
67 Ῥωμ. ς'.
18, 22.
Ἐβρ. θ'.
14.
68 Ἱερ.
λβ'. 39,
40. Ἐφεσ.
δ'. 24.
Θεσ. β'. β'.
13. Τιμ.
β'. α'. 9.
Ἱερ. β'.
12. Πέτρ.
Α'. α'. 15.
Πέτρ. β'.

59 Κριτ.
ε'. 24.
εἰχ. 28.
40 Σαμ. Α'.
β'. 1.
Ψαλ. λδ'.
2, 3: λε'.
9. Ἀββ.
γ'. 18.
41 Σαμ. Α'.
α'. 11.
Ψαλ. ρλγ'.
6.
42 Μαλ. γ'.
12. κεφ.
ια'. 27.
43 Ψαλ.
οα'. 19:
ρκς'. 2, 3.
44 Ψαλ.
ρια'. 9.
45 Γεν. ις'.
7. Ἐξόδ.
κ'. 6.
Ψαλ. ργ'.
17, 18.
46 Ψαλ.
47. 1:
ριγ'. 15.
Ἦσα. μ'.
10: να'.
9: νβ'. 10.
47 Ψαλ.
λγ'. 10.
Πέτρ. Α'.
ε'. 5.
48 Σαμ. Α'.
β'. 6,
κ.τ.λ.
Ἰωβ. ε'.
11. Ψαλ.
ριγ'. 6.
49 Σαμ. Α'.
β'. 5.
Ψαλ. λδ'.
10.
50 Ψαλ.
47. 3.
Ἱερ. λα'.
3, 20.
51 Γεν. ις'.
19. Ψαλ.
ρλβ'. 11.
Ῥωμ. ια'.
28. Γαλ.
γ'. 16.
52 εἰχ. 14.
53 Γεν. ις'.
12. Λευιτ.
ιβ'. 3.

9 Γεν. ζ'.
1: ιζ'. 1.
Βασ. Α'.
θ'. 4.
Βασ. Β'.
κ'. 3. 1ῶβ
α'. 1.
Πράξ. κγ'.
1: κδ'. 16.
Φιλίπ. γ'.
6.
10 Χρον.
Α. κδ'. 19.
Χρον. Β'.
η'. 14:
λα'. 2.
11 Ἐξῶδ.
λ'. 7, 8.
Σαμ. Α'.
β'. 28.
Χρον. Α'.
κγ'. 13.
Χρον. Β'.
κθ'. 11.
12 Λευιτ.
ις'. 17.
Ἀποκ. η'.
3, 4.
12 Ἐξῶδ.
λ'. 1.
14 Κριτ. σ'.
22: ιγ'.
22. Δαν.
ι'. 8. εἰχ.
29. κεφ.
β'. 9.
Πράξ. ι'.
4. Ἀποκ.
σ'. 17.
15 εἰχ. 60.
63.
16 εἰχ. 58.
17 Ἀριθ.
σ'. 3.
Κριτ. ιγ'.
4. κεφ. ζ'.
33.
18 Ἱερ. α'.
5. Γαλ.
α'. 15.
19 Ματθ. δ'.
5, 6.
20 Ματθ. δ'.
5. Ματθ.
ια'. 14.
Μάρκ. θ'.
12.
21 Γεν. ιζ'.
17.
22 Δαν. η'.
16: θ'.
21, 22, 23.
Ματθ. ιη'.
10. Ἐβρ.
α'. 14.
23 Ἰεζ. γ'.

ἐκ τῶν θυγατέρων τοῦ Ἀαρὼν, καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς Ἑλισάβετ. 6 Ἦσαν δὲ ἀμφότεροι ὁ δίκαιοι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, περιπατοῦντες ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς καὶ τοῖς διακώμασι τοῦ Κυρίου ἀμεμπτοι. 7 Καὶ δὲν εἶχον τέκνον, καθότι ἡ Ἑλισάβετ ἦτο στείρα, καὶ ἀμφότεροι ἦσαν προβεβηκότες ἐν τῇ ἡλικίᾳ αὐτῶν.

8 Ἐνθὺ δὲ ἱεράτευεν αὐτὸς ἐν τῇ τάξει τῆς ἐφημερίας αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, 9 κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἱερατείας, ἔπαιον εἰς αὐτὸν ὁ κληρὸς ἐν θυμῷ, ἐπεὶ ἐλθὼν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου. 10 καὶ πᾶν τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ προσήχητο ἕξ ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ θυμιάματος.

11 Ἐφάνη δὲ εἰς αὐτὸν ἄγγελος Κυρίου, ἱστάμενος ἐκ δεξιῶν τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θυμιάματος. 12 καὶ ὁ Ζαχαρίας ἰδὼν ἐταράχθη, καὶ φόβος ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτόν. 13 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγγελος, Μὴ φοβοῦ, Ζαχαρία· διότι εἰσηκούσθη ἡ δέησίς σου· καὶ ἡ γυνὴ σου Ἑλισάβετ θέλει γεννήσει υἱὸν εἰς σέ, καὶ θέλεις καλεῖσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωάννην. 14 Καὶ θέλει εἶσθαι εἰς σέ χαρὰ καὶ ἀγαλλίασις· καὶ πολλοὶ θέλουσι χαρῇ διὰ τὴν γέννησιν αὐτοῦ. 15 Διότι θέλει εἶσθαι μέγας ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· καὶ οἶνον καὶ σίκερα δὲν θέλει πίνει, καὶ θέλει πληρωθῇ Πνεύματος Ἁγίου· ἔτι ἐκ κοιλίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ. 16 Καὶ πολλοὺς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ θέλει ἐπιστρέψει εἰς Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῶν. 17 Καὶ αὐτὸς θέλει ἔλθει πρὸ προσώπου αὐτοῦ ἐν πνεύματι καὶ δυνάμει Ἡλίου, διὰ τὴν ἐπιστρέψῃ τὰς καρδίας τῶν πατέρων εἰς τὰ τέκνα, καὶ τὸν ἀπειθεῖν εἰς τὴν φρόνησιν τῶν δικαίων, διὰ τὴν ἐτοιμάσῃ εἰς τὸν Κύριον λαὸν προδιατεθειμένον.

18 Καὶ εἶπεν ὁ Ζαχαρίας πρὸς τὸν ἄγγελον, Πῶς θέλω γνωρίσει τοῦτο; διότι ἐγὼ εἶμαι γέρον, καὶ ἡ γυνὴ μου προβεβηκυῖα εἰς τὴν ἡλικίαν αὐτῆς.

19 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἐγὼ εἶμαι Γαβριὴλ ὁ παριστάμενος ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ· καὶ ἀπεστάλην διὰ τὴν λαλήσω πρὸς σέ, καὶ νῦν σὲ εὐαγγελίσω ταῦτα. 20 Καὶ ἰδοὺ, θέλεις εἶσθαι σιωπῶν, καὶ μὴ δυνάμενος λαλήσῃς, ἕως τῆς ἡμέρας καθ' ἣν θέλουσι γένειν ταῦτα· διότι δὲν ἐπίστευσας εἰς τοὺς λόγους μου, οὕτως θέλουσιν ἐκπληρωθῇ εἰς τὸν καιρὸν αὐτῶν.

21 Καὶ ὁ λαὸς περιέμενε τὸν Ζαχαρίαν, καὶ ἐθαύμαζον ὅτι ἐβράδυνεν ἐν τῇ ναφῇ. 22 Ὅτε δὲ ἐξήλθε, δὲν ᾔδυνάτο νὰ λαλήσῃ πρὸς αὐτούς· καὶ ἐνόησαν ὅτι ὄπτασίαν εἶδεν ἐν τῇ ναφῇ.

καὶ αὐτὸς ἔκαμνεν εἰς αὐτοὺς νεύματα, καὶ διέμενε κωφός. 23 Καὶ ἀφ' οὗ ἐτελείωσαν αἱ ἡμέραι τῆς λειτουργίας αὐτοῦ, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.

24 Μετὰ δὲ ταῦτα τὴν ἡμέραν συνέλαβεν Ἑλισάβετ ἡ γυνὴ αὐτοῦ· καὶ ἔκρυπτεν αὐτὴν πέντε μῆνας, λέγουσα, 25 Ὅτι οὕτως ἔκαμνεν ἐμὲ ὁ Κύριος ἐν ταῖς ἡμέραις καθ' ἃς ἐπέβλεψε νὰ ἀφαιρήσῃ τὸν ὄνειδός μου μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων.

26 Ἐν δὲ τῇ μηνὶ τῷ ἕκτῳ, ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος Γαβριὴλ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας, ὀνομαζομένην Ναζαρέτ, 27 πρὸς παρθένον ἡρῶν· βασινομένην μετὰ ἄνδρα ὀνομαζόμενον Ἰωσήφ, ἐξ οἴκου Δαβὶδ· καὶ τὸ ὄνομα τῆς παρθένου, Μαριάμ. 28 Καὶ εἰσελθὼν ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτὴν εἶπε, Χαίρε, κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί.

29 Ἐκείνη δὲ ἰδοῦσα, διατράχθη διὰ τὸν λόγον αὐτοῦ· καὶ διελογίζετο οὗτοις τάχα ἦτο ὁ ἀσπασμός οὗτος. 30 Καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτὴν, Μὴ φοβοῦ, Μαριάμ· διότι εὗρες χάριν παρὰ τῷ Θεῷ. 31 Καὶ ἰδοὺ, θέλεις συλλάβει ἐν γαστρὶ, καὶ θέλεις γεννήσει υἱόν· καὶ θέλεις καλεῖσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἸΗΣΟΥΝ. 32 Οὗτος θέλει εἶσθαι μέγας, καὶ ἕως τῆς ὕψις του θέλει ὀνομασθῇ· καὶ θέλει δώσει εἰς αὐτὸν Κύριος ὁ Θεὸς τὸν θρόνον Δαβὶδ τὸν πατέρα αὐτοῦ. 33 καὶ θέλει βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Ἰακώβ εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ δὲν θέλει εἶσθαι τέλος.

34 Εἶπε δὲ ἡ Μαριάμ πρὸς τὸν ἄγγελον, Πῶς θέλει εἶσθαι τοῦτο, ἐπειδὴ ἄνδρα δὲν γνωρίζω;

35 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος, εἶπε πρὸς αὐτὴν, Πνεῦμα Ἁγίου θέλει ἐπέλθει ἐπὶ σέ, καὶ δύναμις τοῦ Ὑψίστου θέλει σέ ἐπισκιάσει· διὰ τοῦτο καὶ τὸ γεννηόμενον ἐσὶ ἅγιον, θέλει ὀνομασθῇ ἅγιος Θεοῦ. 36 Καὶ ἰδοὺ Ἑλισάβετ ἡ συγγενὴς σου, καὶ αὐτὴ συνέλαβεν υἱὸν εἰς τὸ γῆρας αὐτῆς· καὶ οὗτος εἶναι μὴν ἔκτος εἰς αὐτὴν τὴν καλουμένην στείραν. 37 Διότι οὐδὲν πρᾶγμα θέλει εἶσθαι ἀδύνατον παρὰ τῷ Θεῷ.

38 Εἶπε δὲ ἡ Μαριάμ, Ἰδοὺ ἡ δούλη τοῦ Κυρίου· γένοιτο εἰς ἐμὲ κατὰ τὸν λόγον σου. Καὶ ἀνεχώρησεν ἀπ' αὐτῆς ὁ ἄγγελος.

39 Σηκωθείσα δὲ ἡ Μαριάμ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις, ὑπήγγε μετὰ σπουδῆς εἰς τὴν ὄρειν, εἰς πόλιν Ἰούδα· ὦρον δ' 21. Ἰησ. κα'. 9, 10, 11.

24 Ἰδὲ
Βασ. Β'.
ια'. 5.
Χρον. Α'.
θ'. 25.
25 Γεν. λ'.
23. Ἡσα.
δ'. 1: νδ'.
1, 4.
26 Ματθ.
α'. 18.
κεφ. β'.
4, 5.
27 Δαν. θ'.
23: ι'. 19.
28 Κριτ.
ς'. 12.
29 εἰχ. 12.
30 Ἡσα. ζ'.
14. Ματθ.
α'. 21.
31 κεφ. β'.
21.
32 Μάρκ.
ε'. 7.
33 Σαμ. Β'.
ζ'. 11, 12.
Ψαλ. ρλβ'.
11. Ἡσα.
θ'. 6, 7:
5. 5.
Ἱερ. κγ'.
5. Ἀποκ.
γ'. 7.
34 Δαν. β'.
44: ζ'. 14.
27. Ἀβδ.
21. Μιχ.
δ'. 7.
Ἰωάν. ιβ'.
34. Ἐβρ.
α'. 8.
35 Ματθ.
α'. 20.
36 Ματθ.
ιδ'. 33:
κς'. 63.
64. Μάρκ.
α'. 1.
Ἰωάν. α'.
34: κ'.
31. Πράξ.
η'. 37.
Ῥωμ. α'.
4.
37 Γεν. ιη'.
14. Ἱερ.
λβ'. 17.
Ζαχ. η'.
6. Ματθ.
ιβ'. 26.
Μάρκ. ι'.
27. κεφ.
ιη'. 27.

71 Ἡσα.
θ. 2: μβ'.
7: μβ'. 9.
Μαθ. δ'.
16. Πράξ.
κς'. 18.
72 κεφ. β'.
10.
73 Μαθ.
γ'. 1: ια'.
7.

1 Πράξ.
ε'. 37.
2 Σαμ. Α'.
15'. 1, 4.
1 Ιωάν. ζ.
42.

3 Μαθ. α'.
16. κεφ
α'. 27.
4 Μαθ. α'.
18. κεφ.
α'. 27.
5 Μαθ. α'.
25.
6 κεφ. α'.
12.

7 Γεν. ιβ'.
3. Μαθ. θ.
κη'. 19.
Μάρκ. α'.
15. εἰχ.
31, 32.
κεφ. κδ'.
47. Κολ.
α'. 23.

8 Ἡσα. θ'.
6.
9 Μαθ.
α'. 21.
10 Μαθ.
α'. 16.
15'. 16.
κεφ. α'.
43. Πράξ.
β'. 36: ι'.

36. Φιλίπ.
β'. 11.
11 Γεν.
κη'. 12:
λβ'. 1, 2.
Ψαλ. ργ'.
20, 21:
ρρηγ'. 2.
Δαν. ζ'.
10. Ἐβρ.
α'. 14.

Ἀποκ. ε'.
11.
12 κεφ. ιθ'.
38.
Ἐφεσ. α'. 6: γ'. 10, 21. Ἀποκ. ε'. 13. 13 Ἡσα.
β'. 19. κεφ. α'. 79. Ρωμ. ε'. 1. Ἐφεσ. β'. 17.
Κολ. α'. 20. 14 Ἰωάν. γ'. 16. Ἐφεσ. β'. 4, 7. Θες.

Β'. β'. 16. Ἰωάν. Α'. δ'. 9, 10.

79 ⁷¹ διὰ τὴν φωτίσθη τοὺς καθη-
μένους ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου,
ὥστε νὰ κατευθύνῃ τοὺς πόδας ἡμῶν
εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

80 ⁷² Τὸ δὲ παιδίον ἤϋξανε, καὶ ἔδυ-
ναμοῦτο κατὰ τὸ πνεῦμα, ⁷³ καὶ ἦτο ἐν
ταῖς ἐρήμοις, ἕως τῆς ἡμέρας καθ' ἣν
ἐμελλε νὰ ἀναδειχθῇ πρὸς τὸν Ἰσραὴλ.

[ΚΕΦ. β.]. ἘΝ ἐκείναις δὲ ταῖς
ἡμέραις ἐξῆλθε διάταγμα παρὰ τοῦ
Καίσαρος Αὐγούστου νὰ ἀπογραφθῇ
πᾶσα ἡ οἰκουμένη. 2 ¹ Αὕτη ἡ ἀπο-
γραφὴ ἔγενε πρώτη ὅτε ἡγεμόνευε τῆς
Συρίας ὁ Κυρήνιος. 3 Καὶ ἦρχοντο
πάντες νὰ ἀπογράφωνται ἕκαστος εἰς
τὴν ἑαυτοῦ πόλιν.

4 Ἀνέβη δὲ καὶ Ἰωσήφ ἀπὸ τῆς
Γαλιλαίας, ἐκ τῆς πόλεως Ναζαρέτ, εἰς
τὴν Ἰουδαίαν, ² εἰς τὴν πόλιν τοῦ Δα-
βιδ, ἣτις καλεῖται Βηθλεέμ, ³ (ἐπειδὴ
αὐτὸς ἦτο ἐκ τοῦ οἴκου καὶ τῆς πατρὶς
τοῦ Δαβιδ), 5 διὰ νὰ ἀπογραφθῇ ⁴ μετὰ
τῆς Μαρίας τῆς ἡρράβωνισμένης με-
αὐτὸν εἰς γυναῖκα, ἣτις ἦτο ἔγκυος.

6 Καὶ ἐνῷ ἦσαν ἐκεῖ, ἐπληρώθησαν
αἱ ἡμέραι τοῦ νὰ γεννηθῇ ⁷ καὶ ⁸ ἐγέν-
νησε τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον,
καὶ ἐσπαργάνωσεν αὐτὸν, καὶ κατέ-
κλινεν αὐτὸν ἐν τῇ φάτνῃ διότι δὲν
ἦτο τόπος δι' αὐτοὺς ἐν τῷ καταλύματι.

8 Καὶ ποιμένες ἦσαν κατὰ τὸ αὐτὸ
μέρος διανυκτερεύοντες ἐν τοῖς ἀγροῖς,
καὶ φυλάττοντες φυλακὰς τῆς νυκτὸς
ἐπὶ τὸ ποίμνιον αὐτῶν. 9 Καὶ ἰδοὺ,
ἄγγελος Κυρίου ἐξαίφνης ἐφάνη εἰς αὐ-
τοὺς, καὶ δόξα Κυρίου ἐλαμψε περὶ
αὐτοὺς, ⁶ καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν.
10 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ ἄγγελος,
Μὴ φοβεῖσθε διότι ἰδοὺ, εὐαγγελίζο-
μαι εἰς ἐσᾶς χαρὰν μεγάλην, ⁷ ἣτις
θλεῖ εἶσθαι εἰς πάντα τὸν λαόν ¹¹
⁸ διότι σημεῖον ἐγεννήθη εἰς ἐσᾶς ἐν
πόλει Δαβιδ ⁹ σωτὴρ, ¹⁰ ὅστις εἶναι
Χριστὸς Κύριος. 12 Καὶ τοῦτο θλεῖ
εἶσθαι τὸ σημεῖον εἰς ἐσᾶς, Θέλετε εὐρεῖ
βρέφος ἐσπαργανωμένον, κείμενον ἐν
τῇ φάτνῃ.

13 Καὶ ¹¹ ἐξαίφνης μετὰ τοῦ ἀγγέλου
ἐφάνη πλῆθος στρατιᾶς οὐρανίου, ὑ-
μνούντων τὸν Θεόν, καὶ λεγόντων, 14
¹² Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς
¹³ εἰρήνη, ¹⁴ ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

15 Καὶ καθὼς οἱ ἄγγελοι ἀνεχώρησαν
ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸν οὐρανὸν, οἱ ἄνθρωποι
οἱ ποιμένες εἶπον πρὸς ἀλλήλους, Ἄς
ὑπάγωμεν λοιπὸν ἕως Βηθλεέμ, καὶ ἄς
ἴδωμεν τὸ πρᾶγμα τοῦτο τὸ γεγονὸς, τὸ
ὅποιον ὁ Κύριος ἐφάνερωσεν εἰς ἡμᾶς.
16 Καὶ ἦλθον μετὰ σπουδῆς, καὶ εὗρον
τὴν τε Μαρίαν καὶ τὸν Ἰωσήφ, καὶ τὸ
βρέφος κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ. 17 Καὶ
ἰδόντες, διεκήρυξαν τὸν λόγον τὸν λαλη-
θέντα πρὸς αὐτοὺς περὶ τοῦ παιδίου
ἐκείνου. 18 Καὶ πάντες οἱ ἀκούσαντες
θαύμασαν περὶ τῶν λαληθέντων ὑπὸ
τῶν ποιμένων πρὸς αὐτοὺς. 19 ¹⁵ Ἡ
δὲ Μαρία ἐφύλαττε πάντας τοὺς λό-
γους τούτους, διαλογιζομένη περὶ αὐτῶν
ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. 20 Καὶ ἐπέ-
στρεψαν οἱ ποιμένες, δοξάζοντες καὶ
ὑμνοῦντες τὸν Θεόν, διὰ πάντα ὅσα
ἤκουσαν καὶ εἶδον, καθὼς ἐλαλήθησαν
πρὸς αὐτοὺς.

21 Καὶ ¹⁶ ὅτε ἐπληρώθησαν αἱ ὀκτὼ
ἡμέραι διὰ τὸν περιτέμωσι τὸ παιδίον,
ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ ¹⁷ Ἰησοῦς, τὸ
ὄνομασθέν ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου πρὶν συλ-
ληφθῇ ἐν τῇ κοιλίᾳ.

22 Καὶ ¹⁸ ὅτε ἐπληρώθησαν αἱ ἡμέραι
τοῦ καθαρισμοῦ αὐτῆς, κατὰ τὸν νόμον
τοῦ Μωσέως, ἀνεβίβασαν αὐτὸν εἰς
Ἱερουσόλμην, διὰ νὰ παραστήσωσιν εἰς
τὸν Κύριον. 23 καθὼς εἶναι γεγραμ-
μένον ἐν τῷ νόμῳ τοῦ Κυρίου, ¹⁹ ὅτι
πάν ἄρσενικὸν διανοίγον μήτραν, θέλει
κληθῇ ἅγιον εἰς τὸν Κύριον. 24 καὶ
διὰ νὰ προσφέρωσι θυσίαν ²⁰ κατὰ τὸ
εἰρημένον ἐν τῷ νόμῳ τοῦ Κυρίου,
“Ζεύγους τρυγῶν, ἡ δύο νεοσσούς
περιστερῶν.”

25 Καὶ ἰδοὺ, ἦτο ἄνθρωπός τις ἐν
Ἱερουσαλὴμ, ὀνομαζόμενος Συμεὼν καὶ
ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἦτο δίκαιος καὶ εὐλα-
βής, ²¹ προσμένων τὴν παρηγορίαν τοῦ
Ἰσραὴλ καὶ Πνεύμα Ἅγιον ἦτο ἐπ'
αὐτόν. 26 Καὶ ἦτο εἰς αὐτὸν ἀποκε-
καλυμμένον ὑπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ
Ἁγίου, ὅτι ²² δὲν θέλει ἰδεῖ θάνατον
πρὶν ἰδῇ τὸν Χριστὸν τοῦ Κυρίου. 27
Καὶ ²³ ἦλθε διὰ τοῦ Πνεύματος εἰς τὸ
ἱερὸν καὶ ὅτε οἱ γονεῖς εἰσέφεραν τὸ
παιδίον Ἰησοῦν, διὰ νὰ κάμωσι περὶ
αὐτοῦ κατὰ τὴν συνήθειαν τοῦ νόμου,
28 αὐτὸς ἐδέχθη αὐτὸ εἰς τὰς ἀγκάλας
αὐτοῦ, καὶ εὐλόγησε τὸν Θεὸν καὶ εἶπε,

29 ²⁴ Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν
σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ρῆμά σου, ἐν
εἰρήνῃ.”

30 διότι ²⁵ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου
τὸ σωτήριόν σου,
31 τὸ ὅποιον ἠτοίμασας ἐνώπιον
πάντων τῶν λαῶν.

32 ²⁶ φῶς εἰς φωτισμὸν τῶν ἐθνῶν,
καὶ δόξαν τοῦ λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

33 Καὶ ὁ Ἰωσήφ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ
ἐθαύμαζον διὰ τὰ λεγόμενα περὶ αὐτοῦ.
34 Καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς ὁ Συμεὼν,

¹⁵ Γεν.
λς'. 11.
κεφ. α'.
66. εἰχ.
51.

¹⁶ Γεν.
ις'. 12.
Λευι. ιβ'.
3. κεφ.
α'. 59.
¹⁷ Μαθ.
α'. 21, 25.
κεφ. α'.
31.

¹⁸ Λευι.
ιβ'. 2, 3.
4, 6.
¹⁹ Ἐξέδ.
ιγ'. 2:
κβ'. 29:
λδ'. 19.
Ἀριθ. γ'.
13: η'.
17: ιη'.
15.
²⁰ Λευι.
ιβ'. 2, 6.
8.

²¹ Ἡσα.
μ'. 1.
Μάρκ. ιε'.
43. εἰχ.
38.
²² Ψαλ.
πθ'. 48.
Ἐβρ. ια'.
5.
²³ Μαθ.
δ'. 1.

²⁴ Γεν.
μς'. 30.
Φιλίπ. α'.
23.
²⁵ Ἡσα.
νβ'. 10.
κεφ. γ'. 6.
²⁶ Ἡσα.
θ'. 2: μβ'.
6: μβ'. 6:
ε'. 1, 2,
3. Μαθ.
δ'. 16.

Πράξ. ιγ'.
47: κη'.
28.

27 Ἡσα.
η'. 14.
ᾠση. ιδ'.
9. Ματθ.
κα'. 44.
ῤωμ. θ'.

32, 33.
Κορ. Α'.
α'. 23, 24.
Κορ. Β'.
β'. 16.

Πέτρ. Α'.
β'. 7, 8.

28 Πράξ.
κη'. 22.

29 Ψαλ.
μβ'. 10.

Ἰωάν. ιθ'.
25.

30 Πράξ.
κς'. 7.

Τιμ. Α'.
ε'. 5.

31 Μάρκ.
ιε'. 43.

εἰχ. 25.
κεφ. κδ'.
21.

32 κεφ. α'.
80. εἰχ.

52.
33 Ἐφ' ὁδ.

κγ'. 15,
17: λδ'.

23.
Δευτ. ις'.
1, 16.

34 Ματθ.
ζ'. 28.

Μάρκ. α'.
22. κεφ.

δ'. 22, 32.
Ἰωάν. ζ'.

15, 46.

35 Ἰωάν.
β'. 16.

36 κεφ. θ'.
45: ιη'.

37 Δαν. ζ'.

28. εἰχ.

19.

καὶ εἶπε πρὸς Μαριάμ τὴν μητέρα αὐτοῦ, Ἰδοὺ, οὗτος κείται ²⁷ εἰς πῶσιν καὶ ἀνάστασιν πολλῶν ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ ²⁸ εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον· ³⁵ (καὶ ²⁹ σοὺ δὲ αὐτῆς τὴν ψυχὴν ῥομφαία θέλει διαπεράσει·) διὰ τὰ ἀνακαλυφθῶσιν οἱ διαλογισμοὶ πολλῶν καρδιῶν.

³⁶ Καὶ ὑπήρχε τις ἄνθρωπος ὀνόματι Ἄννα προφῆτις, θυγάτηρ Φανουὴλ, ἐκ τῆς φυλῆς Ἀσήρ· αὕτη ἦτο πολὺ προβεβηκυῖα εἰς ἡλικίαν, ἥτις ἐξῆσε μετὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἑπτὰ ἔτη ἀπὸ τῆς παρθενίας αὐτῆς· ³⁷ Καὶ αὕτη ἦτο χήρα ὡς ἑτῶν ὀγδοήκοντα τεσσάρων, ἥτις δὲν ἀπεμακρύνετο ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ, ³⁰ νύκτα καὶ ἡμέραν λατρεύουσα τὸν Θεὸν ἐν νηστεῖαις καὶ προσευχαῖς. ³⁸ Καὶ αὕτη φθάσασα ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, ἐδοξολόγει τὸν Κύριον, καὶ ἐλάλει περὶ αὐτοῦ ³¹ πρὸς πάντας τοὺς προσμένοντα λύτρωσιν ἐν Ἱερουσαλὴμ.

³⁹ Καὶ ἀφοῦ ἐτελείωσαν πάντα τὰ κατὰ τὸν νόμον τοῦ Κυρίου, ἐπέστρεψαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὴν πόλιν αὐτῶν Ναζαρέτ. ⁴⁰ ³² Τὸ δὲ παιδίον ἡῤῥεψε, καὶ ἑδυναμοῦτο κατὰ τὸ πνεῦμα, πληροῦμενον σοφίας· καὶ χάρις Θεοῦ ἦτο ἐπ' αὐτό.

⁴¹ ³³ Ἐπορεύοντο δὲ οἱ γονεῖς αὐτοῦ κατ' ἔτος εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ πάσχα. ⁴² Καὶ ὅτε ἔγενεν ἐτῶν δώδεκα, ἀφοῦ ἀνέβησαν εἰς Ἱερουσαλὴμ κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἑορτῆς, ⁴³ καὶ ἐτελείωσαν τὰς ἡμέρας, ἐνῷ αὐτοὶ ἐπέστρεφον, τὸ παιδίον ὁ Ἰησοῦς ἔμεινε ὅπισθεν ἐν Ἱερουσαλὴμ· καὶ δὲν ἐνόησεν ὁ Ἰωσήφ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ. ⁴⁴ Νομίσαντες δὲ ὅτι αὐτὸς ἦτο ἐν τῇ συνοδίᾳ, ἤλθον μίᾳς ἡμέρας ὁδόν· καὶ ἀνεζήτησαν αὐτὸν μεταξὺ τῶν συγγενῶν καὶ τῶν γνωρίμων. ⁴⁵ Καὶ μὴ εὐρόντες αὐτὸν, ἐπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ ζητοῦντες αὐτόν. ⁴⁶ Καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας εὗρον αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ, καθήμενον ἐν μέσῳ τῶν διδασκάλων, καὶ ἀκούοντα αὐτοῦ, καὶ ἐρωτῶντα αὐτούς. ⁴⁷ ³⁴ Ἐξίσταυτο δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες αὐτόν, διὰ τὴν σύνεσιν καὶ τὰς ἀποκρίσεις αὐτοῦ.

⁴⁸ Καὶ ἰδόντες αὐτόν, ἐξεπλάγησαν· καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ, Τέκνον, διὰ τί ἔπραξας ἐς τῆς οὕτως; ἰδοὺ, ὁ πατήρ σου καὶ ἐγὼ καταλυπούμενοι σὸ ἐζητοῦμεν.

⁴⁹ Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Διὰ τί με ἐζητεῖτε; δὲν ἤξεύρετε ὅτι ³⁵ πρέπει νὰ ἡμαί εἰς τὰ τοῦ Πατρὸς μου;

⁵⁰ Καὶ αὐτοὶ ³⁶ δὲν ἐνόησαν τὸν λόγον, τὸν ὅποιον ἐλάλησε πρὸς αὐτούς. ⁵¹ Καὶ ἀπεβῆκε μετ' αὐτῶν, καὶ ἦλθεν εἰς Ναζαρέτ· καὶ ἦτο ὑποτασσόμενος εἰς αὐτούς. ³⁷ Ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῦ ἐφύ-

λαττε πάντας τοὺς λόγους τούτους ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς.

⁵² Καὶ ³⁸ ὁ Ἰησοῦς προέκοπτεν εἰς σοφίαν, καὶ ἡλικίαν, καὶ χάριν παρὰ Θεοῦ καὶ ἀνθρώποις.

[ΚΕΦ. γ'.]

¹ **Ε**Ν δὲ τῷ δεκάτῳ πέμπτῳ ἔτει τῆς ἡγεμονίας Τιβερίου Καίσαρος, ὅτε ὁ Πόντιος Πιλάτος ἡγεμόνευε τῆς Ἰουδαίας, καὶ τετράρχης τῆς Γαλιλαίας ἦτο ὁ Ἡρώδης, Φίλιππος δὲ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τετράρχης τῆς Ἰουδαίας καὶ τῆς Τραχωνιτιδὸς χώρας, καὶ ὁ Δυσανίας τετράρχης τῆς Ἀβιληνῆς, ² ¹ ἐπὶ ἀρχιερέων Ἄννα καὶ Καϊάφα, ἔγενε λόγος Θεοῦ πρὸς Ἰωάννην τὸν υἱὸν τοῦ Ζαχαρίου, ἐν τῇ ἐρήμῳ. ³ Καὶ ² ἦλθεν εἰς πᾶσαν τὴν περιχώρον τοῦ Ἰορδάνου, κηρύττων βάπτισμα μετανοίας ³ εἰς ἄφεςιν ἁμαρτιῶν. ⁴ ὡς εἶναι γεγραμμένον ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν λόγων Ἡσαίου τοῦ προφήτου, λέγοντος, ⁴ Ὁ Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· Ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, εὐθείας κάμετε τὰς τρίβους αὐτοῦ. ⁵ Πᾶσα φάραγξ θέλει γεμισθῇ, καὶ πᾶν ὅρος καὶ βουνὸς θέλει ταπεινωθῇ, καὶ τὰ σκολιὰ θέλουσι γέιναι εὐθεῖα, καὶ αἱ τραχεῖαι ὁδοὶ ὁμαλαί. ⁶ Καὶ ⁵ πᾶσα σὰρξ θέλει ἰδεῖ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ.

⁷ Ἐλεγε δὲ πρὸς τοὺς ὄχλους τοὺς ἐξερχομένους διὰ τὰς βαπτισθῶσιν ὑπ' αὐτοῦ, ⁸ Γεννήματα ἐχιδνῶν, τίς ὀφείλει εἰς ἐσθὰς νὰ φύγητε ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς; ⁸ Κάμετε λοιπὸν καρποὺς ἀγίους τῆς μετανοίας, καὶ μὴ ἀρχίσσητε νὰ λέγητε καθ' ἑαυτοὺς, Πατέρα ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ· διότι σὰς λέγω, ὅτι δύναται ὁ Θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων νὰ ἀναστήσῃ τέκνα εἰς τὸν Ἀβραάμ. ⁹ Ἦδη δὲ καὶ ἡ ἀξίη κείται πρὸς τὴν ῥίζαν τῶν δένδρων· ⁹ πᾶν λοιπὸν δένδρον μὴ κᾶμνον καρπὸν καλόν, ἐκκόπτεται, καὶ εἰς πῦρ βάλλεται.

¹⁰ Καὶ ἡρώτων αὐτὸν οἱ ὄχλοι, λέγοντες, ⁸ Τί λοιπὸν θέλομεν κάμει; ¹¹ Ἀποκριθεὶς δὲ λέγει πρὸς αὐτούς, ⁹ Ὁ ἔχων δύο χιτῶνας ἅς μεταδώσῃ εἰς τὸν μὴ ἔχοντα· καὶ ὁ ἔχων τροφὰς ἅς κάμῃ ὁμοίως.

¹² ¹⁰ Ἦλθον δὲ καὶ τελῶναι διὰ τὰς βαπτισθῶσι, καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν, Διδάσκαλε, τί θέλομεν κάμει; ¹³ Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς, ¹¹ Μὴ εἰσπράττετε μηδὲν περισσότερον παρὰ τὸ διατεταγμένον εἰς ἐσθὰς.

¹⁴ Ἡρώτων δὲ αὐτόν καὶ στρατιωτικοί, λέγοντες, Καὶ ἡμεῖς τί θέλομεν κάμει; Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, ¹² Μὴ βιάσσητε μηδένα, μηδὲ συκοφαντήσητε· καὶ ἀρκείσθε εἰς τὰς νιτηρεσίας σας.

³⁸ Σαμ.
Α'. β'. 26.
εἰχ. 40.

¹ Ἰωάν.
ια'. 49.

51: ιη'.

13.
Πράξ. δ'.

6.
² Ματθ.

γ'. 1.
Μάρκ. α'.

4.
κεφ. α'.

77.
⁴ Ἡσα. μ'.

3. Ματθ.

γ'. 3.
Μάρκ. α'.

3. Ἰωάν.
α'. 23.

⁵ Ψαλ.
ιη'. 2.

⁸ Ἡσα. νβ'.

10. κεφ.
β'. 10.

⁶ Ματθ.
γ'. 7.

⁷ Ματθ.

ζ'. 19.

37. Πράξ.

β'. 37.

⁹ κεφ. ια'.

41. Κορ.

Β'. η'. 14.

Ἰακ. β'.

15, 16.

Ἰωάν. Α'.

γ'. 17:

δ'. 20.

¹⁰ Ματθ.
κα'. 32.
κεφ. ζ'.

29.
¹¹ κεφ. ιθ'.

8.

¹² Ἐφ' ὁδ.

κγ'. 1.

Δευτ. ιθ'.

11.

15 Ἐνῶ δὲ ἐπρόσμενεν ὁ λαὸς, καὶ διελογίζοντο πάντες ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν περὶ τοῦ Ἰωάννου, μήποτε αὐτὸς εἶναι ὁ Χριστὸς, 16 ἀπεκρίθη ὁ Ἰωάννης πρὸς πάντας, λέγων, ¹³ Ἐγὼ μὲν σὰς βαπτίζω ἐν ὕδατι· ἔρχεται ὅμως ὁ ἰσχυρότερός μου, τοῦ ὁποίου δὲν εἶμαι ἅγιος νὰ λύσω τὸ λωρίον τῶν ὑποθημάτων αὐτοῦ· αὐτὸς θέλει σὰς βαπτίσει ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ καὶ πυρὶ 17 τοῦ ὁποίου τὸ πτυάριον εἶναι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ θέλει διακαθαρίσει τὸ ἄλω-
 14 Μιχ. δ'.
 12. Μαθ. ιγ'.
 30.

18 Καὶ ἄλλα πολλὰ προτρέπων εὐη-
 γελίζετο τὸν λαόν.

19 Ὁ ΔΕ Ἡρώδης ὁ τετράρχης, ἐλεγχόμενος ὑπ' αὐτοῦ περὶ τῆς Ἡρω-
 διάδος τῆς γυναικὸς Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ περὶ πάντων τῶν κακῶν ὅσα ἔπραξεν ὁ Ἡρώδης, 20 προσέθεσε καὶ τοῦτο ἐπὶ πᾶσι, καὶ κατέκλεισε τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ.

21 ἈΦΟΥ δὲ ἐβαπτίσθη πᾶς ὁ λαὸς, 16 βαπτισθέντος καὶ τοῦ Ἰησοῦ, καὶ προσειχομένου, ἡγοίχθη ὁ οὐρανός, 22 καὶ κατέβη τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐν σωματικῇ μορφῇ, ὥς περιστέρα, ἐπ' αὐτόν· καὶ ἔγινε φωνὴ ἐκ τοῦ οὐ-
 16 Μαθ.
 γ'. 13.
 32.

23 Καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἤρχιζε νὰ ἦναι ¹⁷ ὡς τριάκοντα ἐτῶν, ὧν (καθὼς ἐνομίζετο) ¹⁸ υἱὸς Ἰωσήφ, τοῦ Ἠλὶ, 24 τοῦ Ματθαῖ, τοῦ Λευὶ, τοῦ Μελχὶ, τοῦ Ἰαννά, τοῦ Ἰωσήφ, 25 τοῦ Ματθαίου, τοῦ Ἀμῶς, τοῦ Ναυὺμ, τοῦ Ἑσλὶ, τοῦ Ναγγαί, 26 τοῦ Μαᾶθ, τοῦ Ματθαίου, τοῦ Σεμεὶ, τοῦ Ἰωσήφ, τοῦ Ἰούδα, 27 τοῦ Ἰωαννά, τοῦ Ῥηά, τοῦ Ζοροβάβελ, τοῦ Σαλαθιήλ, τοῦ Νηρί, 28 τοῦ Μελχὶ, τοῦ Ἀδδὶ, τοῦ Κωσάμ, τοῦ Ἐλμωδάμ, τοῦ Ἡρ, 29 τοῦ Ἰωσή, τοῦ Ἐλιέζερ, τοῦ Ἰωρεὶμ, τοῦ Ματθαῖ, τοῦ Λευὶ, 30 τοῦ Συμεῶν, τοῦ Ἰούδα, τοῦ Ἰωσήφ, τοῦ Ἰωρὰν, τοῦ Ἐλιακεὶμ, 31 τοῦ Μελεᾶ, τοῦ Μαϊνᾶν, τοῦ Ματθαῖα, ¹⁹ τοῦ Ναθαν, ²⁰ τοῦ Δαβίδ, 32 ²¹ τοῦ Ἰεσσαί, τοῦ Ὡβὶδ, τοῦ Βοός, τοῦ Σαλμων, τοῦ Ναασσῶν, 33 τοῦ Ἀμιναδάβ, τοῦ Ἀράμ, τοῦ Ἑσρῶμ, τοῦ Φαρές, τοῦ Ἰούδα, 34 τοῦ Ἰακώβ, τοῦ Ἰσαάκ, τοῦ Ἀβραάμ, ²² τοῦ Θάρα, τοῦ Ναχὸρ, 35 τοῦ Σαρὸυχ, τοῦ Ραγαῦ, τοῦ Φαλέκ, τοῦ Ἐβερ, τοῦ Σαλά, 36 ²³ τοῦ Καϊνᾶν, τοῦ Ἀρφαξᾶδ, ²⁴ τοῦ Σήμ, τοῦ Νῶε, τοῦ Ἀμέχ, 37 τοῦ Μαθουσάλα,

τοῦ Ἐνῶχ, τοῦ Ἰαρεδ, τοῦ Μαλελεήλ, τοῦ Καϊνᾶν, 38 τοῦ Ἐνῶς, τοῦ Σήθ, τοῦ Ἀδὰμ, ²⁵ τοῦ Θεοῦ.

[ΚΕΦ. Δ'.] Ὁ ΔΕ ¹ Ἰησοῦς πλήρης Πνεύματος Ἁγίου ὑπέστρεψεν ἀπὸ τὸν Ἰορδάνην· καὶ ² ἔφερετο διὰ τοῦ Πνεύματος εἰς τὴν ἔρημον, 2 πειραζόμενος ὑπὸ τοῦ διαβόλου ἡμέρας τεσσαράκοντα· ³ καὶ δὲν ἔφαγεν οὐδὲν τὰς ἡμέρας ἐκείνας· ἀφοῦ δὲ αὐταὶ ἐτελείωσαν, ὕστερον ἐπείνασε. 3 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ διάβολος, Ἐὰν ᾗσαι Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, εἰπέ πρὸς τὸν λίθον τοῦτον νὰ γένη ἄρτος. 4 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτόν, λέγων, ⁴ Εἶναι γεγραμ-
 25 Γεν. ε'.
 1, 2.

5 Καὶ ἀναβιβάσας αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς ὄρος ὑψηλόν, ἔδειξεν εἰς αὐτὸν πάντα τὰ βασίλεια τῆς οἰκουμένης ἐν μιᾷ στιγμῇ χρόνου· 6 καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ διάβολος, Εἰς σέ θέλω δώσει ἅπασαν τὴν ἐξουσίαν ταύτην καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν· ⁵ διότι εἰς ἐμέ εἶναι παραδομένη, καὶ εἰς ὅτινα θέλω, δίδω αὐτήν· 7 σὺ λοιπὸν εἰς προσκυνήσης ἐνώπιόν μου, σοῦ θέλουσιν εἶσθαι πάντα. 8 Καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτόν εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, Ὑπαγε ὀπίσω μου, Σατανᾶ· ⁶ διότι εἶναι γεγραμμένον, "Θέ-
 5 Ἰωάν.
 ιβ'. 31·
 ιδ'. 30.
 Ἀποκ. ιγ'.
 2, 7.

9 Καὶ ἔφερεν αὐτὸν εἰς Ἱερουσα-
 λὴμ, καὶ ἔστησεν αὐτόν ἐπὶ τὸ πτερί-
 γιον τοῦ ἱεροῦ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἐὰν ᾗσαι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ῥίψον σεαυτὸν ἐντεῦθεν κάτω· 10 ⁸ διότι εἶναι γεγραμμένον, "Οτι εἰς τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ θέλει προστάξει περὶ σοῦ, διὰ νὰ σέ διαφυλάξωσι·" 11 καὶ ⁹ "Οτι θέλουσι σέ σηκῶναι ἐπὶ τῶν χειρῶν αὐτῶν, διὰ νὰ μὴ προσκύνῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου." 12 Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς, ¹⁰ "Οτι εἶναι εἰρημένον, "Δὲν βέλεις πειράσει Κύριον τὸν Θεόν σου." 13 Καὶ ἀφοῦ ἐτελείωσε πάντα πειρασμὸν ὁ διάβολος, ἀπεμακρύνθη ἀπ' αὐτοῦ ¹¹ μέχρι καιροῦ.

14 ΚΑΙ ¹¹ ὁ Ἰησοῦς ὑπέστρεψεν ¹² ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος ¹³ εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ ἐξῆλθε φήμῃ περὶ αὐτοῦ καθ' ὅλην τὴν περιχώρον. 15 Καὶ αὐτὸς ἐδίδασκεν ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, δοξαζόμενος ὑπὸ πάντων.

16 Καὶ ἦλθεν ¹⁴ εἰς τὴν Ναζαρέτ, ὅπου ἦτο ἀνατετραμμένος· καὶ εἰσῆλθε κατὰ τὴν συνήθειαν αὐτοῦ ¹⁵ εἰς τὴν συναγωγὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου,

1 Μαθ.
 δ'. 1.
 Μάρκ. α'.
 12.
 2 κεφ. β'.
 27. εἴχ.
 14.
 3 Ἐξῶδ.
 λδ'. 28.
 Βασ. Α'.
 ιθ'. 8.
 4 Δευτ.
 η'. 3.

5 Ἰωάν.
 ιβ'. 31·
 ιδ'. 30.
 Ἀποκ. ιγ'.
 2, 7.
 6 Δευτ.
 ε'. 13·
 ι'.
 20.

7 Μαθ.
 δ'. 5.
 8 Ψαλ.
 111.

9 Δευτ.
 ε'. 16.
 10 Ἰωάν.
 ιδ'. 30.
 Ἐβρ. δ'.
 15.
 11 Μαθ.
 δ'. 12.
 Ἰωάν. δ'.
 43.

12 εἴχ. 1.
 13 Πράξ.
 ι'. 37.
 14 Μαθ.
 β'. 23.
 ιγ'. 54.
 Μάρκ. ε'.
 1.
 15 Πράξ.
 ιγ'. 14·
 ις'. 2.

καὶ ἐσηκώθη νὰ ἀναγνώσῃ. 17 Καὶ ἐδόθη εἰς αὐτὸν τὸ βιβλίον 'Ἡσαίου τοῦ προφήτου' καὶ ἀνοίξας τὸ βιβλίον εἶρε τὸν τόπον, ὅπου ἦτο γεγραμμένον, 18 ¹⁶ "Πνεῦμα Κυρίου ἐναι ἐπ' ἐμέ, διὰ τοῦτο με ἔχρισε" με ἀπέστειλε διὰ νὰ εὐαγγελίζωμαι πρὸς τοὺς πτωχοὺς, διὰ νὰ ἰατρεύσω τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν, νὰ κηρύξω πρὸς τοὺς αἰχμαλώτους ἐλευθερίαν, καὶ πρὸς τοὺς τυφλοὺς ἀνάβλεψιν, νὰ ἀποστείλω τοὺς συντεθλασμένους ἐν ἐλευθερίᾳ, 19 διὰ νὰ κηρύξω εὐπρόσδεκτον Κυρίου ἐνιαυτόν." 20 Καὶ κλείσας τὸ βιβλίον, ἀπέδωκεν εἰς τὸν ὑπηρέτην, καὶ ἐκάθισε· πάντων δὲ οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν ἐν τῇ συναγωγῇ ἦσαν ἀτενίζοντες εἰς αὐτόν. 21 Καὶ ἤρχισεν νὰ λέγῃ πρὸς αὐτοὺς, "Ὅτι σήμερον ἐπληρώθη ἡ γραφὴ αὕτη εἰς τὰ ὅτα ὑμῶν.

22 Καὶ πάντες ἐμαρτύρουν εἰς αὐτόν, καὶ ¹⁷ ἐθαύμαζον διὰ τοὺς λόγους τῆς χάριτος τοὺς ἐξερχόμενους ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ, καὶ ἔλεγον, ¹⁸ Δὲν εἶναι οὗτος ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωσήφ;

23 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Βεβαίως θέλετε με εἰπεῖ τὴν παραβόλῃν ταύτην, Ἰατρὲ, θεράπευσον σεαυτόν· ὅσα ἠκούσαμεν ὅτι ἔγειναν ¹⁹ ἐν τῇ Καπερναούμ, κάμε καὶ ἐδῶ ²⁰ ἐν τῇ πατρίδι σου. 24 Εἶπε δὲ, Ἀληθῶς σὰς λέγω, ὅτι ²¹ οὐδεὶς προφήτης εἶναι δεκτός ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ. 25 Καὶ ἐπ' ἀληθείας σὰς λέγω, ²² Πολλοὶ χῆραι ἦσαν ἐν τῇ Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν ἡμέρων 'Ἡλίου, ὅτε ἐκλείσθη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ ἔτη τρία καὶ μῆνας ἕξ, καθ' ὃν καιρὸν ἔγεινε πείνα μεγάλη ἐφ' ὅλην τὴν γῆν· 26 καὶ πρὸς οὐδεμίαν αὐτῶν ἐπέμφθη ὁ 'Ἡλίας, εἰμὴ ἐὶς Σάρεππα τῆς Σιδώνος πρὸς γυναῖκα χήραν. 27 Καὶ ²³ πολλοὶ λεπροὶ ἦσαν ἐπὶ Ἑλισσαίου τοῦ προφήτου ἐν τῇ Ἰσραὴλ· καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἐκαθαρίσθη, εἰμὴ Νεεμὰν ὁ Σύρος.

28 Καὶ ἐπλήσθησαν πάντες θυμοῦ ἐν τῇ συναγωγῇ, ἀκούοντας ταῦτα. 29 Καὶ σηκωθέντες ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω τῆς πόλεως· καὶ ἔφεραν αὐτὸν ἕως τῆς ὀφρύος τοῦ ὄρους, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἡ πόλις αὐτῶν ἦτο ὀικοδομημένη, διὰ νὰ κατακρημνίσωσιν αὐτόν.

30 ²⁴ Αὐτὸς ὁμως περάσας διὰ μέσον αὐτῶν, ἐπορεύετο. 31 Καὶ ²⁵ κατέβη εἰς Καπερναοὺμ, πόλιν τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν τοῖς σάββασιν. 32 Καὶ ἐξεπληττοντο διὰ τὴν διδασκὴν αὐτοῦ· ²⁶ διότι ὁ λόγος αὐτοῦ ἦτο μετὰ ἐξουσίας.

33 Καὶ ²⁷ ἐν τῇ συναγωγῇ ἦτο ἄνθρωπος ἔχων πνεῦμα δαιμονίου ἀκαθάρτου, καὶ ἀνέκραξε μετὰ φωνῆς με-

γάλης, 34 λέγων, Φεῦ! τί εἶναι μεταξὺ ἡμῶν καὶ σοῦ, Ἰησοῦ Ναζαρηνέ; ἦλθες νὰ ἀπολέσῃς ἡμᾶς; ²⁸ ἐς γνωρίζω τίς εἶσαι· ²⁹ ὁ Ἅγιος τοῦ Θεοῦ. 35 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτὸ ὁ Ἰησοῦς, λέγων, Σιώπα, καὶ ἐξέλθε ἐξ αὐτοῦ. Καὶ τὸ δαιμόνιον ἔρριψεν αὐτὸν εἰς τὸ μέσον καὶ ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ, χωρὶς νὰ βλάβῃ αὐτὸν παντελῶς.

36 Καὶ ἐξεπλάγηνσαν πάντες, καὶ συνελάουν πρὸς ἀλλήλους, λέγοντες, Τίς εἶναι ὁ λόγος οὗτος, ὅτι μετὰ ἐξουσίας καὶ δυνάμεως προστάζει τὰ ἀκάθαρτα πνεύματα, καὶ ἐξέρχονται; 37 Καὶ διεδίδετο φήμη περὶ αὐτοῦ εἰς πάντα τόπον τῆς περιχώρου.

38 ³⁰ Σηκωθείς δὲ ἐκ τῆς συναγωγῆς, εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Σίμωνος· ἡ πενθερὰ δὲ τοῦ Σίμωνος ἐκρατεῖτο ὑπὸ πυρετοῦ μεγάλου· καὶ παρεκάλεσαν αὐτὸν περὶ αὐτῆς. 39 Καὶ σταθεὶς ἐπάνω αὐτῆς, ἐπετίμησε τὸν πυρετὸν, καὶ ἀφῆκεν αὐτήν· καὶ παρενθὺς σηκωθείσα ὑπηρετεῖ αὐτοὺς.

40 ³¹ Ἐνῶ δὲ ἔδυνεν ὁ ἥλιος πάντες ὅσοι ἔχουν ἄσθενοντας ὑπὸ διαφόρων νόσων, ἔφεραν αὐτοὺς πρὸς αὐτόν· ἐκεῖνος δὲ ἐπιθέσας τὰς χεῖρας εἰς ἕνα ἕκαστον αὐτῶν, ἐθεράπευσεν αὐτοὺς. 41 ³² Ἐξήρχοντο δὲ καὶ δαιμόνια ἀπὸ πολλῶν, κρᾶζοντα καὶ λέγοντα, "Ὅτι σὺ εἶσαι ὁ Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Καὶ ³³ ἐπιτιμῶν αὐτὰ δὲν ἄφινε νὰ λαλῶσιν, ἐπειδὴ ἐγνωρίζον αὐτὸν ὅτι εἶναι ὁ Χριστός.

42 Καὶ ³⁴ ὅτε ἔγεινεν ἡμέρα, ἐξελθὼν ὑπήγεν εἰς ἔρημον τόπον· καὶ οἱ ὄχλοι ἐξήτουν αὐτόν, καὶ ἦλθον ἕως αὐτοῦ· καὶ ἐκράτουν αὐτόν, διὰ νὰ μὴ ἀναχωρήσῃ ἀπ' αὐτῶν. 43 Ὅ δὲ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ὅτι καὶ εἰς τὰς ἄλλας πόλεις πρέπει νὰ εὐαγγελίσω τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ· ἐπειδὴ εἰς τοῦτο εἶμαι ἀπεσταλμένος. 44 ³⁵ Καὶ ἐκήρυττεν ἐν ταῖς συναγωγαῖς τῆς Γαλιλαίας.

[ΚΕΦ. ε'.] ¹ ἘΝῶ δὲ ὁ ὄχλος συνεθλίβεν αὐτόν διὰ νὰ ἀκούῃ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, αὐτὸς ἵστατο πλησίον τῆς λίμνης Γεννησαρέτ· 2 καὶ εἶδε δύο πλοῖα ἱστάμενα παρὰ τὴν λίμνην· οἱ δὲ ἀλείει ἀποβάντες ἀπ' αὐτῶν ἐξέπλυναν τὰ δίκτυα. 3 Ἐμβὰς δὲ εἰς ἓν τῶν πλοίων, τὸ ὅποιον ἦτο τοῦ Σίμωνος, παρεκάλεσεν αὐτὸν νὰ ἀπομακρύνῃ αὐτὸ ὀλίγον ἀπὸ τῆς γῆς. Καὶ καθίσας ἐδίδασκεν ἐκ τοῦ πλοίου τοὺς ὄχλους.

4 Καθὼς δὲ ἔπαυσε λαλῶν, εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα, ² Ἐπανάγαγε τὸ πλοῖόν εἰς τὰ βάθη, καὶ ρίψατε τὰ δίκτυα ὑμῶν διὰ νὰ ψαρευήσθε. 5 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Σίμων εἶπε πρὸς αὐτόν, Διδα-

²⁸ σίχ. 41.
²⁹ Ψαλ.
15'. 10.
Δαν. θ'.
24. κεφ.
α'. 35.

³⁰ Μαθθ.
η'. 14.
Μάρκ. α'.
29.

³¹ Μαθθ.
η'. 16.
Μάρκ. α'.
32.

³² Μάρκ.
α'. 34:
γ'. 11.

³³ Μάρκ.
α'. 25, 34.
σίχ. 34.

³⁴ Μάρκ.
α'. 35.

³⁵ Μάρκ.
α'. 39.

¹ Μαθθ.
δ'. 18.
Μάρκ. α'.
16.

² Ἰωάν.
κα'. 6.

¹⁶ Ἡσα.
ζα'. 1.

¹⁷ Ψαλ.
μέ. 2.
Μαθθ. ιγ'.

54.
Μάρκ. 5'.
2. κεφ.
β'. 47.

¹⁸ Ἰωάν.
5'. 42.

¹⁹ Μαθθ.
δ'. 13:

²⁰ Μαθθ.
ιγ'. 54.

Μάρκ. 5'.
1.

²¹ Μαθθ.
ιγ'. 57.

Μάρκ. 5'.
4. Ἰωάν.

²² 44.
23. Βασ.

Α'. 15'. 9:
ιγ'. 1.

Ἰακ. ε'.
17.

²³ Βασ.
Β'. ε'. 14.

²⁴ Ἰωάν.
η'. 59:

²⁵ 39.
Μαθθ.

δ'. 13.
Μάρκ. α'.

21.
²⁶ Μαθθ.

ζ'. 28, 29.
Τίτ. β'.

15.
²⁷ Μάρκ.
α'. 23.

σκαλε, δι' ὅλης τῆς νυκτὸς κοπιάσαντες δὲν ἐπιάσαμεν οὐδέν· ἀλλ' ὅμως ἐπὶ τῷ λόγῳ σου θέλω ρίψει τὸ δίκτυον. 6 Καὶ ἀφ' οὗ ἔκαμον τοῦτο, συνέκλεισαν πλῆθος πολὺ ἰχθύων, καὶ διεσχίζετο τὸ δίκτυον αὐτῶν. 7 Καὶ ἔκαμον νεῦμα εἰς τοὺς συντροφούς τοὺς ἐν τῷ ἄλλῳ πλοίῳ, διὰ νὰ ἔλθωσι νὰ βοηθήσωσιν αὐτούς· καὶ ἦλθον, καὶ ἐγένεσαν ἀμφότερα τὰ πλοία, ὥστε ἐβυθίζοντο.

8 Ἰδὼν δὲ ὁ Σίμων Πέτρος, προσέπεσε πρὸς τὰ γόνατα τοῦ Ἰησοῦ, λέγων, ³ Ἐξέλθε ἀπ' ἐμοῦ, διότι εἰμαι ἄθροπος ἁμαρτωλός, Κύριε. 9 Ἐπειδὴ ἔκπληξис κατέλαβεν αὐτὸν καὶ πάντας τοὺς μετ' αὐτοῦ, διὰ τὴν ἄγρην τῶν ἰχθύων τὴν ὅποιαν συνέλαβον· 10 ὁμοίως δὲ καὶ τὸν Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, τοὺς υἱοὺς τοῦ Ζεβεδαίου, οἵτινες ἦσαν σύντροφοι τοῦ Σίμωνος. Καὶ εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα ὁ Ἰησοῦς, Μὴ φοβοῦ, ⁴ ἀπὸ τοῦ νῦν ἀνθρώπων θέλεις ἀγρεύειν. 11 Καὶ ἀφ' οὗ ἔφεραν τὰ πλοία ἐπὶ τὴν γῆν, ⁵ ἀφίσταντες ἅπαντα ἠκολούθησαν αὐτόν.

12 ΚΑΙ ⁶ ἐνῶ ἦτο ἐν μιᾷ τῶν πύλων, ἰδὼν ἄνθρωπος πλήρης λέπρας· καὶ ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν, ἔπεσε κατὰ πρόσωπον, καὶ παρεκάλεισεν αὐτόν, λέγων, Κύριε, ἐάν θέλῃς, δύνασαι νὰ με καθαρίσῃς. 13 Καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἥγγισεν αὐτόν, καὶ εἶπε, Θέλω, καθαρίσθητι. Καὶ εὐθὺς ἡ λέπρα ἔφυνγεν ἀπ' αὐτοῦ.

14 Καὶ αὐτὸς ⁷ παρήγγειλεν αὐτόν νὰ μὴ εἴπῃ τοῦτο πρὸς μηδένα· ἀλλὰ ὑπάγε, λέγε, καὶ δέξιν σεαυτὸν εἰς τὸν ἱερέα, καὶ πρόσφερε περὶ τοῦ καθαρισμοῦ σου, ⁸ καθὼς προσέταξεν ὁ Μωϋσῆς, διὰ μαρτυρίαν εἰς αὐτούς. 15 Ἀλλ' ἐτι μᾶλλον διήρχετο ἡ φήμη περὶ αὐτοῦ· καὶ ⁹ συνηθροίζοντο ὅχλοι πολλοί, διὰ νὰ ἀκούσῃ, καὶ νὰ θεραπεύωνται ὑπ' αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀσθενειῶν αὐτῶν.

16 ¹⁰ Αὐτὸς δὲ ἀπεσύρετο εἰς τὰς ἐρήμους καὶ προσήχετο.

17 ΚΑΙ ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν, ἐνῶ αὐτὸς ἐδίδασκεν, ἐκάθητο Φαρισαῖοι καὶ νομοδιδάσκαλοι, οἵτινες εἶχον ἐλθεῖ ἐκ πάσης κώμης τῆς Γαλιλαίας καὶ Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλὴμ· καὶ δύναμις Κυρίου ἦτο εἰς τὸν καὶ ἰατρῆν αὐτούς.

18 Καὶ ἰδὼν, ¹¹ ἄνδρες φέροντες ἐπὶ κλίνης ἄνθρωπον, ὅστις ἦτο παραλυτικός· καὶ ἐζήτουν νὰ φέρωσιν αὐτὸν ἔσω, καὶ νὰ θέσωσιν ἐνώπιον αὐτοῦ. 19 Καὶ μὴ εὐρόντες διὰ ποίας εἰσοδὸν νὰ φέρωσιν αὐτὸν ἔσω ἐξ αἰτίας τοῦ ὄχλου, ἀνέβησαν ἐπὶ τὸ δῶμα, καὶ διὰ

τῶν κεραμίδων κατεβίβασαν αὐτὸν μετὰ τοῦ κλινιδίου εἰς τὸ μέσον ἔμπροσθεν τοῦ Ἰησοῦ.

20 Καὶ ἰδὼν τὴν πίστιν αὐτῶν, εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἄνθρωπε, συγκεχωρημένοι εἶναι εἰς σὲ αἱ ἁμαρτίαι σου.

21 Καὶ ¹² ἤρχισαν νὰ διαλογίζωνται οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι, λέγοντες, Τίς εἶναι οὗτος, ὅστις λαλεῖ βλασφημίας; ¹³ τίς δύναται νὰ συγχωρῇ ἁμαρτίας ἐμὴ μόνος ὁ Θεός;

22 Νοήσας δὲ ὁ Ἰησοῦς τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν, ἀπεκρίθη καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Τί διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις σας; 23 τί εἶναι εὐκολώτερον, νὰ εἴπω, Συγκεχωρημένοι εἶναι εἰς σὲ αἱ ἁμαρτίαι σου, ἢ νὰ εἴπω, Σηκώθητι καὶ περιπάτει; 24 ἀλλὰ διὰ νὰ γνωρίσητε ὅτι ἐξουσία ἔχει ὁ Χὺς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς νὰ συγχωρῇ ἁμαρτίας, (εἶπε πρὸς τὸν παραλυτικόν) Πρὸς σὲ λέγω, Σηκώθητι, καὶ σήκωσον τὸ κλινιδίον σου, καὶ ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν σου. 25 Καὶ παρευθὺς ἐγερθεὶς ἐνώπιον αὐτῶν, ἐσήκωσε τὸ κλινιδίον ἐφ' οὗ κατέκειτο, καὶ ἀνεχώρησεν εἰς τὸν οἶκόν αὐτοῦ, δοξάζων τὸν Θεόν.

26 Καὶ ἔκστασις κατέλαβεν ἅπαντας, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεόν· καὶ ἐπλήσθησαν φόβου, λέγοντες, Ὅτι εἶδομεν παράδοξά σήμερον.

27 Καὶ ¹⁴ μετὰ ταῦτα ἐξῆλθε, καὶ εἶδε τελωνήν τινα Λευὴν τὸ ὄνομα, καθήμενον εἰς τὸ τελωνεῖν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἀκολουθεῖ μοι. 28 Καὶ ἀφήσας ἅπαντα, ἐσηκώθη καὶ ἠκολούθησεν αὐτόν.

29 Καὶ ¹⁵ ἔκαμεν εἰς αὐτόν ὁ Δεὺς ὑποδοχὴν μεγάλην ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ· καὶ ¹⁶ ἦτο πλῆθος πολὺν τελωνῶν καὶ ἄλλων, οἵτινες ἐκάθηντο μετ' αὐτῶν εἰς τὴν τράπεζαν. 30 Καὶ ἐγόγγυζον οἱ γραμματεῖς αὐτῶν καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, λέγοντες, Διὰ τί μετὰ τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν τρώγετε καὶ πίνετε;

31 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτούς, Δὲν ἔχουσι χρεῖαν ἱατροῦ οἱ ὑγιαίνοντες, ἀλλ' οἱ πᾶσχοντες. 32 ¹⁷ Δὲν ἦλθον διὰ νὰ καλέσω δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν.

33 Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν, ¹⁸ Διὰ τί οἱ μαθηταὶ τοῦ Ἰωάννου νηστεύουσι συχνά, καὶ κάμνουσι δεήσεις, ὁμοίως καὶ οἱ τῶν Φαρισαίων, οἱ δὲ ἰδικοί σου τρώγουσι καὶ πίνουσιν;

34 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς, Μήπως δύνασθε νὰ κάμψτε τοὺς υἱοὺς τοῦ νυμφῶνος νὰ νηστεύωσιν, ἐνὸςφ εἶναι μετ' αὐτῶν ὁ νυμφίος; 35 θέλουσιν ὅμως

¹² Μαθθ. θ'. 3.
Μάρκ. β'. 6, 7.
¹³ Ψαλ. λβ'. 5.
Ἥσα. μγ'. 25.

¹⁴ Μαθθ. θ'. 9.
Μάρκ. β'. 13, 14.

¹⁵ Μαθθ. θ'. 10.
Μάρκ. β'. 15.
¹⁶ κεφ. ιε'. 1.

¹⁷ Μαθθ. θ'. 13.
Τιμ. Α'. α'. 15.
¹⁸ Μαθθ. θ'. 14.
Μάρκ. β'. 18.

³ Σαμ. β'. 5'. 9.
Βασ. Α'. ιζ'. 18.

⁴ Μαθθ. δ'. 19.
Μάρκ. α'. 17.
⁵ Μαθθ. δ'. 20.

ιθ'. 27.
Μάρκ. α'. 18. κεφ. ιη'. 28.
⁶ Μαθθ. η'. 2.
Μάρκ. α'. 40.

⁷ Μαθθ. η'. 4.

⁸ Λευιτ. ιδ'. 4, 10, 21, 22.
⁹ Μαθθ. δ'. 25.
Μάρκ. γ'. 7.
Ἰωάν. 5'. 2.

¹⁰ Μαθθ. ιδ'. 23.
Μάρκ. 5'. 40.

¹¹ Μαθθ. θ'. 2.
Μάρκ. β'. 3.

ἔλθει ἡμέραι, ὅταν ἀφαιρεθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος· τότε θελοῦσι νηστεύσει ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις.

¹⁹ Μαθ. 36. 17. Μάρκ. β'. 21, 22. 36 ^{19*} Ἐλεγε δὲ καὶ παραβολὴν πρὸς αὐτοὺς, ὅτι οὐδεὶς βάλλει ἐπὶ ῥάβδῳ ἱμάτιον νέον ἐπὶ ἱμάτιον παλαιόν· εἰ δὲ μὴ, καὶ τὸ νέον σχίζει, καὶ μὲ τὸ παλαιὸν δὲν συμφωνεῖ τὸ ἐπὶ ῥάβδῳ τὸ ἀπὸ τοῦ νέου. 37 Καὶ οὐδεὶς βάλλει οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς· εἰ δὲ μὴ, ὁ νέος οἶνος θέλει σχίσαι τοὺς ἀσκούς, καὶ αὐτοὶ θέλει ἐκχυθῇ, καὶ οἱ ἀσκοὶ θέλουσι φθαρθῇ. 38 Ἀλλὰ πρέπει νὰ βάλληται ὁ νέος οἶνος εἰς ἀσκούς νέους· καὶ ἀμφοτέρα διατηροῦνται. 39 Καὶ οὐδεὶς ἀφοῦ πῆν οἶνον παλαιόν, θέλει εὐθὺς νέον· διότι λέγει, Ὁ παλαιὸς εἶναι καλῆτερος.

¹ Μαθ. 1β'. 1. Μάρκ. β'. 23.

[ΚΕΦ. 5'.] ΚΑΤΑ δὲ ¹ τὸ δευτερό-πρωτον σάββατον διέβαιναν αὐτοὶ διὰ τῶν σπαρτῶν καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀνέσπων τὰ στάχυα, καὶ ἔτρωγον, τρίβοντες μὲ τὰς χεῖρας· 2 τινὲς δὲ τῶν Φαρισαίων εἶπον πρὸς αὐτοὺς, Διὰ τί πράττετε ² οὗτο, δὲν συγχωρεῖται νὰ πράττητε ἐν τοῖς σάββασι;

² Ἐξ ὁδ. κ'. 10.

3 Καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτοὺς εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, Οὐδὲ ³ τοῦτο δὲν ἀνεγνώσατε τὸ ὅποιον ἔπραξεν ὁ Δαβὶδ, ὁπότε ἐπείνασεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ὄντες; 4 πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, καὶ ἔλαβε τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως καὶ ἔφαγε, καὶ ἔδωκε καὶ εἰς τοὺς μετ' αὐτοῦ, τοὺς ὁποίους ⁴ δὲν εἶναι συγκεχωρημένον νὰ φάγωσιν εἰμὴ μόνον οἱ ἱερεῖς; 5 Καὶ ἔλεγε πρὸς αὐτοὺς, Ὅτι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου κύριος εἶναι καὶ τοῦ σαββάτου.

⁵ Μαθ. 1β'. 9. Μάρκ. γ'. 1. Ἰδὲ κεφ. ιγ'. 14: ιδ'. 3. Ἰωάν. θ'. 16.

6 Καὶ ⁵ πάλιν ἐν ἄλλῳ σαββάτῳ εἰσῆλθεν εἰς τὴν συναγωγὴν, καὶ ἐδίδασκε· καὶ ἦτο ἐκεῖ ἄνθρωπος, τοῦ ὁποίου ἡ δεξιὰ χεὶρ ἦτο ξηρά. 7 Παρετήρουν δὲ αὐτὸν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι, ἂν ἐν τῷ σαββάτῳ θέλῃ θεραπεύσει, διὰ νὰ εὐρωσι κατηγορίαν κατ' αὐτοῦ.

8 Αὐτὸς ὅμως ἐγνώριζε τοὺς διαλογισμούς αὐτῶν· καὶ ἔειπε πρὸς τὸν ἄνθρωπον τὸν ἔχοντα ξηρὰν τὴν χεῖρα, Σηκώθητι, καὶ στήθι εἰς τὸ μέσον. Καὶ ἐκείνος σηκωθείς, ἐστάθη. 9 Εἶπε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτοὺς, Θέλω σὰς ἐρωτήσῃ τι, εἶναι συγκεχωρημένον νὰ ἀγαθοποιήσῃ τις ἐν τοῖς σάββατον, ἢ νὰ κακοποιήσῃ; νὰ σώσῃ ψυχὴν, ἢ νὰ ἀπολέσῃ;

10 Καὶ περιβλέψας πάντας αὐτοὺς εἶπε πρὸς τὸν ἄνθρωπον, Ἐκτείνον τὴν χεῖρά σου. Ὁ δὲ ἔκαμεν οὕτω· καὶ

ἀποκατεστάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὑγιὴς ὡς ἡ ἄλλη.

11 Αὐτοὶ δὲ ἐπλήσθησαν μανίας, καὶ συνωμίλουν πρὸς ἀλλήλους, τί νὰ κάμωσιν εἰς τὸν Ἰησοῦν.

12 ⁶ ἘΝ ἐκείναις δὲ ταῖς ἡμέραις ἐξῆλθεν εἰς τὸ ὄρος νὰ προσερχηθῇ· καὶ διενυκτέρευεν ἐν τῇ προσευχῇ τοῦ Θεοῦ. 13 Καὶ ὅτε ἔγεινεν ἡμέρα, ἔκραξε τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· καὶ ⁷ ἐξέλεξεν ἐξ αὐτῶν δώδεκα, τοὺς ὁποίους καὶ ὠνόμασεν ἀποστόλους· 14 Τὸν Σίμωνα ⁸ τὸν ὁποίον καὶ ὠνόμασεν Πέτρον, καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, Φίλιππον καὶ Βαρθολομαῖον, 15 Ματθαῖον καὶ Θωμᾶν, Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ἀλφαίου, καὶ Σίμωνα τὸν καλούμενον Ζηλωτὴν, 16 ⁹ Ἰούδαν τὸν ἀδελφὸν Ἰακώβου, καὶ Ἰούδαν τὸν Ἰσκαριώτην, ὅστις καὶ ἔγενε προδότης.

17 Καὶ καταβὰς μετ' αὐτῶν, ἐστάθη ἐπὶ τόπου πεδινοῦ· καὶ παρῆσαν ὄχλος μαθητῶν αὐτοῦ, ¹⁰ καὶ πληθὺς πολλὴ τοῦ λαοῦ ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ τῆς παραλίας Τύρου καὶ Σιδῶνος, οἵτινες ἦλθον διὰ ν' ἀκούσωσιν αὐτόν, καὶ νὰ ἰατρευθῶσιν ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν· 18 καὶ οἱ ἐνοχλοῦμενοι ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων· καὶ ἔθεραπεύοντο. 19 Καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ¹¹ ἐζητεῖ νὰ ἐγγίξῃ αὐτόν· ¹² διότι δύναμις ἐξηρχετο παρ' αὐτοῦ, καὶ ἰάτρειε πάντας.

20 Καὶ αὐτὸς σηκώσας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἔλεγε, ¹³ Μακάριοι σεῖς οἱ πτωχοὶ, διότι ὑμετέρα εἶναι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

21 ¹⁴ Μακάριοι οἱ πεινῶντες τώρα, διότι θέλετε χορτασθῇ.

¹⁵ Μακάριοι οἱ κλαίοντες τώρα, διότι θέλετε γελάσει.

22 ¹⁶ Μακάριοι εἰσθε ὅταν σᾶς μισήσωσιν οἱ ἄνθρωποι, ¹⁷ καὶ ὅταν σᾶς ἀφορίσωσι, καὶ ὀνειδίσωσι, καὶ ἐκβάλωσιν τὸ ὄνομα σας ὡς κακῶν, ἐνεκεν τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. 23 ¹⁸ Χαίrete ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ σκιρτήσατε· διότι ἰδοὺ, ὁ μισθὸς σας εἶναι πολὺς ἐν τῷ οὐρανῷ· ¹⁹ ἐπειδὴ οὕτως ἔπραττον εἰς τοὺς προφύτας οἱ πατέρες αὐτῶν.

24 Πλὴν ²⁰ οὐαὶ εἰς ἐσᾶς ²¹ τοὺς πλουσίους, ²² διότι ἀπηλαύσατε τὴν παρηγορίαν σας.

25 ²³ Οὐαὶ εἰς ἐσᾶς οἱ κεχορτασμένοι, διότι θέλετε πεινάσει.

²⁴ Οὐαὶ εἰς ἐσᾶς οἱ γελῶντες τώρα, διότι θέλετε πενθήσει καὶ κλαῖσει.

26 ²⁵ Οὐαὶ εἰς ἐσᾶς, ὅταν πάντες οἱ ἄνθρωποι σᾶς εὐφημήσωσι· διότι οὕτως ἔπραττον εἰς τοὺς ψευδοπροφήτας οἱ

⁶ Μαθ. ιδ'. 23. ⁷ Μαθ. ι'. 1. ⁸ Ἰωάν. α'. 42. ⁹ Ἰουδ. 1. ¹⁰ Μαθ. δ'. 25. Μάρκ. γ'. 7. ¹¹ Μαθ. ιδ'. 36. ¹² Μάρκ. ε'. 30. κεφ. η'. 46. ¹³ Μαθ. ε'. 3: ια'. 5. Ἰακ. β'. 5. ¹⁴ Ἦσα. νε'. 1: ξβ'. 13. Μαθ. ε'. 6. ¹⁵ Ἦσα. ξα'. 3. Μαθ. ε'. 4. ¹⁶ Μαθ. ε'. 11. Πέτρ. Α'. β'. 19: γ'. 14: δ'. 14. ¹⁷ Ἰωάν. ις'. 2. ¹⁸ Μαθ. ε'. 12. Πράξ. ε'. 41. Κολ. α'. 24. ¹⁹ Ἰακ. α'. 2. ²⁰ Πράξ. ζ'. 51. ²¹ Ἀμώς σ'. 1. ²² Ἰακ. ε'. 1. ²³ κεφ. ιβ'. 21. ²⁴ Μαθ. σ'. 2, 5. ²⁵ 16. κεφ. ις'. 25. ²⁶ Ἦσα. ξε'. 13. ²⁷ Παρ. ιδ'. 13. ²⁸ Ἰωάν. ιε'. 19. ²⁹ Ἰωάν. Α'. δ'. 5.

26 Ἐξῶδ.
κγ'. 4.
Παρ. κε'.
21. Μαθθ.
ε'. 44.
εἰχ. 35.
Ῥωμ. ιβ'.
20.
27 κεφ.
κγ'. 34.
Πράξ. ζ'.
60.
28 Μαθθ.
ε'. 39.
29 Κορ. Α'.
ε'. 7.
30 Δευτ.
ιε'. 7, 8,
10. Παρ.
κα'. 26.
Μαθθ. ε'.
42.
31 Μαθθ.
ζ'. 12.
32 Μαθθ.
ε'. 46.
33 Μαθθ.
ε'. 42.
34 εἰχ. 27.
35 Ψαλ.
λγ'. 26.
εἰχ. 30.
36 Μαθθ.
ε'. 45.
37 Μαθθ.
ε'. 48.
38 Μαθθ.
ζ'. 1.
39 Παρ.
ιθ'. 17.
40 Ψαλ.
οθ'. 12.
41 Μαθθ.
ζ'. 2.
Μάρκ. δ'.
24. Ἰακ.
β'. 13.
42 Μαθθ.
ε'. 14.
43 Μαθθ.
ε'. 24.
Ἰωάν. ιγ'.
16: ε'.
20.
44 Μαθθ.
ζ'. 3.

πατέρες αὐτῶν. 27 Ἀλλὰ ²⁰ πρὸς
ἐσᾶς τοὺς ἀκούοντας λέγω, Ἀγαπᾶτε
τοὺς ἐχθροὺς σας· ἀγαθοποιεῖτε ἐκεί-
νους οἷτινες σᾶς μισοῦσιν· 28 εὐλο-
γεῖτε ἐκείνους οἷτινες σᾶς καταρῶνται·
²⁷ καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ ἐκείνων οἷτινες
σᾶς βλάπτουσιν. 29 ²⁸ Εἰς τὸν τύ-
πτοντά σε ἐπὶ τὴν σιαγόνα, πρόσφερε
καὶ τὴν ἄλλην, ²⁹ καὶ ἀπὸ τοῦ ἀφαι-
ροῦντος τὸ ἱμάτιόν σου, μὴ ἐμποδίσῃς
καὶ τὸν χιτῶνα. 30 ³⁰ Εἰς πάντα δὲ
τὸν ζητοῦντα παρὰ σοῦ, δίδε· καὶ ἀπὸ
τοῦ ἀφαιροῦντος τὰ σῶ, μὴ αἰτάιτε.
31 Καὶ ³¹ καθὼς θέλετε νὰ πράττωσιν
εἰς ἐσᾶς οἱ ἄνθρωποι, καὶ σεῖς πρῶ-
τετε ὁμοίως εἰς αὐτοὺς. 32 Καὶ ³² ἐὰν
ἀγαπᾶτε τοὺς ἀγαπῶντάς σας, ποία
χάρις χρεωστείται εἰς ἐσᾶς; διότι καὶ
οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀγαπῶσι τοὺς ἀγαπῶντας
αὐτοὺς. 33 Καὶ ἐὰν ἀγαθοποιήτε τοὺς
ἀγαθοποιούντάς σας, ποία χάρις χρεω-
στείται εἰς ἐσᾶς; διότι καὶ οἱ ἁμαρ-
τωλοὶ τὸ αὐτὸ πράττουσι. 34 Καὶ
³³ ἐὰν δανεῖζητε εἰς ἐκείνους παρ' ὧν
ἐλπίζετε πάλιν νὰ λάβητε, ποία χάρις
χρεωστείται εἰς ἐσᾶς; διότι καὶ οἱ
ἁμαρτωλοὶ εἰς ἁμαρτωλοὺς δανεῖζουσιν,
διὰ νὰ λάβωσι πάλιν τὰ ἴσα. 35 Πλὴν
³⁴ ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς σας, καὶ ἀγα-
θοποιεῖτε, ³⁵ καὶ δανεῖζετε, μηδεμίαν
ἀπολαβὴν ἐλπίζοντες· καὶ θέλει εἶσθαι
ὁ μισθός σας πολλὺς, ³⁶ καὶ θέλετε
εἶσθαι υἱοὶ τοῦ Ὑψίστου· διότι αὐτοὶ
εἶναι ἀγαθοὶ πρὸς τοὺς ἀχαρίστους καὶ
κακοὺς. 36 ³⁷ Γίνεσθε λοιπὸν οἰκτίρ-
μονες, καθὼς καὶ ὁ Πατήρ σας εἶναι
οἰκτίρμων.
37 Καὶ ³⁸ μὴ κρίνετε, καὶ δὲν θέλετε
κριθῆναι· μὴ καταδικάζετε, καὶ δὲν θέλετε
καταδικασθῆναι· συγχωρεῖτε, καὶ θέλετε
συγχωρηθῆναι. 38 ³⁹ Δίδετε, καὶ θέλει
δοθῆναι εἰς ἐσᾶς· μέτρον καλόν, πεπιε-
σμένον καὶ συγκεκαθισμένον καὶ ὑπερ-
εκχυνόμενον θέλουσι δώσει ⁴⁰ εἰς τὸν
κόλπον σας· διότι ⁴¹ μετὰ αὐτὸ μέτρον
μετὰ τὸ ὅποιον μετρεῖτε, θέλει ἀντιμε-
τρηθῆναι εἰς ἐσᾶς.
39 Εἶπε δὲ παραβολὴν πρὸς αὐτοὺς·
⁴² Μήπως δύναται τυφλὸς νὰ ὁδηγῇ
τυφλόν; δὲν θέλουσι πέσει ἀμφό-
τεροι εἰς βόθρον; 40 ⁴³ Δὲν εἶναι
μαθητὴς ἀνώτερος τοῦ διδασκάλου
αὐτοῦ· πᾶς δὲ τετελειωποιημένος θέλει
εἶσθαι ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ. 41
Καὶ ⁴⁴ διὰ τί βλέπετε τὸ ξυλᾶριον τὸ
ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφού σου, τὴν
δὲ δοκὸν τὴν ἐν τῷ ἰδίῳ σου ὀφθαλμῷ
δὲν παρατηρεῖς; 42 ἢ πῶς δύνασαι
νὰ λέγῃς πρὸς τὸν ἀδελφόν σου, Ἀδελ-
φέ, ἄφες νὰ ἐκβάλω τὸ ξυλᾶριον τὸ
ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου, ἐνῷ σὺ δὲν βλέ-
πεις τὴν δοκὸν τὴν ἐν τῷ ὀφθαλμῷ

σου; Ὑποκριτὰ, ⁴⁵ ἐκβαλε πρῶτον τὴν
δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου, καὶ τότε
θέλεις ἰδεῖ καθαρώς διὰ νὰ ἐκβάλῃς τὸ
ξυλᾶριον τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελ-
φοῦ σου.

43 Διότι ⁴⁶ δὲν εἶναι δένδρον καλὸν
τὸ ὁποῖον κάμνει καρπὸν σαπρὸν· οὐδὲ
δένδρον σαπρὸν τὸ ὁποῖον κάμνει καρ-
πὸν καλόν. 44 Ἐπειδὴ ⁴⁷ ἕκαστον
δένδρον ἐκ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ γνωρί-
ζεται· διότι δὲν συνάγουσιν ἐξ ἀκαν-
θῶν σῦκα, οὐδὲ τρυγῶσιν ἐκ βάτου
σταφύλια. 45 ⁴⁸ Ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος
ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας
αὐτοῦ ἐκφέρει τὸ ἀγαθόν· καὶ ὁ κακὸς
ἄνθρωπος ἐκ τοῦ κακοῦ θησαυροῦ τῆς
καρδίας αὐτοῦ ἐκφέρει τὸ κακόν· ⁴⁹ διότι
ἐκ τοῦ περισσέυματος τῆς καρδίας λα-
λεῖ τὸ στόμα αὐτοῦ.

46 ⁵⁰ Διὰ τί δὲ με κράζετε, Κύριε,
Κύριε, καὶ δὲν πράττετε ὅσα λέγω; 47
⁵¹ Πᾶς ὅστις ἔρχεται πρὸς ἐμέ, καὶ ἀκούει
τοὺς λόγους μου, καὶ κάμνει αὐτοὺς,
θέλω σᾶς δεῖξει με ποῖον εἶναι ὁμοίος·
48 εἶναι ὁμοίος με ἄνθρωπον οἰκοδο-
μοῦντα οἰκίαν, ὅστις ἔσκαψε καὶ ἐβά-
θυνε, καὶ ἔβαλε θεμελίον ἐπὶ τὴν
πέτραν· ὅτε δὲ ἔγεινε πλημμύρα, προσ-
έβαλεν ὁ ποταμὸς κατὰ τῆς οἰκίας
ἐκείνης, καὶ δὲν ἠδυνήθη νὰ σαλεύσῃ
αὐτήν· διότι ἦτο τεθεμελιωμένη ἐπὶ
τὴν πέτραν. 49 Ὅστις ὁμοῦς ἀκούσῃ
καὶ δὲν κάμῃ, εἶναι ὁμοίος με ἄνθρωπον
οἰκοδομήσαντα οἰκίαν ἐπὶ τὴν γῆν
χωρὶς θεμελίον· κατὰ τῆς οἰκίας προσ-
έβαλεν ὁ ποταμὸς, καὶ εὐθὺς ἔπεσε,
καὶ ἔγεινεν ὁ κρημνισμὸς τῆς οἰκίας
ἐκείνης μέγας.

[ΚΕΦ. ζ'.] ἈΦΟΥ δὲ ἐτελείωσε
πάντας τοὺς λόγους αὐτοῦ εἰς τὰς
ἀκοὰς τοῦ λαοῦ, ¹ εἰσῆλθεν εἰς Καπερ-
ναοὺμ.

2 Ἐκατοντάρχου δέ τις οὐλός,
ὅστις ἦτο πολὺτιμος εἰς αὐτὸν, κακῶς
ἔχων ἔμελλε νὰ ἀποθάνῃ. 3 Καὶ
ἀκούσας περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἀπέστειλε
πρὸς αὐτὸν πρεσβυτέρους τῶν Ἰου-
δαίων, παρακαλῶν αὐτὸν νὰ ἔλθῃ νὰ
διασώσῃ τὸν δούλον αὐτοῦ. 4 Οἱ δὲ
ἐλθόντες πρὸς τὸν Ἰησοῦν, παρεκάλουν
αὐτὸν ἐπιμόνως, λέγοντες, Ὅτι εἶναι
ἄξιος ἐκεῖνος εἰς τὸν ὁποῖον θέλεις
κάμει τοῦτο· 5 διότι ἀγαπᾷ τὸ ἔθνος
ἡμῶν, καὶ τὴν συναγωγὴν αὐτὸς ὥκοδό-
μησεν εἰς ἡμᾶς.

6 Ὁ δὲ Ἰησοὺς ἐπορεύετο μετ' αὐ-
τῶν. Ἐνῷ δὲ ἀπέειχεν ἤδη οὐ μακρὰν
ἀπὸ τῆς οἰκίας, ἔπεμψε πρὸς αὐτὸν ὁ
ἐκατοντάρχος φίλους, λέγων πρὸς αὐ-
τὸν, Κύριε, μὴ ἐνοχλεῖσαι· διότι δὲν
εἰμὶ ἄξιος νὰ εἰσελθῃς ὑπὸ τὴν στέγην

⁴⁵ Παρ.
ιη'. 17.

⁴⁶ Μαθθ.
ζ'. 16, 17.

⁴⁷ Μαθθ.
ιβ'. 33.

⁴⁸ Μαθθ.
ιβ'. 35.

⁴⁹ Μαθθ.
ιβ'. 34.

⁵⁰ Μαλ.
α'. 6.
Μαθθ. ζ'.
21: κε'.
11. κεφ.
ιγ'. 25.
⁵¹ Μαθθ.
ζ'. 24.

¹ Μαθθ.
η'. 5.

μον· 7 ὅθεν οὐδὲ ἐμαντὸν ἔκρινα ἄξιον νὰ ἔλθω πρὸς σέ· ἀλλὰ εἰπέ λόγον, καὶ θέλει ἱατρευθῇ ὁ δοῦλός μου. 8 Διότι καὶ ἐγὼ εἶμαι ἄνθρωπος ὑποκείμενος ἐξουσίαν, ἔχων ὑπ' ἐμαντὸν στρατιώται· καὶ λέγω πρὸς τοῦτον, Ὑπάγε, καὶ ὑπάγει· καὶ πρὸς ἄλλον, Ἐρχου, καὶ ἔρχεται· καὶ πρὸς τὸν δοῦλόν μου, Κάμε τοῦτο, καὶ κάμνει.

9 Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς, ἐθαύμασεν αὐτὸν, καὶ στραφεὶς πρὸς τὸν ὄχλον τὸν ἀκολουθοῦντα αὐτὸν εἶπε, Σὰς λέγω, οὐδὲ ἐν τῷ Ἰσραὴλ εὑρον τοσαύτην πίστιν.

10 Καὶ ὑποστρέψαντες οἱ ἀπεσταλμένοι εἰς τὸν οἶκον, εὑρον τὸν ἀσθενῆ δοῦλον ὑγιαίνοντα.

11 Τὴν δὲ ἀκόλουθον ἡμέραν ἐπορεύετο ὁ Ἰησοῦς εἰς πόλιν ὀνομαζομένην Ναὺν· καὶ συνεπορεύοντο μετ' αὐτοῦ ἱκανοὶ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ ὄχλος πολὺς.

12 Ὡς δὲ ἐπλησίασεν εἰς τὴν πόλιν τῆς πόλεως, ἰδοὺ, ἐφέρετο ξὺν νεκρὸς, υἱὸς μονογενὴς τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ αὕτη ἦτο χήρα· καὶ ὄχλος πολλὸς τῆς πόλεως ἦτο μετ' αὐτῆς.

13 Καὶ ἰδὼν αὐτὴν ὁ Κύριος ἐσπλαγχνισθὲν δι' αὐτὴν καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν, Μὴ κλαῖε. 14 Καὶ πλησιάσας ἤγγισε τὸ νεκροκράββατον· οἱ δὲ βασιτάζοντες ἐστάθησαν· καὶ εἶπε, Νεανίσσκε, πρὸς σέ λέγω, 2 σηκώθητι. 15 Καὶ ἀνεκάλυψεν ὁ νεκρὸς, καὶ ἤρχισε νὰ λαλῇ· καὶ ἔδωκεν αὐτὸν εἰς τὴν μητέρα αὐτοῦ.

16 3 Κατέλαβε δὲ ἅπαντας φόβος, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεόν, λέγοντες, 4 Ὅτι προφήτης μέγας ἡγήσθη ἐν ἡμῖν, 5 καὶ ὅτι ἐπεσεκέθη ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ. 17 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ λόγος οὗτος περὶ αὐτοῦ ἐν ὅλῃ τῇ Ἰουδαίᾳ, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς περιχώροις.

18 Καὶ 8 ἀπήγγειλαν πρὸς τὸν Ἰωάννην οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ πάντων τούτων. 19 Καὶ προσκαλέσας ὁ Ἰωάννης δύο τινὰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἐπέμψεν πρὸς τὸν Ἰησοῦν, λέγων, Σὺ εἶσαι ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἄλλον προσδοκῶμεν;

20 Καὶ ἐλθόντες πρὸς αὐτὸν οἱ ἄνθρωποι, εἶπον, Ἰωάννης ὁ Βαπτιστὴς ἀπέστειλεν ἡμᾶς πρὸς σέ, λέγων, Σὺ εἶσαι ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἄλλον προσδοκῶμεν;

21 Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ ὥρᾳ ἐθεράπευσε πολλοὺς ἀπὸ νόσων καὶ μαστίγων, καὶ πνευμάτων πονηρῶν, καὶ εἰς τυφλοὺς πολλοὺς ἐσχάρισε τὸ βλέπειν. 22 Καὶ 7 ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτούς, Ὑπάγετε καὶ ἀπαγγείλατε πρὸς

τὸν Ἰωάννην ὅσα εἶδετε καὶ ἠκούσατε, 8 ὅτι τυφλοὶ ἀναβλέπουσι, χωλοὶ περιπατοῦσι, λεπροὶ καθαρίζονται, κωφοὶ ἀκούουσι, νεκροὶ ἐγείρονται, 9 πτωχοὶ εὐαγγελίζονται· 23 καὶ μακάριος εἶναι ὅστις δὲν σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί.

24 10 Ἀφοῦ δὲ ἀνεχώρησαν οἱ ἀπεσταλμένοι τοῦ Ἰωάννου, ἤρχισε νὰ λέγῃ πρὸς τοὺς ὄχλους περὶ τοῦ Ἰωάννου, Τί ἐξῆλθετε εἰς τὴν ἔρημον νὰ ἴδητε; κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον; 25 Ἀλλὰ τί ἐξῆλθετε νὰ ἴδητε; ἄνθρωπον ἐνδεδυμένον μαλακὰ ἱμάτια; ἰδοὺ, οἱ λαμπρὸς ἐνδεδυμένοι καὶ τρυφῶντες, εὐρίσκονται ἐν τοῖς βασιλικαῖς παλατίαις. 26 Ἀλλὰ τί ἐξῆλθετε νὰ ἴδητε; προφήτην; Ναί, σὰς λέγω, καὶ περισσότερον προφήτου. 27 Οὗτος εἶναι περὶ τοῦ ὁποίου εἶναι γεγραμμένον, 11 Ὡς ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὅστις θέλει κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου ἔμπροσθέν σου. 28 Διότι σὰς λέγω, μετὰ τῶν γεννηθέντων ἐκ γυναικῶν οὐδεὶς προφήτης εἶναι μεγαλύτερος Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ· πλην ὁ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ, εἶναι μεγαλύτερος αὐτοῦ.

29 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀκούσας, καὶ οἱ τελῶναι, ἐδικαίωσαν τὸν Θεόν, 12 βαπτισθέντες τὸ βάπτισμα τοῦ Ἰωάννου. 30 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι καὶ οἱ νομικοὶ ἠθέτησαν εἰς ἑαυτούς 13 τὴν βουλήν τοῦ Θεοῦ, μὴ βαπτισθέντες ὑπ' αὐτοῦ.

31 Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος, 14 Μέτε τί λοιπὸν νὰ ὁμοιώσω τοὺς ἀνθρώπους τῆς γενεᾶς ταύτης; καὶ με τί εἶναι ὅμοιοι; 32 Εἶναι ὅμοιοι με παῖδια κακήμενα ἐν τῇ ἀγορᾷ καὶ φωνάζοντα πρὸς ἄλληλα, καὶ λέγοντα, Αὐτὸν σὰς ἐπαίξαμεν, καὶ δὲν ἐχορεύσατε· σὰς ἐθρηνωθήσαμεν, καὶ δὲν ἐκλαύσατε. 33 Διότι 15 ἦλθεν Ἰωάννης ὁ Βαπτιστὴς μήτε ἄρτον τρώγων, μήτε οἶνον πίνων, καὶ λέγετε, Δαιμόνιον ἔχει. 34 Ἦλθεν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τρώγων καὶ πίνων, καὶ λέγετε, Ἰδοὺ ἄνθρωπος φάγος καὶ οἰνοπότης, φίλος τελωνῶν καὶ ἀμαρτωλῶν. 35 Καὶ 16 ἐδικαίωθη ἡ σοφία ἀπὸ πάντων τῶν τέκνων αὐτῆς.

36 17 Παρεκάλει δὲ αὐτὸν εἰς ἐκ τῶν Φαρισαίων νὰ φάγῃ μετ' αὐτοῦ· καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Φαρισαίου, ἐκάθισεν εἰς τὴν τράπεζαν.

37 Καὶ ἰδοὺ, γυνή τις ἐν τῇ πόλει, ἥτις ἦτο ἀμαρτωλή, μαθοῦσα ὅτι κάθηται εἰς τὴν τράπεζαν ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Φαρισαίου, ἔφερεν ἀλάβαστρον μύρον· 38 καὶ σταθεῖσα πλησίον τῶν ποδῶν αὐτοῦ ὀπίσω κλαίουσα, ἤρχισε νὰ

8 Ἦσα. λε'. 5.
9 κεφ. δ'. 18.

10 Μαθ. ια'. 7.

11 Μαλ. γ'. 1.

12 Μαθ. γ'. 6.
κεφ. γ'. 12.
13 Πράξ. ιε'. 27.
14 Μαθ. ια'. 16.

15 Μαθ. γ'. 4.
Μάρκ. α'. 6. κεφ. α'. 15.

16 Μαθ. ια'. 19.

17 Μαθ. ιε'. 6.
Μάρκ. ιδ'. 3.
Ἰωάν. ια'. 2.

2 κεφ. η'. 54.
Ἰωάν. ια'. 43.
Πράξ. θ'. 40.
Ῥωμ. δ'. 17.
3 κεφ. α'. 65.
4 κεφ. κδ'. 19.
Ἰωάν. δ'. 19: 5'.
14: θ'. 17.
5 κεφ. α'. 68.
6 Μαθ. ια'. 2.

7 Μαθ. ια'. 4.

βρέχη τοὺς πόδας αὐτοῦ μὲ τὰ δάκρυα, καὶ ἐσπύγγιζε μὲ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς αὐτῆς, καὶ κατεφίλει τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ἤλειφε μὲ τὸ μύρον.

39 Ἰδὼν δὲ ὁ Φαρισαῖος ὁ καλέσας αὐτὸν, εἶπε καθ' ἑαυτὸν, λέγων, ¹⁸ Οὐδὲν ἦτο προφήτης, ἥθελε γνωρίζει τίς καὶ ὅποια εἶναι ἡ γυνή, ἥτις ἐγγίζει αὐτὸν, ὅτι εἶναι ἁμαρτωλὴ.

40 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτὸν, Σίμων, ἔχω νὰ σοὶ εἰπω τι. Ὁ δὲ λέγει, Διδάσκαλε, εἰπέ. 41 Εἰχέ τις δανειστὴς δύο χρυσαῖα· ὁ εἷς ἐχρεώσθη δηνάρια πεντακόσια, ὁ δὲ ἄλλος πεντηκοντα. 42 Καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶχον νὰ ἀποδώσωσιν, ἐχάρισεν αὐτὰ εἰς ἀμφοτέρους. Τίς λοιπὸν ἐξ αὐτῶν, εἶπε, θέλει ἀγαπήσει αὐτὸν περισσότερον;

43 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Σίμων εἶπε, Νομίζω ὅτι ἐκείνος εἷς τὸν ὁποῖον ἐχάρισε τὸ περισσότερον.

Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Ὁρθῶς ἔκρινας. 44 Καὶ στραφείς πρὸς τὴν γυναῖκα, εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα, Βλέπεις ταύτην τὴν γυναῖκα; Εἰσῆλθον εἰς τὴν οἰκίαν σου, ὕδωρ διὰ τοὺς πόδας μου δὲν ἔδωκας· αὕτη δὲ μὲ τὰ δάκρυα ἔβρεξε τοὺς πόδας μου, καὶ μὲ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐσπύγγισε. 45 Φίλημα δὲν μοι ἔδωκας· αὕτη δὲ, ἀφ' ἧς εἰσῆλθον, δὲν ἔπαυσε καταφιλοῦσα τοὺς πόδας μου. 46 ¹⁹ Μὲ ἔλαιον τὴν κεφαλὴν μου δὲν ἤλειψας· αὕτη δὲ μὲ μύρον ἤλειψε τοὺς πόδας μου. 47 ²⁰ Διὰ τοῦτο, σοὶ λέγω, συγκεχωρημένοι εἶναι αἱ ἁμαρτίαι αὐτῆς αἱ πολλαί· διότι ἡγάγησε πολὺν· εἰς ὅτινα δὲ συγχωρεῖται ὀλίγον, ὀλίγον ἀγαπᾷ. 48 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν, ²¹ Συγκεχωρημένοι εἶναι αἱ ἁμαρτίαι σου.

49 Καὶ ἤρχισαν οἱ συγκαθήμενοι εἰς τὴν τράπεζαν νὰ λέγωνσι καθ' ἑαυτοὺς, ²² Τίς εἶναι οὗτος ὅστις καὶ ἁμαρτίας συγχωρεῖ;

50 Εἶπε δὲ πρὸς τὴν γυναῖκα, ²³ Ἡ πίστις σου σὲ ἔσωσεν· ὑπάγε εἰς εἰρήνην.

[ΚΕΦ. Η'.] ΚΑΙ μετὰ ταῦτα διήρχετο αὐτὸς πᾶσαν πόλιν καὶ κώμην, κηρύττων καὶ ἐπαγγελλόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ· καὶ οἱ δώδεκα ἦσαν μετ' αὐτοῦ· 2 καὶ ¹ γυναῖκες τινές, αἵτινες ἦσαν θεραπεύμεναι ἀπὸ πνευμάτων πονηρῶν καὶ ἀσθενειῶν, Μαρία ἡ καλουμένη Μαγδαληνῇ, ² ἐκ τῆς ὁποίας εἶχον ἐκβῆ ἑπτὰ δαιμόνια, 3 καὶ Ἰωάννα ἡ γυνὴ τοῦ Χουζᾶ ἐπιτρόπου τοῦ Ἡρώδου, καὶ Σουσάννα, καὶ ἄλλαι πολλαί, αἵτινες διηκόνουν αὐτὸν ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων αὐτῶν.

4 ³ Ἐπειδὴ δὲ συνέτρεχεν ὄχλος πολλός, καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτὸν ἀπὸ πάσης πόλεως, εἶπε διὰ παραβολῆς· 5 Ἐξηλήθεν ὁ σπείρων διὰ νὰ σπείρῃ τὸν σπόρον αὐτοῦ· καὶ ἐνῷ ἔσπειρεν, ἄλλο μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδὸν, καὶ κατεπατήθη, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατέφαγον αὐτό. 6 Ἄλλο δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὴν πέτραν, καὶ ἀναφῆν, ἐξηράνθη, διότι δὲν εἶχεν ἱκμάδα. 7 Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὸ μέσον τῶν ἀκανθῶν, καὶ συμφυτρώσασαι αἱ ἄκανθαι, ἀπέπνιξαν αὐτό. 8 Καὶ ἄλλο ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν, καὶ ἀναφῆν, ἔκαμε καρπὸν ἑκατονταπλασίονα. Ταῦτα λέγων, ἐφώνασεν, Ὁ ἔχων ὄτα διὰ νὰ ἀκούῃ, ἄς ἀκούῃ.

9 ⁴ Ἡρώτων δὲ αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες, Τί σημαίνει ἡ παραβολὴ αὕτη;

10 Ὁ δὲ εἶπεν, Εἰς ἐσᾶς ἐδόθη νὰ γνωρίσητε τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ· εἰς δὲ τοὺς λοιποὺς διὰ παραβολῶν, ⁵ διὰ νὰ μὴ βλέπωσιν ἐνῷ βλέπουσι, καὶ νὰ μὴ καταλαμβάνωσιν ἐνῷ ἀκούουσιν.

11 ⁶ Αὕτη δὲ εἶναι ἡ παραβολή, Ὁ σπόρος εἶναι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ· 12 οἱ δὲ σπειρόμενοι παρὰ τὴν ὁδὸν εἶναι οἱ ἀκούοντες· ἔπειτα ἔρχεται ὁ διάβολος, καὶ ἀφαιρεῖ τὸν λόγον ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτῶν, διὰ νὰ μὴ πιστεύσωσι καὶ σωθῶσιν. 13 Οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πέτρας εἶναι ἐκεῖνοι οἵτινες ὅταν ἀκούσωσι, μετὰ χαρὰς δέχονται τὸν λόγον· καὶ οὗτοι ρίζαν δὲν ἔχουσιν· οἵτινες πρὸς καιρὸν πιστεύουσι, καὶ ἐν καιρῷ πειρασμοῦ ἀποστατοῦσι. 14 Τὸ δὲ ἐπὶ τῆς πέτρας εἶναι ἀκάθως, οὗτοι εἶναι ἐκεῖνοι οἵτινες ἤκουσαν, καὶ ὑπὸ μεριμνῶν καὶ πλούτου καὶ ἡδονῶν τοῦ βίου, ὑπάγουσι, καὶ συμπνίγονται, καὶ δὲν τελεσφοροῦσι. 15 Τὸ δὲ εἰς τὴν καλὴν γῆν, οὗτοι εἶναι ἐκεῖνοι οἵτινες ἀκούσαντες τὸν λόγον, κρατοῦσιν ἐν καρδίᾳ καλῇ καὶ ἀγαθῇ, καὶ καρποφοροῦσιν ἐν ὑπομονῇ.

16 ⁷ Οὐδεὶς δὲ λυχνὸς ἀνάψας, σκεπάζει αὐτὸν μὲ σκεῦος, ἢ θέτει ὑποκάτω κλίνης· ἀλλὰ θέτει ἐπὶ τοῦ λυχνοστάτου, διὰ νὰ βλέπωσι τὸ φῶς οἱ εἰσερχόμενοι. 17 Διότι ⁸ δὲν ὑπάρχει κρυπτόν, τὸ ὅποion δὲν θέλει γέινει φανερόν· οὐδὲ ἀπόκρυφον, τὸ ὅποion δὲν θέλει γέινει γνωστόν, καὶ ἔλθει εἰς τὸ φανερόν. 18 Προσέχετε λοιπὸν πῶς ἀκούετε· διότι ὅστις ἔχει θέλει δοθῇ εἰς αὐτόν· καὶ ὅστις δὲν ἔχει, καὶ ἐκεῖνο τὸ ὅποion νομίζει ὅτι ἔχει, θέλει ἀφαιρεθῇ ἀπ' αὐτοῦ.

19 ¹⁰ Ἦλθον δὲ πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ δὲν ἠδύνατο

³ Μαθθ. ιγ'. 2. Μάρκ. δ'. 1.

⁴ Μαθθ. ιγ'. 10. Μάρκ. δ'. 10.

⁵ Ἡσα. ε'. 9. Μάρκ. γ'. 12.

⁶ Μαθθ. ιγ'. 18. Μάρκ. δ'. 14.

⁷ Μαθθ. ε'. 15. Μάρκ. δ'. 21. κεφ. ια'. 33. Μαθθ. ι'. 26. κεφ. ιβ'. 2.

⁸ Μαθθ. ιγ'. 12: κεφ. 29. κεφ. ιθ'. 26.

¹⁰ Μαθθ. ιβ'. 46. Μάρκ. γ'. 31.

¹⁸ κεφ. ιε'. 2.

¹⁹ Ψαλ. κγ'. 5.

²⁰ Τιμ. Α'. α'. 14.

²¹ Μαθθ. θ'. 2. Μάρκ. β'. 5.

²² Μαθθ. θ'. 3.

²³ Μάρκ. β'. 7.

²⁴ Μαθθ. θ'. 22.

²⁵ Μάρκ. ε'. 34: ι'.

²⁶ κεφ. η'. 48:

ιη'. 42.

διὰ τὸν ὄχλον νὰ πλησάσωσιν αὐτόν.
20 Καὶ ἀπηγγέλη πρὸς αὐτὸν ὑπὸ
τινων, λεγόντων, Ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ
ἀδελφοί σου ἵστανται ἔξω, θέλοντες νὰ
σέ ἴδωσιν.

21 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐ-
τοὺς, Μήτηρ μου καὶ ἀδελφοί μου
εἶναι οὗτοι, οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ
Θεοῦ καὶ πράττοντες αὐτόν.

22 ΚΑΙ ¹¹ ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν εἰσῆλ-
θεν εἰς πλοῖον αὐτὸς καὶ οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ· καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ἀς διέλ-
θωμεν εἰς τὸ πέραν τῆς λίμνης. Καὶ
ἐσηκώθησαν. 23 Ἐνῶ δὲ ἔπλεον,
ἀπεκοιμήθη. Καὶ κατέβη ἀνεμοστρό-
βιλος εἰς τὴν λίμνην· καὶ ἐγεμίζετο τὸ
πλοῖον, καὶ ἐκινδύνεον. 24 Προσελ-
θόντες δὲ ἐξύπνισαν αὐτὸν, λέγοντες,
Ἐπιστάτα, ἐπιστάτα, χαλόνεμεθα.

Ὁ δὲ σηκωθείς ἐπετίμησε τὸν ἄνεμον
καὶ τὴν ταραχὴν τοῦ ὕδατος· καὶ ἔπαυ-
σαν, καὶ ἔγινε γαλήνη. 25 Εἶπε δὲ
πρὸς αὐτοὺς, Ποῦ εἶναι ἡ πίστις σας;

Καὶ φοβηθέντες ἐθαύμασαν, λέγοντες
πρὸς ἀλλήλους, Τίς λοιπὸν εἶναι οὗτος,
ὅτι καὶ τοὺς ἀνέμους προστάζει καὶ τὸ
ὑδωρ, καὶ ὑπακούουσιν εἰς αὐτόν.

26 Καὶ ¹² κατέπλευσαν εἰς τὴν χώραν
τῶν Γαδαρηνῶν, ἥτις εἶναι ἀντιπέραν
τῆς Γαλιλαίας. 27 Καὶ καθὼς ἐξῆλθεν
ἐπὶ τὴν γῆν, ὑπήντησεν αὐτὸν ἄνθρωπός
τις ἐκ τῆς πόλεως, ὅστις εἶχε δαιμόνια
ἀπὸ χρόνων πολλῶν, καὶ ἱμάτιον δὲν
ἐνεδύετο, καὶ ἐν οἰκίᾳ δὲν ἔμενεν, ἀλλ'
ἐν τοῖς μνήμασιν. 28 Ἰδὼν δὲ τὸν
Ἰησοῦν, ἀνέκραξε καὶ προσέπεσεν εἰς
αὐτόν, καὶ μετὰ φωνῆς μεγάλης εἶπε,
Τί εἶναι μεταξὺ ἐμοῦ καὶ σοῦ, Ἰησοῦ,
Υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου; δέομαί
σου, μὴ μέ βασιανίσης. 29 Διότι προσ-
έταξεν εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον νὰ
ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου· ἐπειδὴ πρὸ
πολλῶν χρόνων εἶχε συναρπάσει αὐτόν,
καὶ ἔδεσμεύετο μὲ ἀλύσεις, καὶ ἐφυ-
λάττετο μὲ ποδόδεσμα· καὶ διασπῶν τὰ
δεσμὰ ἐφέρετο ὑπὸ τοῦ δαίμονος εἰς
τάς ἐρήμους.

30 Καὶ ἠρώτησεν αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς,
λέγων, Τί εἶναι τὸ ὄνομά σου;

Ὁ δὲ εἶπε, Λεγεών· διότι δαιμόνια
πολλὰ εἰσῆλθον εἰς αὐτόν. 31 Καὶ
παρεκάλουν αὐτὸν νὰ μὴ προστάξῃ
αὐτὰ νὰ ἀπέλθωσιν ¹³ εἰς τὴν ἄβυσσον.
32 Ἦτο δὲ ἐκεῖ ἀγέλη χοίρων πολλῶν
βασκομένων ἐν τῷ ὄρει· καὶ παρεκά-
λουν αὐτὸν νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς αὐτὰ νὰ
εἰσελθῶσιν εἰς ἐκείνους· καὶ ἐπέτρεψεν
εἰς αὐτὰ. 33 Ἐξελθόντα δὲ τὰ δαι-
μόνια ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, εἰσῆλθον
εἰς τοὺς χοίρους· καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη

κατὰ τοῦ κρημοῦ εἰς τὴν λίμνην, καὶ
ἀπεπνίγη.

34 Ἰδόντες δὲ οἱ βοσκοὶ τὸ γεγέ-
νηναι, ἐφυγον· καὶ ἀπελθόντες ἀπήγ-
γειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς
ἀγρούς. 35 Καὶ ἐξῆλθον διὰ νὰ ἰδῶσι
τὸ γεγονός· καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἰησοῦν,
καὶ εἶρον τὸν ἄνθρωπον, ἐκ τοῦ ὅποιου
εἶχον ἐξέλθει τὰ δαιμόνια, κατήμενον
παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, ἐνδεδυμέ-
νον καὶ σωφρονούντα· καὶ ἐφοβήθησαν.
36 Διηγῆθησαν δὲ πρὸς αὐτοὺς καὶ οἱ
ιδόντες, πὼς ἐσώθη ὁ δαιμονιζόμενος.
37 Καὶ ¹⁴ ἅπαν τὸ πλῆθος τῆς περι-
χώρου τῶν Γαδαρηνῶν ¹⁵ παρεκάλεσαν
αὐτόν νὰ ἀναχωρήσῃ ἀπ' αὐτῶν, διότι
κατείχοντο ὑπὸ μεγάλου φόβου· αὐτὸς
δὲ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον ὑπέστρεψεν.

38 ¹⁶ Ὁ δὲ ἄνθρωπος, ἐκ τοῦ ὅποιου
εἶχον ἐξέλθει τὰ δαιμόνια, παρεκάλει
αὐτόν νὰ ἦναι μετ' αὐτοῦ· ὁ Ἰησοῦς
ὅμως ἀπέλυσεν αὐτόν, λέγων, 39 Ἐ-
πίστρεψον εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ διη-
γοῦ ὅσα ἔκαμεν εἰς σέ ὁ Θεός. Καὶ
ἀνεχώρησε κηρύττων καθ' ὅλην τὴν
πόλιν ὅσα ἔκαμεν εἰς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς.

40 Ὅτε δὲ ὑπέστρεψεν ὁ Ἰησοῦς,
ἀπεδέχθη αὐτόν ὁ ὄχλος· διότι πάντες
ἦσαν περιμένοντες αὐτόν.

41 Καὶ ἰδοὺ, ¹⁷ ἦλθεν ἄνθρωπος ὀνο-
μαζόμενος Ἰάειρος, ὅστις ἦτο ἄρχων
τῆς συναγωγῆς, καὶ πεσὼν εἰς τοὺς
πόδας τοῦ Ἰησοῦ, παρεκάλει αὐτόν νὰ
εἰσελθῇ εἰς τὸν οἶκόν αὐτοῦ· 42 διότι
εἶχε θυγατέρα μονογενή, ὡς ἐτῶν δώ-
δεκα, καὶ αὕτη ἀπέθνησκει.

Ἐνῶ δὲ ἐπορεύετο, οἱ ὄχλοι συνέ-
θλιβον αὐτόν. 43 Καὶ ¹⁸ γυνὴ τις
ἔχουσα ῥύσιν αἵματος δώδεκα ἔτη, ἥτις
δαπανήσασα εἰς ἰατροὺς ὅλον τὸν βίον
αὐτῆς, δὲν ἡδυνήθη νὰ θεραπευθῇ ὑπ'
οὐδενός, 44 πλησιούσασα ὕψισθεν,
ἤγγισε τὸ ἄκρον τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· καὶ
παρευθὺς ἐστάθη ἡ ῥύσις τοῦ αἵματος
αὐτῆς.

45 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, Τίς μοῦ
ἤγγισε; Καὶ ἐνῶ ἠρνοῦντο πάντες, εἶ-
πεν ὁ Πέτρος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, Ἐπι-
στάτα, οἱ ὄχλοι σέ συμπίεζουσιν, καὶ
σὲ συνθλίβουσιν, καὶ λέγεις, Τίς μοῦ
ἤγγισεν; 46 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε, Μοῦ
ἤγγισέ τις· διότι ἐγὼ ἐνόησα ὅτι ¹⁹ ἐξ-
ῆλθε δύναμις ἀπ' ἐμοῦ.

47 Ἰδούσα δὲ ἡ γυνὴ ὅτι δὲν ἐκρύ-
φθη, ἦλθε τρέμουσα, καὶ προσπεσοῦσα
εἰς αὐτόν, ἀπήγγειλε πρὸς αὐτὸν ἐνώ-
πιον παντός τοῦ λαοῦ διὰ ποίαν αἰτίαν
ἤγγισεν αὐτόν, καὶ ὅτι παρευθὺς ἰατρεύ-
θη. 48 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτὴν, Θάρ-
ρει, θυγατερ, ἡ πίστις σου σέ ἔσωσεν·
ὑπάγε εἰς εἰρήνην.

¹¹ Μαθθ.
η'. 23.
Μάρκ. δ'.
35.

¹⁴ Μαθθ.
η'. 34.
¹⁵ Πράξ.
15'. 39.

¹⁶ Μάρκ.
ε'. 18.

¹² Μαθθ.
η'. 28.
Μάρκ. ε'.
1.

¹⁷ Μαθθ.
θ'. 18.
Μάρκ. ε'.
22.

¹⁸ Μαθθ.
θ'. 20.

¹³ Ἀποκ.
κ'. 3.

¹⁹ Μάρκ.
ε'. 30.
κεφ. ε'. 19.

²⁰ Μάρκ.
ε'. 35.

49 ²⁰ Ἐνῷ δὲ ἐλάλει ἔτι, ἔρχεται τις παρὰ τοῦ ἀρχισυναγώγου, λέγων πρὸς αὐτὸν, Ὅτι ἀπέθανεν ἡ θυγάτηρ σου· μὴ ἐνόηχει τὸν διδάσκαλον.

50 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας ἀπεκρίθη πρὸς αὐτὸν, λέγων, Μὴ φοβοῦ· μόνον πιστεύε, καὶ θέλει σωθῆ.

51 Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν, δὲν ἀήρηνεν οὐδὲν αὐτὴν εἰσελθῆ, εἰμὴ τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, καὶ τὸν πατέρα τῆς κόρης καὶ τὴν μητέρα. 52 Ἐκλαίον δὲ πάντες, καὶ ἐθρήνηον αὐτήν. Ὁ δὲ εἶπε, Μὴ κλαίετε· δὲν ἀπέθανεν, ²¹ ἀλλὰ κοιμάται.

²¹ Ἰωάν.
ια'. 11, 13.

53 Καὶ κατεγέλων αὐτὸν, ἐξεύροντες ὅτι ἀπέθανεν. 54 Ἀλλ' αὐτὸς ἐκβαλὼν ἔξω πάντας, καὶ πιάσας τὴν χεῖρα αὐτῆς, ἐφώναξε, λέγων, Κοράσιον, ²² σηκώθητι. 55 Καὶ ἐπέστρεψε τὸ πνεῦμα αὐτῆς, καὶ ἀνέστη παρενθύς· καὶ προσέταξε νὰ δοθῇ εἰς αὐτὴν νὰ φάγῃ. 56 Καὶ ἐξεπλάγησαν οἱ γονεῖς αὐτῆς· ²³ ὁ δὲ παρήγγειλεν εἰς αὐτοὺς, νὰ μὴ εἴπωσιν εἰς μηδὲν τὸ γεγονὸς.

²² κεφ. ζ'.
14. Ἰωάν.
ια'. 43.
²³ Ματθ.
η'. 4: θ'.
30. Μάρκ.
ε'. 43.

¹ Ματθ.

ι'. 1.
Μάρκ. γ'.
13: ε'.

² Ματθ.
ι'. 7, 8.
Μάρκ. ε'.

12. κεφ.
ι'. 1, 9.
³ Ματθ.

ι'. 9.
Μάρκ. ε'.

8. κεφ.
ι'. 4: κβ'.
35.

⁴ Ματθ.
ι'. 11.
Μάρκ. ε'.

10.
⁵ Ματθ.
ι'. 14.

⁶ Πράξ.
ιγ'. 51.
⁷ Μάρκ.
ε'. 12.

⁸ Ματθ.
ιδ'. 1.
Μάρκ. ε'.

14.
⁹ κεφ. κγ'.
8.

¹⁰ Μάρκ.
ε'. 30.
¹¹ Ματθ.
ιδ'. 13.

[ΚΕΦ. Θ'.] ¹ ΣΥΓΚΑΛΕΣΑΣ δὲ τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ, ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς δύναμιν καὶ ἐξουσίαν κατὰ πάντων τῶν δαιμονίων, καὶ νὰ θεραπεύωσι νόσους. 2 Καὶ ² ἀπέστειλεν αὐτοὺς διὰ νὰ κηρύττωσιν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ νὰ ἰατρεύωσι τοὺς ἀσθενοῦντας.

3 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, ³ Μὴ βαστάζετε μηδὲν εἰς τὴν ὁδὸν, μήτε ράβδους, μήτε σακκίον, μήτε ἄρτον, μήτε ἀργύριον, μήτε νὰ ἔχητε ἀνὰ δύο χιτῶνας. 4 Καὶ ⁴ εἰς ἣντινα οἰκίαν εἰσελθῆτε, ἐκεῖ μένετε, καὶ ἐκεῖθεν ἐξέρχεσθε. 5 Καὶ ⁵ ὅσοι δὲν ᾄδω δεχθῶσιν, ἐξέρχομενοι ἀπὸ τῆς πόλεως ἐκείνης, ⁶ ἀποτινάξατε καὶ τὸν κονιορτὸν ἀπὸ τῶν ποδῶν σας διὰ μαρτυρίαν κατ' αὐτῶν.

6 ⁷ Ἐξερχόμενοι δὲ διήρχοντο ἀπὸ κόμης εἰς κόμην, κηρύττοντες τὸ εὐαγγέλιον καὶ θεραπεύοντες πανταχοῦ.

7 ⁸ Ἦκουσε δὲ Ἡρώδης ὁ τετράρχης πάντα τὰ γινόμενα ὑπ' αὐτοῦ· καὶ ἦτο ἐν ἀπορίᾳ, διότι ἐλέγετο ὑπὸ τινων, ὅτι ὁ Ἰωάννης ἀνέστη ἐκ νεκρῶν. 8 ὑπὸ τινων δὲ, ὅτι ὁ Ἡλίας ἐφάνη· ὑπ' ἄλλων δὲ, ὅτι ἀνέστη εἰς τῶν ἀρχαίων προφητῶν. 9 Καὶ εἶπεν ὁ Ἡρώδης, Τὸν Ἰωάννην ἐγὼ ἀπεκεφάλισα· τίς δὲ εἶναι οὗτος, περὶ τοῦ ὁποίου ἐγὼ ἀκούω τοιαῦτα; ⁹ καὶ ἔζητει νὰ ἴδῃ αὐτόν.

10 Καὶ ¹⁰ ὑποστρέφαντες οἱ ἀπόστολοι διηγῆθησαν πρὸς αὐτὸν ὅσα ἔπραξαν· ¹¹ καὶ παραλαβὼν αὐτοὺς, ἀπεσύρθη κατ' ἰδίαν εἰς τόπον ἔρημον πόλεως θνος ὀνομαζομένης Βηθθαῖδā. 11 Οἱ δὲ ὄχλοι νοήσαντες, ἠκολούθησαν αὐτόν· καὶ δεχθεῖς αὐτοὺς, ἐλάλει πρὸς

αὐτοὺς περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, καὶ τοὺς ἔχοντας χρεῖαν θεραπείας ἰάτρεινεν.

12 ¹² Ἡ δὲ ἡμέρα ἤρχισε νὰ κλίνη· καὶ προσελθόντες οἱ δώδεκα εἶπον πρὸς αὐτόν, Ἀπόλυσον τὸν ὄχλον, διὰ νὰ ὑπάγωσιν εἰς τὰς πέριξ κώμας καὶ τοὺς ἀγρούς, καὶ νὰ καταλύσωσι, καὶ νὰ εὕρωσι τροφάς· διότι ἐδῶ εἴμεθα ἐν ἐρήμῳ τόπῳ.

13 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Δότε σεῖς εἰς αὐτοὺς νὰ φάγωσιν.

Οἱ δὲ εἶπον, Ἡμεῖς δὲν ἔχομεν πλεόντερον παρὰ πέντε ἄρτους καὶ δύο ἰχθύας, ἐκτὸς ἔαν ὑπάγωμεν ἡμεῖς καὶ ἀγοράσωμεν τροφάς δι' ὅλον τὸν λαὸν τούτον. 14 Διότι ἦσαν ὡς πεντακισχιλιοὶ ἄνδρες.

Καὶ εἶπε πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, Καθίστατε αὐτοὺς κατὰ ἄθροισματα ἀνὰ πεντήκοντα. 15 Καὶ ἔπραξαν οὕτω, καὶ ἐκάθισαν ἅπαντας. 16 Λαβὼν δὲ τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας, ἀνέβλεψεν εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς, καὶ κατέκοψε, καὶ ἔδιδεν εἰς τοὺς μαθητὰς διὰ νὰ βάλλωσιν ἔμπροσθεν τοῦ ὄχλου. 17 Καὶ ἔφαγον, καὶ ἐχορτάσθησαν πάντες· καὶ ἐσηκώθη τὸ περισσεῦσαν εἰς αὐτοὺς ἐκ τῶν κλασμάτων, δώδεκα κοφίνια.

18 ΚΑΙ ¹³ ἐνῷ αὐτοὺς προσήνετο καταμόνας, ἦσαν μετ' αὐτοῦ οἱ μαθηταί· καὶ ἠρώτησεν αὐτοὺς, λέγων, Τίνα μὲ λέγουσιν οἱ ὄχλοι ὅτι εἰμαι;

19 Οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπον, ¹⁴ Ἰωάννην τὸν Βαπτιστήν· ἄλλοι δὲ Ἠλίαν· ἄλλοι δὲ, ὅτι ἀνέστη τις τῶν ἀρχαίων προφητῶν.

20 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτοὺς, Σεῖς δὲ τίνα μὲ λέγετε ὅτι εἰμαι;

Καὶ ¹⁵ ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος εἶπε, Τὸν Χριστὸν τοῦ Θεοῦ.

21 ¹⁶ Ὁ δὲ προσέταξεν αὐτοὺς σφοδρὰς καὶ παρήγγειλε νὰ μὴ εἴπωσιν εἰς μηδὲν τούτου, 22 εἰπὼν, Ὅτι ¹⁷ πρέπει ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου νὰ πάθῃ πολλὰ, καὶ νὰ καταφρονῇ ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιερέων καὶ γραμματέων, καὶ νὰ θανατωθῇ, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ νὰ ἀναστῇ.

23 ¹⁸ Ἐλεγε δὲ πρὸς πάντας, Ἐάν τις θέλῃ νὰ ἔλθῃ ὀπίσω μου, ἅς ἀπαρτιθῇ ἑαυτὸν, καὶ ἅς σηκώσῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καθ' ἡμέραν, καὶ ἅς μὲ ἀκολουθῇ. 24 Διότι ὅστις θέλει νὰ σώσῃ τὴν ζωὴν αὐτοῦ, θέλει ἀπολέσει αὐτήν· καὶ ὅστις ἀπολέσῃ τὴν ζωὴν αὐτοῦ ἐνεκεν ἐμοῦ, οὗτος θέλει σώσει αὐτήν. 25 Ἐπειδὴ ¹⁹ τί ὠφελεῖται ὁ ἄνθρωπος,

¹² Ματθ.
ιδ'. 15.
Μάρκ. ε'.
35. Ἰωάν.
ε'. 1, 5.

¹³ Ματθ.
ισ'. 13.
Μάρκ. η'.
27.

¹⁴ Ματθ.
ιδ'. 2.
εἰχ. 7, 8.

¹⁵ Ματθ.
ισ'. 16.
Ἰωάν. ε'.
69.

¹⁶ Ματθ.
ε'. 20.
¹⁷ Ματθ.
ισ'. 21:
εἰ. 22.

¹⁸ Ματθ.
ι'. 38:
εἰ. 24.
Μάρκ. η'.
34. κεφ.
ιδ'. 27.
¹⁹ Ματθ.
ε'. 26.
Μάρκ. η'.
36.

ἐὰν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον, ἑαυτὸν δὲ ἀπολέσῃ ἢ ζημιωθῇ; 26 Διότι 20 ὅστις ἐπαισχυνθῇ δι' ἐμέ καὶ τοὺς λόγους μου, διὰ τοῦτον ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει ἐπαισχυνθῇ, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ καὶ τοῦ Πατρὸς καὶ τῶν ἁγίων ἀγγέλων. 27 21 Λέγω δὲ πρὸς σοῦς ἀληθῶς, εἶναι τινὲς τῶν ἐδῶ ἱσταμένων, οἵτινες δὲν θέλουσι γευθῇ θάνατον, ὥσπου ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

28 22 Μετὰ δὲ τοὺς λόγους τούτους παρήλθον ἕως ὁκτῶ ἡμέραι, καὶ παραλαβὼν τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην καὶ Ἰάκωβον, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος διὰ νὰ προσευχηθῇ. 29 Καὶ ἐνῶ προσήρχετο, ἠλλοιώθη ἡ ὄψις τοῦ προσώπου αὐτοῦ, καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἔγεναν λευκὰ ἐξαστράπτοντα. 30 Καὶ ἰδού, ἄνδρες δύο συνελάλουν μετ' αὐτοῦ, οἷτινες ἦσαν Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας· 31 οἷτινες φανέντες ἐν δόξῃ, ἔλεγον τὸν θάνατον αὐτοῦ, τὸν ὅποιον ἔμελλε νὰ ἐκπληρώσῃ ἐν Ἱερουσαλὴμ.

32 Ὁ δὲ Πέτρος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ 23 ἦσαν βεβαρημένοι ὑπὸ τοῦ ὕπνου· καὶ ὅτε ἐξύπνησαν, εἶδον τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ τοὺς δύο ἄνδρας τοὺς ἱσταμένους μετ' αὐτοῦ. 33 Καὶ ἐνῶ αὐτοὶ ἔχωρίζοντο ἀπ' αὐτοῦ, εἶπεν ὁ Πέτρος πρὸς τὸν Ἰησοῦν, Ἐπιστάτα, καλὸν εἶναι νὰ ἡμεθα ἐδῶ· καὶ ἄς κάμωμεν τρεῖς σκηνάς, μίαν διὰ σέ, καὶ διὰ τὸν Μωϋσῆν μίαν, καὶ μίαν διὰ τὸν Ἡλίαν· μὴ ἐξεύρων τί λέγει.

34 Ἐνῶ δὲ αὐτὸς ἔλεγε ταῦτα, ἦλθε νεφέλη, καὶ ἐπεσκίασεν αὐτούς· καὶ ἐφοβήθησαν ὅτε εἰσῆλθον εἰς τὴν νεφέλην. 35 Καὶ ἔγενε φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης, λέγουσα, 24 Οὗτος εἶναι ὁ Υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός· 25 αὐτοὺ ἀκούετε.

36 Καὶ ἀφοῦ ἔγενε ἐν τῇ φωνῇ, εὐρέθη ὁ Ἰησοῦς μόνος. Καὶ 26 αὐτοὶ ἐσιώπησαν, καὶ πρὸς οὐδένα εἶπον ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις οὐδὲν ἐξ ὧν εἶδον.

37 27 Τὴν δὲ ἀκόλουθον ἡμέραν, ὅτε κατέβησαν ἀπὸ τοῦ ὄρους, ὑπήντησεν αὐτὸν ὄχλος πολὺς. 38 Καὶ ἰδού, ἀνθρώπος τις ἐκ τοῦ ὄχλου ἀνέκραξε, λέγων, Διδάσκαλε, δέδομαι σου, ἐπιβλεψὼν ἐπὶ τὸν υἱόν μου, διότι μονογενὴς μου εἶναι. 39 Καὶ ἰδού, δαιμόνιον πιάνει αὐτὸν, καὶ ἐξάφνης κράζει, καὶ σπαράττει αὐτὸν μετὰ ἀφροῦ, καὶ μόλις ἀναχωρεῖ ἀπ' αὐτοῦ, συντρίβον αὐτόν. 40 Καὶ παρεκάλεσα τοὺς μαθητάς σου διὰ νὰ ἐκβάλωσιν αὐτό, καὶ δὲν ἠδυνήθησαν.

41 Ἀποκρίθεις δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, Ὡ γενεὰ ἄπιστος καὶ διεστραμμένη,

ἥως πότε θέλω εἶσθαι μεθ' ὑμῶν, καὶ θέλω ὑπομένει ὑμᾶς; Φέρε τὸν υἱόν σου ἐδῶ.

42 Καὶ ἐνῶ αὐτὸς ἔτι προσήρχετο, ἔρριψεν αὐτὸν κάτω τὸ δαιμόνιον, καὶ κατεσπάραξεν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπετίμησε τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον, καὶ ἰάτρευσε τὸ παιδίον, καὶ ἀπέδωκεν αὐτὸ εἰς τὸν πατέρα αὐτοῦ.

43 Ἐξεπλήττοντο δὲ πάντες ἐπὶ τὴν μεγαλειότητα τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἐνῶ πάντες ἐθαύμαζον διὰ πάντα ὅσα ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, 44 28 Βάλετε σείς εἰς τὰ ὀτᾶ σας τοὺς λόγους τούτους· διότι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει νὰ παραδοθῇ εἰς χεῖρας ἀνθρώπων. 45 29 Ἐκεῖνοι ὅμως δὲν ἐνόουν τὸν λόγον τούτον, καὶ ἦτο ὑποκεκρυμμένος ἀπ' αὐτῶν, διὰ νὰ μὴ νοήσωσιν αὐτόν· καὶ ἐφοβούντο νὰ ἐρωτήσωσιν αὐτὸν περὶ τοῦ λόγου τούτου.

46 30 Εἰσῆλθε δὲ εἰς αὐτοὺς διαλογισμός, τίς τάχα ἐξ αὐτῶν ἦτο μεγαλητερός.

47 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἰδὼν τὸν διαλογισμόν τῆς καρδίας αὐτῶν, ἐπίασε παιδίον, καὶ ἔστησεν αὐτὸ πλησίον αὐτοῦ· 48 καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, 31 Ὅστις δεχθῇ τοῦτο τὸ παιδίον εἰς τὸ ὄνομά μου, ἐμὲ δέχεται· καὶ ὅστις δεχθῇ ἐμέ, δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με· 32 διότι ὁ ὑπάρχων μικρότερος μεταξὺ πάντων ὑμῶν, οὗτος θέλει εἶσθαι μέγας.

49 33 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰωάννης εἶπεν, Ἐπιστάτα, εἶδομέν τινα ἐκβάλλοντα τὰ δαιμόνια ἐν τῷ ὀνόματί σου· καὶ ἐμποδίσαμεν αὐτόν, διότι δὲν ἀκολουθεῖ μεθ' ἡμῶν. 50 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς, Μὴ ἐμποδίζετε· διότι 34 ὅστις δὲν εἶναι καθ' ἡμῶν, εἶναι ὑπὲρ ἡμῶν.

51 ΚΑΙ ὅτε συνεπληροῦντο αἱ ἡμέραι 35 διὰ νὰ ἀναληφθῇ, τότε αὐτὸς ἔκαμε στερεὰν ἀπόφασιν νὰ ὑπάγῃ εἰς Ἱερουσαλήμ. 52 Καὶ ἀπέστειλεν ἔμπροσθεν αὐτοῦ μηνυτὰς, οἷτινες πορευθέντες εἰσῆλθον εἰς κώμην Σαμαρειτῶν, διὰ νὰ κάμωσιν ἐτοιμασίαν εἰς αὐτόν. 53 Καὶ 36 δὲν ἐδέχθησαν αὐτόν, διότι ἐφαινετο ὅτι ἐπορευετο εἰς Ἱερουσαλήμ.

54 Ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης, εἶπον, Κύριε, θέλεις νὰ εἰπωμεν νὰ καταβῇ πῦρ ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ νὰ ἀφανίσῃ αὐτούς, 37 καθὼς καὶ ὁ Ἡλίας ἔκαμε;

55 Στραφεὶς δὲ ἐπέπληξεν αὐτούς, καὶ εἶπε, Δὲν ἐξεύρετε ποῖον πνεύματος εἰσθε σείς· 56 38 διότι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἦλθε νὰ ἀπολέσῃ ψυχὰς ἀνθρώπων, ἀλλὰ νὰ σώσῃ. Καὶ ὑπήγον εἰς ἄλλην κώμην.

28 Μαθθ.
ιζ'. 22.

29 Μάρκ.
θ'. 32.
κεφ. β'.
50: ιη'.
34.

30 Μαθθ.
ιη'. 1.
Μάρκ. θ'.
34.

31 Μαθθ.
ι'. 40: ιη'.
5. Μάρκ.
θ'. 37.
Ἰωάν. ιβ'.
44: ιγ'.
20.

32 Μαθθ.
κγ'. 11,
12.
33 Μάρκ.
θ'. 38.
Ἰδὲ καὶ
Ἀριθ. ια'.
28.

34 Μαθθ.
ιβ'. 30.
κεφ. ια'.
23.
35 Μάρκ.
ις'. 19.
Πράξ. α'.
2.
36 Ἰωάν.
δ'. 4. 9.

37 Βασ. Β'.
α'. 10, 12.

38 Ἰωάν.
γ'. 17:
ιβ'. 47.

³⁹ Μαθθ.
η'. 19.

57 ³⁹ Ἐνθ' δὲ ἐπορεύοντο, εἰπέ τις πρὸς αὐτὸν καθ' ὁδὸν, Θέλω σὲ ἀκολουθήσει ὅπου ἂν ὑπάγῃς, Κύριε. 58 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, Αἱ ἀλώπεκες ἔχουσι φωλεάς, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατοικίας· ὁ δὲ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἔχει πού νὰ κλῇν τὴν κεφαλὴν.

⁴⁰ Μαθθ.
η'. 21.

59 ⁴⁰ Εἶπε δὲ πρὸς ἄλλον, Ἀκολουθεῖ μοι. Ὁ δὲ εἶπε, Κύριε, συγχώρησόν μοι νὰ ὑπάγω πρῶτον νὰ θάψω τὸν πατέρα μου. 60 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτὸν, Ἄφες τοὺς νεκροὺς νὰ θάψωσι τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς· σὺ δὲ ἀπελθὼν κήρυττε τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

⁴¹ Ἰδὲ
Βασ. Α'.
ιβ'. 20.

61 Εἶπε δὲ καὶ ἄλλος, ⁴¹ Θέλω σὲ ἀκολουθήσει, Κύριε· πρῶτον ὅμως συγχώρησόν μοι νὰ ἀποχαιρετήσω τοὺς εἰς τὸν οἶκόν μου. 62 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, Οὐδεὶς βαλὼν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ ἄροτρον, καὶ βλέπων εἰς τὰ ὀπίσω, εἶναι ἀρμόδιος διὰ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

¹ Μαθθ. ι'.
1. Μάρκ.
ς'. 7.

[ΚΕΦ. ι'.] ΜΕΤΑ δὲ ταῦτα διώρισεν ὁ Κύριος καὶ ἄλλους ἐβδόμηκοντα, ¹ καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς ἀνὰ δύο ἕμπροσθεν αὐτοῦ, εἰς πᾶσαν πόλιν καὶ τόπον, ὅπου ἔμελλεν αὐτὸς νὰ ὑπάγῃ. 2 Ἐλεγε λοιπὸν πρὸς αὐτοὺς, ² Ὁ μὲν θερισμὸς εἶναι πολὺς, οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι· ³ παρακαλέσατε λοιπὸν τὸν Κύριον τοῦ θερισμοῦ νὰ ἀποστείλῃ ἐργάτας εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ.

² Μαθθ.
θ'. 37, 38.
Ἰωάν. δ'.
35.

³ Θεσ. Β'.
γ'. 1.

⁴ Μαθθ.
ι'. 16.

⁵ Μαθθ.
ι'. 9, 10.
Μάρκ. ς'.
8. κεφ.
θ'. 3.

⁶ Βασ. Β'.
δ'. 29.

⁷ Μαθθ.
ι'. 12.

⁸ Μαθθ.
ι'. 11.

⁹ Κορ. Α'.
ι'. 27.

¹⁰ Μαθθ.
ι'. 10.

¹¹ Κορ. Α'.
θ'. 4.
κ.τ.λ.

¹² Τιμ. Α'.
ε'. 18.

¹³ κεφ. θ'.
2.

¹⁴ Μαθθ.
γ'. 2: δ'.
17: ι'. 7.

¹⁵ Σίχ. 11.
13 Μαθθ.
ι'. 14.

¹⁶ κεφ. θ'. 5.
Πράξ. ιγ'.
51: ιη'. 6.

3 Ὑπάγετε· ἰδού, ⁴ ἐγὼ σᾶς ἀποστέλλω ὡς ἀρνία ἐν μέσῳ λύκων. 4 ⁵ Μὴ βαστάξετε βάλαντιον, μὴ σακκίον, μηδὲ ὑποδήματα· ⁶ καὶ μηδὲνα χαίρετε ἡμετέρα κατὰ τὴν ὁδόν. 5 ⁷ Εἰς ἣντινα δὲ οἰκίαν εἰσέρχησθε, πρῶτον λέγετε, Εἰρήνη εἰς τὸν οἶκον τοῦτον. 6 Καὶ ἐὰν μὲν ᾖ καὶ ἐκεῖ υἱὸς εἰρήνης, θέλει ἀναπανθῆ ἐπ' αὐτὸν ἡ εἰρήνη σας· εἰ δὲ μὴ, θέλει ἐπιστρέψει εἰς ἐσᾶς. 7 ⁸ Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ οἰκίᾳ μένετε ⁹ πρῶγοντες καὶ πίνοντες τὰ παρ' αὐτῶν δωδόμενα· ¹⁰ διότι ὁ ἐργάτης εἶναι ἄξιος τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ· μὴ μεταβαίνειτε ἐξ οἰκίας εἰς οἰκίαν.

8 Καὶ εἰς ἣντινα πόλιν εἰσέρχησθε, καὶ σᾶς δέχονται, πρῶγετε τὰ παρατιθέμενα εἰς ἐσᾶς, 9 καὶ ¹¹ θεραπεύετε τοὺς ἐν αὐτῇ ἀσθενεῖς, καὶ λέγετε πρὸς αὐτοὺς, ¹² Ἐπλησίασεν εἰς ἐσᾶς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. 10 Εἰς ἣντινα ὅμως πόλιν εἰσέρχησθε, καὶ δὲν σᾶς δέχονται, ἐξελλθόντες εἰς τὰς πλατείας αὐτῆς, εἰπατε, 11 ¹³ Καὶ τὸν κοινοῦτον ὅστις ἐκολλήθη εἰς ἡμᾶς ἐκ τῆς πόλεως σας ἐκτινάσσομεν εἰς ἐσᾶς· πλην τοῦτο γινώσκετε, ὅτι ἐπλησίασεν εἰς ἐσᾶς ἡ

βασιλεία τοῦ Θεοῦ. 12 Σᾶς λέγω δὲ, ὅτι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ¹⁴ ἐλαφρότερα θέλει εἶσθαι ἡ τιμωρία εἰς τὰ Σόδομα, παρὰ εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην.

13 ¹⁵ Οὐαὶ εἰς σέ, Χοραζὶν· οὐαὶ εἰς σέ, Βηθσαϊδά· ¹⁶ διότι ἐὰν ἐν τῇ Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἤθελον γένειν τὰ θαύματα τὰ γενόμενα ἐν τῷ μέσῳ ὑμῶν, πρὸ πολλοῦ ἤθελον μετανοήσῃ καὶ καθήμεναι ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ. 14 Πλὴν εἰς τὴν Τύρον καὶ Σιδῶνα ἐλαφρότερα θέλει εἶσθαι ἡ τιμωρία ἐν τῇ κρίσει παρὰ εἰς ἐσᾶς. 15 Καὶ ¹⁷ σὺ, Καπερναούμ, ἥτις ¹⁸ ὑψώθης ἕως τοῦ οὐρανοῦ, ¹⁹ θέλεις καταβῆναι ἕως ᾧδου.

16 ²⁰ Ὅστις ἀκούει ἐσᾶς, ἐμὲ ἀκούει· ²¹ ὅστις ἀθετεῖ ἐσᾶς, ἐμὲ ἀθετεῖ· ²² ὁ δὲ ἀθετῶν ἐμὲ, ἀθετεῖ τὸν ἀποστείλαντά με.

17 ²³ Ὑπέστρεψαν δὲ οἱ ἐβδόμηκοντα μετὰ χαρᾶς, λέγοντες, Κύριε, καὶ τὰ δαιμόνια ὑποτάσσονται εἰς ἡμᾶς ἐν τῷ ὀνόματί σου.

18 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτοὺς, ²⁴ Ἐθεώρουν τὸν Σατανᾶν ὡς ἀστραπὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα. 19 Ἰδού, ²⁵ δίδω εἰς ἐσᾶς τὴν ἐξουσίαν τοῦ νὰ πατήτε ἐπάνω ὄψεων καὶ σκορπιῶν, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ· καὶ οὐδὲν θέλει σᾶς βλάψει. 20 Πλὴν ἐμὲ τοῦτο μὴ χαίρετε, ὅτι τὰ πνεύματα ὑποτάσσονται εἰς ἐσᾶς· ἀλλὰ χαίρετε μᾶλλον, ὅτι ²⁸ τὰ ὀνόματά σας ἐγράφησαν ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

21 ²⁷ Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἡγαλλίασθη κατὰ τὸ πνεῦμα ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν, Εὐχαριστῶ σοι, Πάτερ, Κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπέκαλυψας αὐτὰ εἰς νῆπια· ναὶ, ὦ Πάτερ, διότι οὕτως ἔγεινεν ἀρεστὸν ἔμπροσθέν σου. 22 ²⁸ Πάντα παραδόθησαν εἰς ἐμὲ ὑπὸ τοῦ Πατρὸς μου· ²⁹ καὶ οὐδεὶς γινώσκει τίς εἶναι ὁ Υἱὸς, εἰμὶ ὁ Πατήρ· καὶ τίς εἶναι ὁ Πατήρ, εἰμὶ ὁ Υἱὸς, καὶ εἰς ὄντια θέλῃ ὁ Υἱὸς νὰ ἀποκαλύψῃ αὐτόν.

23 Καὶ στραφεὶς πρὸς τοὺς μαθητὰς, εἶπε κατ' ἰδίαν, ³⁰ Μακάριοι οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ βλέποντες ὅσα βλέπετε. 24 Διότι σᾶς λέγω, ὅτι ³¹ πολλοὶ προφῆται καὶ βασιλεῖς ἐπεθύμησαν νὰ ἴδωσιν ὅσα σῆς βλέπετε, καὶ δὲν εἶδον· καὶ νὰ ἀκούσωσιν ὅσα ἀκούετε, καὶ δὲν ἤκουσαν.

25 Καὶ ἰδού, νομικός τις ἐσηκώθη, πειράζων αὐτὸν, καὶ λέγων, ³² Διδάσκαλε, τί πράξας θέλω κληρονομήσει ζωὴν αἰώνιον;

31 Πέτρ. Α'. α'. 10. ³² Μαθθ. ιθ'. 16: κβ'. 36.

¹¹ Μαθθ.
ι'. 15.

¹² Μάρκ. ς'.
11.

¹³ Μαθθ.
ια'. 21.

¹⁴ Ἰεζ. γ'.
6.

¹⁵ Μαθθ.
ια'. 23.

¹⁶ Ἰδὲ
Γεν. ια'. 4.

¹⁷ Δευτ. α'.
28. Ἠσα.
ιδ'. 13.

¹⁸ Ἰερ. να'.
53.

¹⁹ Ἰδὲ
Ἰεζ. κς'.
20: λβ'.
18.

²⁰ Μαθθ.
ι'. 40.

²¹ Μάρκ. θ'.
37. Ἰωάν.
ιγ'. 20.

²² Θεσ. Α'.
δ'. 8.

²³ Ἰωάν.
ε'. 23.

²⁴ Σίχ. 1.
23. Ἰωάν.
ιβ'. 31:

²⁵ Ἰωάν.
ις'. 11.

²⁶ Ἀποκ. θ'.
1: ιβ'. 8,
9.

²⁷ Μάρκ.
ισ'. 18.

²⁸ Πράξ. κη'.
5.

²⁹ Ἐξὸδ.
λβ'. 32.

³⁰ Ψαλ. ξθ'.
28. Ἠσα.
δ'. 3. Δαν.
β'. 1.

³¹ Φίλιπ. δ'.
3. Ἐβρ.
ιβ'. 23.

³² Ἀποκ. ιγ'.
8: κ'. 12:

³³ κα'. 27.
27 Μαθθ.
ια'. 25.

³⁴ 28 Μαθθ.
κη'. 18.

³⁵ Ἰωάν. γ'.
35: ε'.

³⁶ 27: ις'. 2.
29 Ἰωάν.
α'. 18:

³⁷ 5'. 44, 46.
30 Μαθθ.

26 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Ἐν τῷ νόμῳ τί εἶναι γεγραμμένον; πῶς ἀναγινώσκεις;

³³ Δευτ. 5. 5. 27 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε, ³³ "Θέλεις ἀγαπᾶ Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς δυνάμεώς σου," καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου" καὶ ³⁴ "τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν."

³⁴ Δευτ. ιθ'. 18. 28 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν, Ὁρθῶς ἀπεκρίθης· τοῦτο κάμνε, καὶ ³⁵ θέλεις ζῆσει.

³⁵ Δευτ. ιθ'. 5. Νεεμ. θ'. 29. 29 Ἄλλ' ἐκέλευεν θέλων ³⁶ νὰ δικαιοῦνται ἐαυτὸν, εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν, Καὶ τίς εἶναι ὁ πλησίον μου;

³⁶ κ. ιι. 13. 21. 30 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν, "Ἀνθρωπὸς τις κατέβαινεν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Ἱεριχὼν, καὶ περιέπεσεν εἰς ληστὰς· οἵτινες καὶ γυμνώσαντες αὐτόν, καὶ καταπληγώσαντες, ἀνεχώρησαν ἀφήσαντες αὐτὸν ἡμιθανή. 31 Κατὰ συγκυρίαν δὲ ἱερεὺς τις κατέβαινε δι' ἐκείνης τῆς ὁδοῦ· καὶ ἰδὼν αὐτόν, ³⁷ ἐπέρασεν ἀπὸ τοῦ ἄλλου μέρους. 32 Ὁμοίως δὲ καὶ Λευεὶτης, φθάσας εἰς τὸν τόπον, ἐλθὼν καὶ ἰδὼν, ἐπέρασεν ἀπὸ τοῦ ἄλλου μέρους. 33 ³⁸ Σαμαρείτης δὲ τις ὁδοιπορῶν, ἦλθεν εἰς τὸν τόπον ὅπου ἦτο, καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἐσπλαγχνίσθη· 34 καὶ πλησιάσας ἔδεσε τὰς πληγὰς αὐτοῦ, ἐπιχέων ἔλαιον καὶ οἶνον· καὶ ἐπιβιβάσας αὐτὸν ἐπὶ τὸ κτήνος αὐτοῦ, ἔφερεν αὐτόν εἰς ξενοδοχεῖον, καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ. 35 Καὶ τὴν ἐπαύριον ὅτε ἐξήρχετο, ἐκβαλὼν δύο δηνάρια ἔδωκεν εἰς τὸν ξενόδοχον, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἐπιμελήθητι αὐτοῦ· καὶ ὅ,τι ἂν παπανήσῃς περιπλοῖν, ἐγὼ, ὅταν ἐπανέλθω, θέλω σοὶ ἀποδώσει. 36 Τίς λοιπὸν ἐκ τῶν τριῶν τούτων σοὶ φαίνεται ὅτι ἔγεινε πλησίον τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς ληστὰς;

³⁷ Ψαλ. λη'. 11. 37 Ὁ δὲ εἶπεν, Ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος εἰς αὐτόν.

³⁸ Ἰωάν. δ'. 9. Εἶπε λοιπὸν πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς, Ὑπάγε, καὶ σὺ κάμνε ὁμοίως.

38 Ἐνῶ δὲ ἀπέρχοντο, αὐτοὺς εἰσῆλθεν εἰς κώμην τινά· καὶ γυνὴ τις νοσηρομένη ³⁹ Μάρθα, ὑπεδέχθη αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. 39 Καὶ αὕτη εἶχεν ἀδελφὴν καλουμένην Μαρῖαν, ⁴⁰ ἣτις καὶ ⁴¹ καθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ. 40 Ἡ δὲ Μάρθα ἐνησχολεῖτο εἰς πολλὴν ὑπηρεσίαν· καὶ ἄλλοις αὖτε ἐμπροσθεν αὐτοῦ, εἶπε, Κύριε, δὲν σὲ μέλει ὅτι ἡ ἀδελφή μου μέ ἀφήκε μόνην νὰ ὑπηρετῶ; εἰπέ λοιπὸν πρὸς αὐτήν νὰ μοὶ βοήσῃ.

⁴¹ κεφ. η'. 35. Πράξ. κβ'. 3. 41 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτήν, Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς

καὶ ἀγωνίζεσαι περὶ πολλὰ· 42 πληρὸς ⁴² ἐνός εἶναι χρεία· ἡ Μαρία ὅμως ἐξέλεξε τὴν ἀγαθὴν μερίδα, ἣτις δὲν θέλει ἀφαιρεθῇ ἀπ' αὐτῆς.

⁴² Ψαλ. κζ'. 4.

[ΚΕΦ. ΙΑ.] ΚΑΙ ἐνῶ αὐτοὺς προσήρχετο ἐν τόπῳ τινί, καθὼς ἔπαυσεν, εἶπε τις τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς αὐτόν, Κύριε, διδάξον ἡμᾶς νὰ προσευχώμεθα, καθὼς καὶ ὁ Ἰωάννης ἐδίδαξε τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ.

2 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτοὺς, Ὅταν προσεύχησθε, λέγετε, ¹ Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθῇ τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. 3 Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δίδε εἰς ἡμᾶς καθ' ἡμέραν. 4 Καὶ συγχώρησον εἰς ἡμᾶς τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν· διότι καὶ ἡμεῖς συγχωρούμεν εἰς πάντα ἀμαρτάνοντα εἰς ἡμᾶς· καὶ μὴ φέρῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλ' ἐλευθέρωσον ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

¹ Ματθ. 5'. 9.

5 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ἐάν τις ἐξ ὑμῶν ἔχῃ φίλον, καὶ ὑπάγῃ πρὸς αὐτόν τὸ μεσονύκτιον, καὶ εἴπῃ πρὸς αὐτόν, Φίλε, δάνεισόν μοι τρεῖς ἄρτους, ὅ ἐπειδὴ ἦλθε φίλος μου πρὸς ἐμέ ἐξ ὁδοπορίας, καὶ δὲν ἔχω τί νὰ βάλω ἔμπροσθεν αὐτοῦ· 7 καὶ ἐκεῖνος ἀποκριθεὶς ἔσωθεν εἴπῃ, Μὴ μέ ἐνόχλει· ἡ θύρα εἶναι ἤδη κεκλεισμένη, καὶ τὰ παιδία μου εἶναι μετ' ἐμοῦ εἰς τὴν κλίνην· δὲν δύναμαι νὰ σηκωθῶ καὶ νὰ σοὶ δώσω. 8 Σὰς λέγω, Καὶ ² ἂν δὲν σηκωθῇ καὶ δώσῃ εἰς αὐτόν, διότι εἶναι φίλος αὐτοῦ, τοῦλάχιστον διὰ τὴν ἀναιδειαν αὐτοῦ θέλει σηκωθῇ καὶ δώσῃ εἰς αὐτόν ὅσα χρειάζεται. 9 Καὶ ³ ἐγὼ σὰς λέγω, Αἰτεῖτε, καὶ θέλει σὰς δοθῇ·

² κεφ. ιη'. 1, κ.τ.λ.

ζητεῖτε, καὶ θέλετε εὐρεῖ· κρούετε, καὶ θέλει σὰς ἀνοιχθῇ. 10 Διότι πᾶς ὁ αἰτῶν λαμβάνει· καὶ ὁ ζητῶν εὕρισκει· καὶ εἰς τὸν κρούοντα θέλει ἀνοιχθῇ. 11 Καὶ ⁴ ἐάν τις ἐξ ὑμῶν ἦναι πατήρ, καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ζητήσῃ ἄρτον, μήπως θέλει δώσει εἰς αὐτόν λίθον; καὶ ἐάν ὀφάριον, μήπως ἀντὶ ὀφσαρίου θέλει δώσει εἰς αὐτόν ὄφιν; 12 ἢ καὶ ἂν ζητήσῃ ὠδόν, μήπως θέλει δώσει εἰς αὐτόν σκορπίον; 13 ἐάν λοιπὸν σεις, ποιητοὶ ὄντες, ἐξεύρετε νὰ διδῃτε καλὰς δόσεις εἰς τὰ τέκνα σας, πόσω μᾶλλον ὁ Πατὴρ ὁ οὐράνιος θέλει δώσει Πνεῦμα ἅγιον εἰς τοὺς αἰτοῦντας παρ' αὐτοῦ;

³ Ματθ. ζ'. 7: κα'. 22.

Μάρκ. ια'. 24. Ἰωάν. ιε'. 7.

Ἰακ. α'. 6. Ἰωάν. Α'. γ'. 22.

⁴ Ματθ. 5'.

14 ΚΑΙ ⁵ ἐξέβαλλε δαιμόνιον, καὶ αὐτὸ ἦτο κοφρὸν· ἀφοῦ δὲ ἐξῆλθε τὸ δαιμόνιον, ἐλάλησεν ὁ κοφρός· καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι.

⁵ Ματθ. θ'. 32: ιβ'. 22.

15 Τινὲς ὅμως ἐξ αὐτῶν εἶπον, ⁶ Διὰ τοῦ Βεελζεβούλ τοῦ ἄρχοντος τῶν δαι-

⁶ Ματθ. θ'. 34: ιβ'. 24.

⁷ Ματθ. θ'. 34: ιβ'. 24.

⁸ Ματθ. θ'. 34: ιβ'. 24.

⁹ Ματθ. θ'. 34: ιβ'. 24.

¹⁰ Ματθ. θ'. 34: ιβ'. 24.

¹¹ Ματθ. θ'. 34: ιβ'. 24.

¹² Ματθ. θ'. 34: ιβ'. 24.

¹³ Ματθ. θ'. 34: ιβ'. 24.

¹⁴ Ματθ. θ'. 34: ιβ'. 24.

7 Μαθ. ιβ'. 38: ισ'. 1.	μονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια. 16 Ἄλλοι δὲ πεiráζοντες ἔξήτουν παρ' αὐτοῦ σημεῖον ἐξ οὐρανοῦ.	32 Οἱ ἄνδρες τῆς Νινευὶ θέλουσιν ἀνασπῆθαι ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ θέλουσι κατακρίνει αὐτήν· διότι ²¹ μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα τοῦ Ἰωάν' καὶ ἰδοὺ, πλείοτερον τοῦ Ἰωάν' εἶναι ἐδώ. 33 ²² Οὐδεὶς δὲ λύχον ἀνάψας θέτει εἰς τόπον ἀπόκρυφον, οὐδὲ ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὸν λυχνοστάτην, διὰ νὰ βλέπωσι τὸ φῶς οἱ εἰσερχόμενοι. 34 ²³ Ὁ λύχνος τοῦ σώματος εἶναι ὁ ὀφθαλμός· ὅταν λοιπὸν ὁ ὀφθαλμός σου ᾖναι καθαρὸς, καὶ ὅλον τὸ σῶμά σου εἶναι φωτεινόν· ἀλλ' ὅταν ᾖναι πονηρὸς, καὶ τὸ σῶμά σου εἶναι σκοτεινόν. 35 Πρόσεχε λοιπὸν μήποτε τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ ᾖναι σκότος. 36 Ἐὰν λοιπὸν ὅλον τὸ σῶμά σου ᾖναι φωτεινόν, μὴ ἔχων τι μέρος σκοτεινόν, θέλει εἶσθαι φωτεινὸν ὅλον, καθὼς ὅταν ὁ λύχνος σὲ φωτίξῃ διὰ τῆς λάμπews.	21 Ἰων. γ', 5. 22 Μαθ. ε'. 15. Μάρκ. δ'. 21. κεφ. η'. 16. 23 Μαθ. ς'. 22.
8 Μαθ. ιβ'. 25. Μάρκ. γ'. 24. 9 Ἰωάν. β'. 25.	17 Ἦλθον αὐτὸς νήσας τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν, εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Πᾶσα βασιλεία διαιρεθεῖσα καθ' ἐαυτῆς, ἐρημύεται· καὶ οἶκος διαιρεθεὶς καθ' ἑαυτοῦ, πίπτει. 18 Ἐὰν λοιπὸν καὶ ὁ Σατανᾶς διηρέθῃ καθ' ἑαυτοῦ, πῶς θέλει σταθῇ ἡ βασιλεία αὐτοῦ; ἐπειδὴ λέγετε ὅτι ἐγὼ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια διὰ τοῦ Βεελζεβούλ. 19 Ἀλλ' εἰ ἐγὼ διὰ τοῦ Βεελζεβούλ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, οἱ υἱοὶ σας διὰ τίνας ἐκβάλλουσι; διὰ τοῦτο αὐτοὶ θέλουσιν εἶσθαι κριταί σας. 20 Ἀλλ' εἰ ἐγὼ διὰ τοῦ δακτύλου τοῦ Θεοῦ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἄρα ἔφθασεν εἰς ἐσᾶς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. 21 ¹¹ Ὅταν ὁ ἰσχυρὸς καθωπλισμένος φυλάττῃ τὴν ἑαυτοῦ αὐλὴν, τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ εἶναι ἐν εἰρήνῃ· 22 ¹² ὅταν ὁμως ὁ ἰσχυρότερος αὐτοῦ ἐπελθὼν νικήσῃ αὐτόν, ἀφαιρῇ τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ εἰς τὴν ὁποίαν ἐθάῤῥει, καὶ διαμοιράζει τὰ λάφυρα αὐτοῦ· 23 ¹³ ὅστις δὲν εἶναι μετ' ἐμοῦ, εἶναι κατ' ἐμοῦ· καὶ ὅστις δὲν συνάγει μετ' ἐμοῦ, σκορπίζει. 24 ¹⁴ Ὅταν τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, διέρχεται δι' ἀνδρῶν τόπων, καὶ ζητεῖ ἀνάπαυσιν· καὶ μὴ εὐρίσκον, λέγει, Ἄς ὑποστρέψω εἰς τὸν οἶκόν μου ὅθεν ἐξῆλθον. 25 Καὶ ἐλθὼν εὐρίσκει αὐτὸν σεσαρωμένον καὶ ἐστολισμένον. 26 Τότε ὑπάγει καὶ παραλαμβάνει ἐπτά ἄλλα πνεύματα πονηρότερα ἑαυτοῦ, καὶ εἰσελθόντα κατοικοῦσιν ἐκεῖ· ¹⁵ καὶ γίνονται τὰ ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου χειρότερα τῶν πρώτων.	37 Καὶ ἀφ' οὗ ἐλάλησε ταῦτα, Φαρισαῖός τις παρεκάλει αὐτὸν νὰ γευματίσῃ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ· εἰσελθὼν δὲ ἐκάθισεν εἰς τὴν τράπεζαν. 38 ²⁴ Ὁ δὲ Φαρισαῖος ἰδὼν ἐθαύμασεν, ὅτι δὲν ἐνιόβῃ πρῶτον πρὶν τοῦ γεύματος. 39 ²⁵ Καὶ ὁ Κύριος εἶπε πρὸς αὐτόν, Τώρα σεῖς οἱ Φαρισαῖοι τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ τοῦ πινακίου καθαρίζετε· τὸ δὲ ἐσωτερικὸν σας γέμει ἀρπαγῆς καὶ πονηρίας. 40 Ἄφρονες, ἐκεῖνος ὅστις ἔκαμε τὸ ἔξωθεν, δὲν ἔκαμε καὶ τὸ ἔσωθεν; 41 ²⁷ Πλὴν δότε ἐλεημοσύνην τὰ ὑπάρχοντα ὑμῶν, καὶ ἰδοὺ, τὰ πάντα εἶναι καθαρὰ εἰς ἐσᾶς.	24 Μάρκ. ς'. 3. 25 Μαθ. κγ. 25. 26 Τίτ. α'. 15. 27 Ἡσα. νη'. 7. Δαν. δ'. 27. κεφ. ιβ'. 33. 28 Μαθ. κγ'. 23.
10 Ἐξ' οὗ. η'. 19.	21 ¹¹ Ὅταν ὁ ἰσχυρὸς καθωπλισμένος φυλάττῃ τὴν ἑαυτοῦ αὐλὴν, τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ εἶναι ἐν εἰρήνῃ· 22 ¹² ὅταν ὁμως ὁ ἰσχυρότερος αὐτοῦ ἐπελθὼν νικήσῃ αὐτόν, ἀφαιρῇ τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ εἰς τὴν ὁποίαν ἐθάῤῥει, καὶ διαμοιράζει τὰ λάφυρα αὐτοῦ· 23 ¹³ ὅστις δὲν εἶναι μετ' ἐμοῦ, εἶναι κατ' ἐμοῦ· καὶ ὅστις δὲν συνάγει μετ' ἐμοῦ, σκορπίζει. 24 ¹⁴ Ὅταν τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, διέρχεται δι' ἀνδρῶν τόπων, καὶ ζητεῖ ἀνάπαυσιν· καὶ μὴ εὐρίσκον, λέγει, Ἄς ὑποστρέψω εἰς τὸν οἶκόν μου ὅθεν ἐξῆλθον. 25 Καὶ ἐλθὼν εὐρίσκει αὐτὸν σεσαρωμένον καὶ ἐστολισμένον. 26 Τότε ὑπάγει καὶ παραλαμβάνει ἐπτά ἄλλα πνεύματα πονηρότερα ἑαυτοῦ, καὶ εἰσελθόντα κατοικοῦσιν ἐκεῖ· ¹⁵ καὶ γίνονται τὰ ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου χειρότερα τῶν πρώτων.	42 Ἀλλ' οὐαὶ εἰς ἐσᾶς τοὺς Φαρισαίους, διότι ἀποδεκατίζετε τὸ ἡδύοσμον καὶ τὸ πῆγανον καὶ πᾶν λάχανον, καὶ παραβλέπετε τὴν κρίσιν καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ. Ταῦτα ἔπρεπε νὰ κάμψῃ, καὶ ἐκεῖνα νὰ μὴ ἀφήσῃτε. 43 ²⁹ Οὐαὶ εἰς ἐσᾶς τοὺς Φαρισαίους, διότι ἀγαπάτε τὴν πρωτοκαθεδρίαν ἐν ταῖς συναγωγαῖς, καὶ τοὺς ἀσπασμούς ἐν ταῖς ἀγοραῖς. 44 ³⁰ Οὐαὶ εἰς ἐσᾶς, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, ³¹ διότι εἰσθε ὡς τὰ μνημεῖα τὰ ὁποῖα δὲν φαίνονται, καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ περιπατοῦντες ἐπάνω δὲν γνωρίζουσιν.	28 Τίτ. α'. 15. 27 Ἡσα. νη'. 7. Δαν. δ'. 27. κεφ. ιβ'. 33. 28 Μαθ. κγ'. 23.
11 Μαθ. ιβ'. 29. Μάρκ. γ'. 27. 12 Ἡσα. νγ'. 12. Κολ. β'. 15. 13 Μαθ. ιβ'. 30. 14 Μαθ. ιβ'. 43.	27 Καὶ ἐνῷ αὐτὸς ἔλεγε ταῦτα, γυνὴ τις ἐκ τοῦ ὄχλου ὑψώσασα φωνήν, εἶπε πρὸς αὐτόν, ¹⁶ Μακαρία ἡ κοιλία ἣτις σὲ ἐβάστασε, καὶ οἱ μαστοὶ τοὺς ὁποίους ἐθήλασας. 28 Αὐτὸς δὲ εἶπε, ¹⁷ Μακάριοι μᾶλλον οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ φυλάττοντες αὐτόν.	45 Ἀποκριθεὶς δέ τις τῶν νομικῶν λέγει πρὸς αὐτόν, Διδάσκαλε, ταῦτα λέγων καὶ ἡμᾶς ὑβρίζεις. 46 Ὁ δὲ εἶπε, Καὶ εἰς ἐσᾶς τοὺς νομικοὺς οὐαὶ, διότι ³² φορτίζετε τοὺς ἀνθρώπους φορτία δυσβύστακτα, καὶ σῖς μὲν τῶν δακτύλων σας δὲν ἐγγίζετε τὰ φορτία. 47 ³³ Οὐαὶ εἰς ἐσᾶς, διότι οἰκοδομεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν προφητῶν, οἱ δὲ πατέρες σας ἐφόνευσαν αὐτούς. 48 Ἄρα μαρτυρεῖτε καὶ συμφωνεῖτε εἰς τὰ ἔργα τῶν πατέρων σας· διότι αὐτοὶ	29 Μαθ. κγ'. 6. Μάρκ. ιβ'. 38. 39. 30 Μαθ. κγ'. 27. 31 Ψαλ. ε'. 9.
15 Ἰωάν. ε'. 14. Ἐβρ. ς'. 4: ι'. 26. Πέτρ. β'. β'. 20. 16 κεφ. α'. 28, 48.	29 Καὶ ἐνῷ αὐτὸς ἔλεγε ταῦτα, γυνὴ τις ἐκ τοῦ ὄχλου ὑψώσασα φωνήν, εἶπε πρὸς αὐτόν, ¹⁶ Μακαρία ἡ κοιλία ἣτις σὲ ἐβάστασε, καὶ οἱ μαστοὶ τοὺς ὁποίους ἐθήλασας. 28 Αὐτὸς δὲ εἶπε, ¹⁷ Μακάριοι μᾶλλον οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ φυλάττοντες αὐτόν.	49 ³⁴ Οὐαὶ εἰς ἐσᾶς, διότι οἰκοδομεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν προφητῶν, οἱ δὲ πατέρες σας ἐφόνευσαν αὐτούς. 48 Ἄρα μαρτυρεῖτε καὶ συμφωνεῖτε εἰς τὰ ἔργα τῶν πατέρων σας· διότι αὐτοὶ	32 Μαθ. κγ'. 4. 33 Μαθ. κγ'. 29.
20 Βασ. Α'. ι'. 1.	30 Ἡ βασιλισσα τοῦ νότου θέλει σηκωθῇ ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῶν ἀνθρώπων τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ θέλει κατακρίνει αὐτούς· διότι ἦλθεν ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς διὰ νὰ ἀκούσῃ τὴν σοφίαν τοῦ Σολομῶντος· καὶ ἰδοὺ, πλείοτερον τοῦ Σολομῶντος εἶναι ἐδώ.		

μὲν ἐφόνευσαν αὐτοὺς, σεῖς δὲ οἰκοδομεῖτε τὰ μνημεῖα αὐτῶν. 49 Διὰ τοῦτο καὶ ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ εἶπε, 34 ³⁴ Θέλω ἀποστείλει εἰς αὐτοὺς προφήτας καὶ ἀποστόλους, καὶ ἐξ αὐτῶν θέλουσι φονεύσει καὶ ἐκδιώξει. 50 Διὰ τὸ ἐκζητηθῇ τὸ αἷμα πάντων τῶν προφητῶν, τὸ ἐκχυννόμενον ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ κόσμου, ἀπὸ τῆς γενεᾶς τῆς αὐτῆς, 51 ⁵¹ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ Ἀβελ, ³⁸ ὥς τοῦ αἵματος Ζαχαρίου τοῦ φονευθέντος μεταξὺ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τοῦ ναοῦ· ναί, σὰς λέγω, θέλει ἐκζητηθῇ ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης. 52 ⁵² Οὐαὶ εἰς ἑσᾶς τοὺς νομικοὺς, διότι ἀφῆρέσατε τὸ κλειδίον τῆς γνώσεως· σεῖς δὲν εἰσῆλθετε, καὶ τοὺς εἰσερχομένους ἐμ-ποδισάτε.

53 Ἐνῶ δὲ αὐτοὺς ἔλεγε ταῦτα πρὸς αὐτοὺς, ἤρχισαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι νὰ διεγείρουν αὐτὸν σφόδρα, καὶ νὰ βιάζωνται αὐτὸν νὰ ὁμιλήσῃ, ἐρωτῶντες περὶ πολλῶν, 54 ἐνεδρεύοντες αὐτὸν ⁵⁴ καὶ ζητοῦντες νὰ ἀρπάσωσιν τι ἀπὸ τοῦ στόματος αὐτοῦ, διὰ νὰ κατηγορήσωσιν αὐτὸν.

[ΚΕΦ. ΙΒ'.] ¹ Ἐν τῷ μεταξὺ ἀφοῦ συνηθροίσθησαν αἱ μυριάδες τοῦ ὄχλου, ὥστε κατεπύοντο ἀλλήλους, ἤρχισε νὰ λέγῃ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, Πρῶτον ² προσέχετε εἰς ἑαυτοὺς ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων, ἣτις εἶναι ὑπόκρισις. 2 Ἄλλα ³ δὲν εἶναι οὐδὲν κεκαλυμμένον, τὸ ὅποιον δὲν θέλει ἀνακαλυφθῇ· καὶ κρυπτόν, τὸ ὅποιον δὲν θέλει γνωρισθῇ. 3 Ὅθεν ὅσα εἶπετε ἐν τῷ σκότει, ἐν τῷ φωτὶ θέλουσιν ἀκουσθῇ· καὶ ὅ, τι ἐλάλησατε πρὸς τὸ ὠτίον ἐν τοῖς ταμίαις, θέλει κηρυχθῇ ἐπὶ τῶν δομάτων.

4 ⁴ Λέγω δὲ πρὸς ἑσᾶς ⁵ τοὺς φίλους μου, Μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτεινόντων τὸ σῶμα, καὶ μετὰ ταῦτα μὴ δυναμένους περισσώτερόν τι νὰ πράξωσι. 5 Θέλω δὲ σὰς δεῖξει ποῖον νὰ φοβηθῆτε· Φοβίθητε ἐκεῖνον ὅστις ἀφοῦ ἀποκτείνῃ, ἔχει ἐξουσίαν νὰ ῥίψῃ εἰς τὴν γέενναν· ναί, σὰς λέγω, τοῦτον φοβίθητε. 6 Δὲν πωλοῦνται πέντε στρουθία διὰ δύο ἀσάρια; καὶ ἐν ἐξ αὐτῶν δὲν εἶναι λελησμονημένον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ; 7 ἀλλὰ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς ὑμῶν εἶναι πᾶσαι ἡριθμημέναι. Μὴ φοβείσθε λοιπόν· ἀπὸ πολλῶν στρουθίων διαφέρετε.

8 ⁸ Σὰς λέγω δὲ, Πᾶς ὅστις μὲ ὁμολογήσῃ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει ὁμολογήσει αὐτὸν ἔμπροσθεν τῶν ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ. 9 Ὅστις δὲ μὲ ἀρνηθῇ ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου

θέλει ἀρνηθῇ αὐτὸν ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ. 10 Καὶ ⁷ πᾶς ὅστις θέλει εἰπεῖ λόγον κατὰ τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, θέλει συγχωρηθῇ εἰς αὐτόν· ὅστις ὅμως βλασφημήσῃ κατὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, εἰς αὐτὸν δὲν θέλει συγχωρηθῇ.

11 ¹¹ Ὅταν δὲ σὰς φέρωσιν εἰς τὰς συναγωγὰς καὶ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας, μὴ μεριμνᾶτε πῶς, ἢ τί νὰ ἀπολογηθῆτε, ἢ τί νὰ εἴπητε. 12 Διότι τὸ Ἅγιον Πνεῦμα θέλει σὰς διδάξαι ἐν αὐτῇ τῇ ᾠρᾷ τί πρέπει νὰ εἴπητε.

13 Εἰπε δὲ τίς πρὸς αὐτὸν ἐκ τοῦ ὄχλου, Διδάσκαλε, εἰπέ πρὸς τὸν ἀδελφόν μου νὰ μοιρασθῇ μετ' ἐμοῦ τὴν κληρονομίαν.

14 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν, ⁹ Ἀνθρώπε, τίς μὲ κατέστησε δικαστὴν ἢ μεριστὴν ἐφ' ὑμᾶς; 15 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, ¹⁰ Προσέχετε καὶ φυλάττεσθε ἀπὸ τῆς πλεονεξίας· διότι ἐάν τις ἔχῃ περισσὰ, ἢ ζωὴ αὐτοῦ δὲν συνίσταται ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ.

16 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτοὺς παραβολήν, λέγων, Ἀνθρώπου τινοῦ πλουσίου εὐτύχησαν τὰ χωράφια· 17 καὶ διελογίζετο ἐν ἑαυτῷ, λέγων, Τί νὰ κάμω; διότι δὲν ἔχω ποῦ νὰ συνάξω τοὺς καρπούς μου. 18 Καὶ εἶπε, Τοῦτο θέλω κάμει· θέλω χαλάσει τὰς ἀποθήκας μου, καὶ θέλω οἰκοδομήσει μεγαλητέρας, καὶ συνάξει ἐκεῖ πάντα τὰ γεννηματά μου καὶ τὰ ἀγαθὰ μου· 19 καὶ θέλω εἰπεῖ πρὸς τὴν ψυχὴν μου, ¹¹ Ψυχὴ, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ ἐναποτεταμενμένα δι' ἔτη πολλά· ἀναπαύου, φάγε, πῖε, εὐφραίνου. 20 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Θεός, Ἄφρον, ταύτην τὴν νοκτὴν ¹² τὴν ψυχὴν σου ἀπαιτοῦσιν ἀπὸ σοῦ· ¹³ ὅσα δὲ ἡτοίμασας, τίους θέλουσιν εἶσθαι; 21 Οὕτω ¹⁴ καὶ δὲν ὅστις θησαυρίζει εἰς ἑαυτόν, ¹⁴ καὶ δὲν πλουτεῖ εἰς Θεόν.

22 Εἶπε δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, Διὰ τοῦτο λέγω πρὸς ἑσᾶς, ¹⁵ Μὴ μεριμνᾶτε διὰ τὴν ζωὴν σας, τί νὰ φάγητε· μὴδὲ διὰ τὸ σῶμα, τί νὰ ἐνδυθῆτε. 23 Ἡ ζωὴ εἶναι τιμωρότερον τῆς τροφῆς, καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύματος. 24 Παρατηρήσατε τοὺς κόρακας, ὅτι δὲν σπείρουνσι, οὐδὲ θερίζουσιν· οὔτινες δὲν ἔχουσιν ταμίον, οὐδὲ ἀποθήκην, καὶ ¹⁶ ὁ Θεὸς τρέφει αὐτούς· πόσῳ μᾶλλον σεῖς διαφέρετε τῶν πτηνῶν; 25 Καὶ τίς ἐξ ὑμῶν μεριμνᾷ δύναται νὰ προσθέσῃ εἰς τὸ ἀνάστημα αὐτοῦ μίαν πῆχυν; 26 Ἐὰν λοιπὸν οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον δύνασθε, τί μεριμνᾶτε περὶ τῶν ὁρίων; 27 Παρατηρήσατε τὰ κρίνα, πῶς αὐξάνουσιν· δὲν κοπιᾶζουσιν, οὐδὲ κλάθουσιν· σὰς λέγω ὅμως, οὐδὲ ὁ Σολομὼν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ

⁷ Μαθ. ιβ'. 31, 32.
⁸ Μάρκ. γ'. 28, 29.
⁹ Ἰωάν. Α'. ε'. 16.
¹⁰ Μαθ. ι'. 19.
¹¹ Μάρκ. ιγ'. 11.
¹² κεφ. κα'. 14.

⁹ Ἰωάν. ιη'. 36.
¹⁰ Τιμ. Α'. ε'. 7.
κ.τ.λ.

¹¹ Ἐκκλ. ια'. 9.
Κορ. Α'. ιε'. 32.
¹² Ἰωβ κ'. 22.
¹³ κζ'. 8.
Ψαλ. νβ'. 7.
Ἰακ. δ'. 14.

¹⁴ Ψαλ. λθ'. 6.
Ἰερ. ιζ'. 11.
¹⁵ Μαθ. ε'. 20.
εἰχ. 33.
Τιμ. Α'. ε'. 18, 19.
Ἰακ. β'. 15.

¹⁶ Μαθ. ε'. 25.
ιθ'. 1.
λθ'. 41.
Ψαλ. ρμζ'. 9.

³⁴ Μαθ. κγ'. 34.

³⁵ Γεν. δ'. 8.
³⁶ Χρον. Β'. κδ'. 20, 21.
³⁷ Μαθ. κγ'. 13.

³⁸ Μάρκ. ιβ'. 13.

¹ Μαθ. ιε'. 6.
Μάρκ. η'. 15.
² Μαθ. ιε'. 12.
³ Μαθ. ι'. 26.
Μάρκ. δ'. 22.
κεφ. η'. 17.

⁴ Ἦσα. να'. 7, 8, 12, 13.
Ἰερ. α'. 8.
Μαθ. ι'. 28.
⁵ Ἰωάν. ιε'. 14, 15.

⁶ Μαθ. ι'. 32.
Μάρκ. η'. 38.
Τιμ. Β'. β'. 12.
Ἰωάν. Α'. β'. 23.

αὐτοῦ ἐνεδύθη ὡς ἐν τούτων. 28 Ἄλλ' ἔαν τὸν χόρτον, ὅστις σήμερον εἶναι ἐν τῷ ἀγρῷ, καὶ αὐριον ῥίπτεται εἰς κλίβανον, ὁ Θεὸς ἐνδύη οὗτο, πόσῳ μᾶλλον ἑσάς, ὀλιγοπίστοι; 29 Καὶ σείς μὴ ζητεῖτε τί νὰ φάγητε, ἢ τί νὰ πίνητε· καὶ μὴ ἦσθε μετέωροι. 30 Διότι ταῦτα πάντα ζητοῦσι τὰ ἔθνη τοῦ κόσμου· ὑμῶν δὲ ὁ Πατὴρ ἐξέουρε ὅτι ἔχετε χρεῖαν τούτων. 31 Πλήν ζητεῖτε τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ταῦτα πάντα θέλουσι σᾶς προστεθῆ. 32 Μὴ φοβοῦ, μικρὸν ποίμνιον· διότι ὁ Πατὴρ σου ἐδόκησε νὰ σᾶς δώσῃ τὴν βασιλείαν. 33 Πωλήσατε τὰ ὑπάρχοντά σας, καὶ δότε ἐλεημοσύνην. 34 Κάμετε εἰς ἑαυτοὺς βαλάντια τὰ ὅποια δὲν παλαιούνη, θησαυρὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς ὅστις δὲν ἐκλείπει, ὅπου κλέπτῃς δὲν πλησιάζει, οὐδὲ σκόληξ διαφθείρει. 34 Διότι ὅπου εἶναι ὁ θησαυρός σας, ἐκεῖ θέλει εἶσθαι καὶ ἡ καρδιά σας.

35 Ἄς ἦναι αἱ ὁσφύνες σας περιεζωσμέναι, καὶ οἱ λυχνιοὶ καίόμενοι· 36 καὶ σείς, ὅμοιοι μὲ ἀνθρώπους οἵτινες προσμένουσιν τὸν κύριον αὐτῶν, πότε θέλει ἐπιστρέφει ἐκ τῶν γάμων, διὰ νὰ ἀνοίξωσιν εὐθύς εἰς αὐτὸν, ὅταν ἔλθῃ καὶ κρούσῃ. 37 Μακάριοι οἱ δοῦλοι ἐκείνοι, τοὺς ὁποίους ἔλθων ὁ κύριος θέλει εὐρεῖ ἀγρυπνοῦντας· ἀληθῶς σᾶς λέγω, ὅτι θέλει περιζωσθῆ, καὶ καθίσει αὐτοὺς εἰς τὴν τράπεζαν, καὶ ἔλθων εἰς τὸ μέσον θέλει ὑπηρετήσῃ αὐτούς. 38 Καὶ ἐάν ἔλθῃ ἐν τῇ δευτέρᾳ φυλακῇ, καὶ ἐν τῇ τρίτῃ φυλακῇ ἔλθῃ, καὶ εὕρῃ οὕτω, μακάριοι εἶναι οἱ δοῦλοι ἐκείνοι. 39 Τοῦτο δὲ γινώσκετε, ὅτι, ἐάν ἤξενεν ὁ οἰκοδεσπότης ποῖαν ὥραν ὁ κλέπτῃς ἔρχεται, ἤθελεν ἀγρυπνήσῃ, καὶ δὲν ἤθελεν ἀφῆσαι νὰ διουρυχθῇ ὁ οἶκος αὐτοῦ. 40 Καὶ σείς λοιπὸν γίνεσθε ἔτοιμοι· διότι καθ' ἣν ὥραν δὲν στοχάζεσθε, ἔρχεται ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

41 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Πέτρος, Κύριε, πότε ἡμᾶς λέγεις τὴν παραβολὴν ταύτην, ἢ καὶ πρὸς πάντας;

42 Καὶ ὁ Κύριος εἶπε, Τίς λοιπὸν εἶναι ὁ πιστὸς οἰκονόμος καὶ φρόνιμος, τὸν ὅποιον θέλει καταστήσῃ ὁ κύριος αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ὑπηρετῶν αὐτοῦ, διὰ νὰ διδῇ ἐν καιρῷ τὴν διωρισμένην τροφήν; 43 Μακάριος ὁ δοῦλος ἐκείνος τὸν ὁποῖον ἔλθων ὁ κύριος αὐτοῦ θέλει εὐρεῖ πράττοντα οὕτως. 44 Ἀληθῶς σᾶς λέγω, ὅτι θέλει καταστήσῃ αὐτὸν ἐπὶ πάντων τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ. 45 Ἐάν δὲ εἴπῃ ὁ δοῦλος ἐκείνος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, Βραδύνει νὰ ἔλθῃ ὁ κύριός μου· καὶ ἀρχίσῃ νὰ δέρῃ τοὺς δούλους καὶ τὰς δούλας, καὶ νὰ τρώγῃ

καὶ νὰ πίνη καὶ νὰ μεθύῃ· 46 θέλει ἐλθεῖ ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου καθ' ἣν ἡμέραν δὲν προσμένει, καὶ καθ' ἣν ὥραν δὲν ἐξέουρε· καὶ θέλει ἀποχωρίσει αὐτὸν, καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ θέλει ἔσσει μετὰ τῶν ἀπίστων. 47 Ἐκεῖνος δὲ ὁ δοῦλος ὅστις γνωρίσας τὸ θέλημα τοῦ κυρίου αὐτοῦ, δὲν ἠτοίμασεν, οὐδὲ ἔκαμε κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ, θέλει δαρθῇ πολὺ. 48 Ὅστις ὅμως μὴ γνωρίσας ἔπραξεν ἄξια δαρμῶν, θέλει δαρθῇ ὀλίγον. Εἰς πάντα δὲ εἰς τὸν ὅποιον ἐδόθη πολὺ, πολὺ θέλει ζητηθῇ παρ' αὐτοῦ· καὶ εἰς ὅντινα ἐνεπιτοτεύθη πολὺ, περισσώτερον θέλουσιν ἀπαιτήσῃ παρ' αὐτοῦ.

49 Πῦρ ἦλθον νὰ βάλῃ εἰς τὴν γῆν· καὶ τί θέλω, ἐάν ἤδη ἀνήψῃ; 50 Βάπτισμα δὲ ἔχω νὰ βαπτισθῶ, καὶ πῶς στενοχωροῦμαι ἕωσού ἐκτελεσθῇ; 51 Νομίζετε ὅτι ἦλθον νὰ δώσω εἰρήνην ἐν τῇ γῇ; οὐχί, σᾶς λέγω, ἀλλὰ διαχωρισμόν. 52 Διότι ἀπὸ τοῦ νῦν θέλουσιν εἶσθαι πέντε ἐν οἴκῳ ἐν διακεχωρισμένοι, οἱ τρεῖς κατὰ τὸν δύο, καὶ οἱ δύο κατὰ τὸν τριῶν. 53 Θέλει διαχωρισθῇ πατὴρ κατὰ υἱοῦ, καὶ υἱὸς κατὰ πατρός· μήτηρ κατὰ θυγατρὸς, καὶ θυγάτηρ κατὰ μητρός· πενθερά κατὰ τῆς νυμφῆς αὐτῆς, καὶ νυμφὴ κατὰ τῆς πενθερᾶς αὐτῆς.

54 Ἐλεγε καὶ πρὸς τοὺς ὄχλους, Ὅταν ἴδῃτε τὴν νεφέλην ἀνυψουμένην ἀπὸ δυσμῶν, εὐθύς λέγετε, Βροχὴ ἔρχεται· καὶ γίνεται οὕτω· 55 καὶ ὅταν νότον πνεύοντα, λέγετε, Ὅτι καύσων θέλει εἶσθαι· καὶ γίνεται. 56 Ὑποκριταί, τὸ πρόσωπον τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ ἐξέουρετε νὰ διακρίνητε· τὸν δὲ καιρὸν τούτου πῶς δὲν διακρίνετε; 57 Διὰ τί δὲ καὶ ἀφ' ἑαυτῶν δὲν κρίνετε τὸ δίκαιον;

58 Ἐνῷ λοιπὸν ὑπάγεις μετὰ τοῦ ἀντιδίκου σου πρὸς τὸν ἄρχοντα, προσπάθησον καθ' ὁδὸν νὰ ἀπαλλαχθῇς ἀπ' αὐτοῦ, μήποτε σὲ σύρῃ πρὸς τὸν κριτὴν, καὶ ὁ κριτὴς σὲ παραδώσῃ εἰς τὸν ὑπηρέτην, καὶ ὁ ὑπηρέτης σὲ βάλῃ εἰς φυλακὴν. 59 Σοὶ λέγω, Δὲν θέλεις ἐξέλθει ἐκείθεν, ἕωσού ἀποδώσῃς καὶ τὸ ἔσχατον λεπτόν.

[ΚΕΦ. ΙΓ'.] ΚΑΤ' ἐκείνους δὲ τὸν καιρὸν ἦλθον τινὲς ἀπαγγέλλοντες πρὸς αὐτὸν περὶ τῶν Γαλιλαίων, τῶν ὁποίων τὸ αἷμα ὁ Πιλάτος ἔμιξε μετὰ τὰς θυσίας αὐτῶν.

2 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Νομίζετε ὅτι οἱ Γαλιλαῖοι οὗτοι ἦσαν ἀμαρτωλοὶ ὑπὲρ πάντας τοὺς Γαλιλαίους, διότι ἔπαθον τοιαῦτα; 3 Οὐχί, σᾶς λέγω· ἀλλ' ἔαν δὲν μετα-

29 Ἀριθ. ιε'. 30. Δευτ. κε'. 2. Ἰωάν. θ'. 41: ιε'. 22. Πράξ. ιζ'. 30. Ἰακ. δ'. 17. 30 Λευιτ. ε'. 17. Τιμ. Α'. α'. 13. 31 σίχ. 51. 32 Μαθ. κ'. 22. Μάρκ. ι'. 38. 33 Μαθ. ι'. 34. σίχ. 49. 34 Μιχ. γ'. 6. Ἰωάν. γ'. 43: θ'. 16: ι'. 19. 55 Μαθ. ι'. 35.

36 Μαθ. ις'. 2.

37 Παρ. κε'. 8. Μαθ. ε'. 25. 38 Ἰδὲ Ψαλ. λβ'. 6. Ἦσα. νε'. 6.

17 Μαθ. ε'. 33.

18 Μαθ. ια'. 25, 26.

19 Μαθ. ιθ'. 21.

Πράξ. β'. 45: δ'.

34. 20 Μαθ. ε'. 20

κεφ. ις'. 9. Τιμ. Α'. ε'. 19.

21 Ἐφεσ. ε'. 14.

Πέτρ. Α'. α'. 13.

22 Μαθ. κε'. 1.

κ.τ.λ. 23 Μαθ. κδ'. 46.

24 Μαθ. κδ'. 43.

Θεσ. Α'. ε'. 2. Πέτρ. Β'. γ'. 10.

Ἀποκ. γ'. 3: ις'. 15.

25 Μαθ. κδ'. 44:

κε'. 13. Μάρκ. ιγ'. 33. κεφ. κα'. 34.

36. Θεσ. Α'. ε'. 6.

Πέτρ. Β'. γ'. 12.

26 Μαθ. κδ'. 45:

κε'. 21. Κορ. Α'. δ'. 2.

27 Μαθ. κδ'. 47.

28 Μαθ. κδ'. 48.

νοῦτε, πάντες ὁμοίως θέλετε ἀπολεσθῆ. 4 Ἡ ἐκεῖνοι οἱ δεκαοκτῶ, ἐπὶ τοὺς ὁποίους ἔπεσεν ὁ πύργος ἐν τῷ Σιλωὰμ, καὶ ἐθανάτωσεν αὐτοὺς, νομίζετε ὅτι οὗτοι ἦσαν ἀμαρτωλοὶ ὑπὲρ πάντας τοὺς ἀνθρώπους τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλὴμ; 5 Οὐχὶ, σὰς λέγω· ἀλλ' ἐὰν δὲν μετανοήτε, πάντες ὁμοίως θέλετε ἀπολεσθῆ.

6 Ἐλεγε δὲ ταύτην τὴν παραβολὴν, 1 Ἐχέ τις συκὴν πεφυτευμένην ἐν τῷ ἀμπελῶνι αὐτοῦ· καὶ ἦλθε ζητῶν καρπὸν ἐν αὐτῇ, καὶ δὲν εὑρε. 7 Καὶ εἶπε πρὸς τὸν ἀμπελονοργόν, Ἰδοὺ, τρία ἔτη ἔρχομαι ζητῶν καρπὸν ἐν τῇ συκῇ ταύτῃ, καὶ δὲν εὐρίσκω· ἔκκοψον αὐτήν· διὰ τὴν καταργεῖ καὶ τὴν γῆν; 8 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς λέγει πρὸς αὐτόν, Κύριε, ἄφες αὐτήν καὶ τοῦτο τὸ ἔτος, ἕως ὅτου σκάψω περὶ αὐτήν, καὶ βάλω κοπρίαν· 9 καὶ ἐὰν μὲν κάμῃ καρπὸν, καλῶς· εἰ δὲ μὴ, θέλεις ἐκκόψει αὐτήν μετὰ ταῦτα.

10 Ἐδίδασκε δὲ ἐν μιᾷ τῶν συναγωγῶν τὸ σάββατον· 11 καὶ ἰδοὺ, γυνὴ τις εἶχε πνεῦμα ἀσθενείας δεκαοκτῶ ἔτη, καὶ ἦτο συγκύπτουσα, καὶ δὲν ᾔδυνάτο παντελῶς νὰ ἀνακύψῃ. 12 Ἰδὼν δὲ αὐτήν ὁ Ἰησοῦς ἐφώνασε, καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν, Γύναι, ἡλευθερωμένη εἶσαι ἀπὸ τῆς ἀσθενείας σου. 13 Καὶ 2 ἔθηκεν ἐπ' αὐτήν τὰς χεῖρας· καὶ παρευθὺς ἀνωρθώθη, καὶ ἐδόξαζε τὸν Θεόν.

14 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος, ἀγανακτῶν ὅτι εἰς τὸ σάββατον θεράπευσεν ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγε πρὸς τὸν ὄχλον, 3 Ἐξ ἡμέραι εἶναι, εἰς τὰς ὁποίας πρέπει νὰ ἐργάζησθε· ἐν ταύταις λοιπὸν ἐρχόμενοι θεραπεύετε, καὶ 4 μὴ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου.

15 Ἀπεκρίθη λοιπὸν πρὸς αὐτὸν ὁ Κύριος καὶ εἶπεν, Ὑποκριτὰ, 5 δὲν λύει ἕκαστος ὑμῶν ἐν τῷ σαββάτῳ τὸν βοῦν αὐτοῦ ἢ τὸν ὄνον ἀπὸ τῆς φάτνης, καὶ φέρων ποτίζει; 16 αὕτη δὲ, 6 οὕσα θυγάτηρ τοῦ Ἀβραάμ, τὴν ὁποίαν ὁ Σατανᾶς ἔδεσεν ἰδοὺ δεκαοκτῶ ἔτη, δὲν ἔπρεπε νὰ λυθῇ ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ τούτου τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου;

17 Καὶ ἐνῷ αὐτὸς ἔλεγε ταῦτα, κατησχύνοντο πάντες οἱ ἐναντίοι αὐτοῦ· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἔχαιρε δι' ὅλα τὰ ἔνδοξα ἔργα τὰ γινόμενα ὑπ' αὐτοῦ.

18 Ἐλεγε δὲ, Μὲ τί εἶναι ὁμοία ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ; καὶ με τί νὰ ὁμοιωσω αὐτήν; 19 Εἶναι ὁμοία μὲ κόκκον σινάπεως, τὸν ὁποῖον λαβὼν ἄνθρωπος ἔρριψεν εἰς τὸν κήπον αὐτοῦ· καὶ ἡῤῃσεν, καὶ ἐγένειε δένδρον μέγα, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατεσκήνωσαν ἐν τοῖς κλάδις αὐτοῦ.

20 Καὶ πάλιν εἶπε, Μὲ τί νὰ ὁμοιώσω

τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ; 21 Εἶναι ὁμοία μὲ προζύμιον, τὸ ὁποῖον λαβοῦσα γυνὴ ἐνέκρυψεν εἰς τρία μέτρα ἀλεύρου, ἕως οὗ ἀνέβη ὅλον τὸ φύραμα.

22 Καὶ 8 διήρχητο τὰς πόλεις καὶ κώμας διδάσκων, καὶ ὁδοιπορῶν εἰς Ἱερουσαλὴμ.

23 Εἶπε δὲ τις πρὸς αὐτόν, Κύριε, ὀλίγοι ἂν εἶναι οἱ σωζόμενοι;

Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, 24 9 Ἀγωνίσεσθε νὰ εἰσελθῃτε διὰ τῆς στενῆς πύλης· 10 διότι πολλοὶ, σὰς λέγω, θέλουσι ζητῆσαι νὰ εἰσελθῶσι, καὶ δὲν θέλουσι δυνηθῆ. 25 11 Ἀφοῦ σηκωθῇ ὁ οἰκοδεσπότης 12 καὶ ἀποκλείσῃ τὴν θύραν, καὶ ἀρχίσῃτε νὰ στέκησθε ἔξω, καὶ νὰ κρούετε τὴν θύραν, λέγοντες, 13 Κύριε, Κύριε, ἄνοιξον εἰς ἡμᾶς· καὶ ἐκεῖνος ἀποκριθεὶς σὰς εἴπῃ, 14 Δὲν σὰς ἐξέύρω πῶθεν εἴσθε· 26 τότε θέλετε ἀρχίσαι νὰ λέγητε, Ἐφάγομεν ἔμπροσθέν σου καὶ ἐπίομεν, καὶ ἐν ταῖς πλατείαις ἡμῶν ἐδίδαξας. 27 Καὶ 15 θέλει εἰπεῖ, Σὰς λέγω, δὲν σὰς ἐξέύρω πῶθεν εἴσθε· 16 φύγετε ἀπ' ἐμοῦ, πάντες οἱ ἐργάται τῆς αἰδίας. 28 17 Ἐκεῖ θέλει εἶσθαι ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ τριγμὸς τῶν ὀδόντων, 18 ὅταν ἰδῇτε τὸν Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, καὶ πάντας τοὺς προφῆτας, ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ, ἑαυτοὺς δὲ ἐκβαλλομένους ἔξω. 29 Καὶ θέλουσιν ελθεῖ ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν, καὶ ἀπὸ βορρᾶ καὶ νότου, καὶ θέλουσι καθίσει ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ. 30 Καὶ ἰδοὺ, 19 εἶναι ἔσχατοι, οἷτινες θέλουσιν εἶσθαι πρῶτοι, καὶ εἶναι πρῶτοι, οἷτινες θέλουσιν εἶσθαι ἔσχατοι.

31 Κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν προσήλθον τινὲς Φαρισαῖοι, λέγοντες πρὸς αὐτόν, Ἐξέλθε, καὶ ἀναχώρησον ἐντεῦθεν, διότι ὁ Ἡρώδης θέλει νὰ σὲ θανατώσῃ.

32 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Ὑπάγετε καὶ εἰπατε πρὸς τὴν ἀλώπεκα ταύτην, Ἰδοὺ, ἐκβάλλω δαιμόνια, καὶ κάμνω θεραπείας σήμερον καὶ αὔριον, καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν 20 τελειοῦμαι. 33 Πλὴν πρέπει ἐγὼ σήμερον καὶ αὔριον καὶ τὴν ἐφεξῆς ἡμέραν νὰ ὑπάγω· διότι δὲν εἶναι δυνατὸν προφήτην νὰ ἀπολεσθῇ ἔξω τῆς Ἱερουσαλὴμ·

34 21 Ἱερουσαλὴμ, Ἱερουσαλὴμ, ἡ φονεύουσα τοὺς προφῆτας, καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτήν, ποσάκις ἠθέλησα νὰ συνάγῃς τὰ τέκνα σου, καθ' ὃν τρόπον ἡ ὄρνις τὰ ὀρνίθια ἑαυτῆς ὑπὸ τὰς πτέρυγας, καὶ δὲν ἠθέλησας; 35 Ἰδοὺ, 22 σὰς ἀφίενται ὁ οἶκος σὰς ἔρημος. Ἀληθῶς δὲ σὰς λέγω, ὅτι δὲν θέλετε μεῖδεῖ ἕως οὗ ἔλθῃ ὁ καιρὸς, ὅτε θέλετε εἰπεῖ,

8 Μαθ. θ'. 35. Μάρκ. ε'. 6.

9 Μαθ. ζ'. 13. 10 Ἰωάν. ζ'. 34· η'. 21· ιγ'. 33. Ῥωμ. θ'. 31. 11 Ψαλ. λβ'. 6.

Ἡσα. νε'. 6.

12 Μαθ. κε'. 10.

13 κεφ. ε'. 46.

14 Μαθ. ζ'. 23· κε'. 12.

15 Μαθ. ζ'. 23· κε'. 41.

16 Ἰωάν. 8. 25.

17 Ψαλ. ε'. 8.

Μαθ. κε'. 41.

17 Μαθ. η'. 12.

ιγ'. 42· ιβ'. 51.

18 Μαθ. η'. 11.

19 Μαθ. ιθ'. 30· κ'. 16.

Μάρκ. ι'. 31.

20 Ἐβρ. β'. 10.

21 Μαθ. κγ'. 37.

22 Λευιτ. κς'. 31.

32. Ψαλ. εθ'. 25.

Ἡσα. α'. 7.

Δαν. θ'. 27.

Μιχ. γ'. 12.

1 Ἡσα. ε'. 2. Μαθ. κα'. 19.

2 Μάρκ. ις'. 18. Πράξ. θ'. 17.

3 Ἐξῶδ. κ'. 9.

4 Μαθ. ιβ'. 10.

Μάρκ. γ'. 2.

κεφ. ε'. 7· ιδ'. 3.

κεφ. ιδ'. 5.

κεφ. ιθ'. 9.

1 Μαθ. ιγ'. 31.

Μάρκ. δ'. 30.

²³ Ψαλ.
ριη'. 26.
Ματθ. κα'.
9. Μάρκ.
ια'. 10.
κεφ. ιδ'.
38. Ἰωάν.
ιβ'. 13.

²³ Εὐλογημένοι οἱ ἐρχόμενοι ἐν ὀνόματι Κυρίου.

[ΚΕΦ. ΙΔ'.] ΚΑΙ ὅτε ἦλθεν αὐτὸς εἰς τὸν οἶκον τινὸς τῶν ἀρχόντων τῶν Φαρισαίων τὸ σάββατον διὰ νὰ φάγῃ ἄρτον, ἐκεῖνοι παρετήρουν αὐτόν.

2 Καὶ ἰδού, ἄνθρωπὸς τις ὑδρωπικὸς ἦτο ἐμπροσθεν αὐτοῦ. 3 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς τοὺς νομικοὺς καὶ Φαρισαίους, λέγων, Ἔναι τάχα συγκεχωρημένον νὰ θεραπεύῃ τις ἐν τῷ σαββάτῳ; Οἱ δὲ ἐσιώπησαν. 4 Καὶ πιάσας ἱάτρευσεν αὐτόν, καὶ ἀπέλυσε. 5 Καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτοὺς εἶπε, Ὅτι νὰ ἐκτελέσῃς τὸν νόμον καὶ τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ. 6 Καὶ δὲν ἡδυνήθησαν νὰ ἀνταποκριθῶσιν εἰς αὐτόν πρὸς ταῦτα.

7 Εἶπε δὲ παραβολὴν πρὸς τοὺς κεκλημένους, ἐπειδὴ παρετήρει πῶς ἐξέλεγον τὰς πρωτοκαθεδρίας, λέγων πρὸς αὐτοὺς, 8 Ὅταν προσκληθῇς ὑπὸ τινος εἰς γάμους, μὴ καθίσῃς εἰς τὸν πρῶτον τόπον, μήποτε εἶναι προσκεκλημένος ὑπ' αὐτοῦ ἐντιμότερός σου, 9 καὶ ἔλθων ἐκεῖνος ὅστις ἐκάλεσε σὲ καὶ αὐτόν, σοὶ εἴπῃ, Δὸς τόπον εἰς τοῦτον· καὶ τότε ἀρχίσῃς με ἀισχύνην νὰ λαμβάνῃς τὸν ἑσχατον τόπον. 10 Ἀλλ' ὅταν προσκληθῇς, ὑπαγε καὶ καθίσουν εἰς τὸν ἑσχατον τόπον, διὰ νὰ σοὶ εἴπῃ, ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος ὅστις σὲ ἐκάλεσε, Φίλε, ἀνάβα ἀνωτέρω. Τότε θέλεις ἔχει δόξαν ἐνώπιον τῶν συγκαθημένων μετὰ σοῦ. 11 Διότι ὅτις ὁ ὑψῶν ἐαυτὸν θέλει ταπεινωθῇ· καὶ ὁ ταπεινῶν ἐαυτὸν θέλει ὑψωθῇ.

12 Ἐλεγε δὲ καὶ πρὸς ἐκεῖνον ὅστις προσεκάλεσεν αὐτόν, Ὅταν κάμῃς γεῦμα ἢ δείπνον, μὴ προσκάλει τοὺς φίλους σου, μηδὲ τοὺς ἀδελφούς σου, μηδὲ τοὺς συγγενεῖς σου, μηδὲ γείτονας πλουσίους· μήποτε καὶ αὐτοὶ σὲ ἀντικαλέσωσι, καὶ γένηι εἰς σὲ ἀνταπόδοσις. 13 Ἀλλ' ὅταν κάμῃς ὑποδοχὴν, προσκάλει ὅσους πτωχοὺς, βεβλαμμένους, χωλοὺς, τυφλοὺς. 14 Καὶ θέλεις εἰσθαι μακάριος· διότι δὲν ἔχουσι νὰ σοὶ ἀνταπαδώσωσιν· ἐπειδὴ ἡ ἀνταπόδοσις θέλει γένηι εἰς σὲ ἐν τῇ ἀναστάσει τῶν δικαίων.

15 Ἀκούσας δὲ ταῦτα εἰς τῶν συγκαθημένων, εἶπε πρὸς αὐτόν, Μακάριος ὅστις φάγῃ ἄρτον ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ.

16 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἄνθρωπος τις ἔκαμε δείπνον μέγα καὶ ἐκάλεσε πολλούς. 17 καὶ ὁ ἀπέστειλε τὸν δούλον αὐτοῦ τῇ ὥρᾳ τοῦ δείπνου, διὰ νὰ εἴπῃ πρὸς τοὺς κεκλημένους,

Ἔρχεσθε, ἐπειδὴ πάντα εἶναι ἤδη ἔτοιμα. 18 Καὶ ἤρχισαν πάντες μετὰ τὴν γνώμην νὰ παραιτῶνται. Ὁ πρῶτος εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἀγρὼν ἡγόρασα, καὶ ἔχω ἀνάγκη νὰ ἐξέλθω καὶ νὰ ἴδω αὐτόν· παρακαλῶ σε, ἔχε με παρητημένον. 19 Καὶ ἄλλος εἶπεν, Ἥγόρασα πέντε ζεύγη βοῶν, καὶ ὑπάγω νὰ δοκιμάσω αὐτά· παρακαλῶ σε, ἔχε με παρητημένον. 20 Καὶ ἄλλος εἶπε, Γυναικὰ ἐνυμφεύθην· καὶ διὰ τοῦτο δὲν δύναμαι νὰ ἔλθω. 21 Καὶ ἔλθων ὁ δούλος ἐκεῖνος ἀπήγγελε πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ ταῦτα. Τότε ὀργισθεὶς ὁ οἰκοδεσπότης εἶπε πρὸς τὸν δούλον αὐτοῦ, Ἐξέλθε ταχέως εἰς τὰς πλατείας καὶ τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως, καὶ εἰσάγαγε ἐδῶ τοὺς πτωχοὺς καὶ βεβλαμμένους καὶ χωλοὺς καὶ τυφλοὺς. 22 Καὶ εἶπεν ὁ δούλος, Κύριε, ἔγεινεν ὡς προσέταξας, καὶ εἶναι ἔτι τόπος. 23 Καὶ εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τὸν δούλον, Ἐξέλθε εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ φραγμοὺς, καὶ ἀνάγκασον νὰ εἰσέλθωσι, διὰ νὰ γεμισθῇ ὁ οἶκος μου. 24 διότι σὰς λέγω, ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀνδρῶν ἐκεῖνων τῶν κεκλημένων θέλει γευθῇ τοῦ δείπνου μου.

25 Ἦρχοντο δὲ μετ' αὐτοῦ ὄχλοι πολλοί· καὶ στραφεὶς εἶπε πρὸς αὐτοὺς, 26 Ἐάν τις ἔρχηται πρὸς με, καὶ δὲν μισῇ τὸν πατέρα αὐτοῦ, καὶ τὴν μητέρα, καὶ τὴν γυναῖκα, καὶ τὰ τέκνα, καὶ τοὺς ἀδελφούς, καὶ τὰς ἀδελφάς, 12 ἔτι δὲ καὶ τὴν ἑαυτοῦ ζωὴν, δὲν δύναται νὰ ᾖ μαθητὴς μου. 27 Καὶ ὅστις δὲν βαστάξῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἔρχηται ὀπίσω μου, δὲν δύναται νὰ ᾖ μαθητὴς μου. 28 Διότι τίς ἐξ ὑμῶν, θέλων νὰ οἰκοδομήσῃ πύργον, δὲν κάθηται πρῶτον καὶ λογαριάσῃ τὴν δαπάνην, ἂν ἔχη τὰ ἀναγκαῖα διὰ νὰ τελειώσῃ αὐτόν; 29 μήποτε ἀφοῦ βάλῃ θεμέλιον, καὶ δὲν δύνηται νὰ τελειώσῃ αὐτόν, ἀρχίσωσι πάντες οἱ βλέποντες νὰ ἐμπαίξωσιν αὐτόν, λέγοντες, 30 Ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρωπος ἤρchiσε νὰ οἰκοδομῇ, καὶ δὲν ἡδυνήθη νὰ τελειώσῃ. 31 Ἡ τίς βασιλεὺς ὑπάγων νὰ πολεμήσῃ ἄλλον βασιλεῖα, δὲν κάθηται πρότερον καὶ σκέπτεται, ἂν ᾖ δυνατὸς μετὰ δέκα χιλιάδας νὰ ἀπαντήσῃ τὸν ἐρχόμενον κατ' αὐτόν μετὰ ἑκοσι χιλιάδας; 32 Εἰ δὲ μή, ἐνῷ αὐτὸς εἶναι ἔτι μακρὰν, ἀποστέλλει πρέσβεις καὶ ζητεῖ εἰρήνην. 33 Οὕτω λοιπὸν πᾶς ὅστις ἐξ ὑμῶν δὲν ἀπαρνέσθαι πάντα τὰ ἑαυτοῦ ὑπάρχοντα, δὲν δύναται νὰ ᾖ μαθητὴς μου. 34 Καλὸν τὸ ἅλ᾽ ἄλλ' εἰναι τὸ ἅλ᾽ διαφθαρῇ, μετὰ τί θέλει ἀρτυθῇ;

¹ Ματθ.
ιβ'. 10.

² Ἐξ ὁδ.
κεγ'. 5.
Δευτ. κβ'.
4. κεφ.
ιγ'. 15.

³ Παρ. κε'.
6, 7.

⁴ Ἰωβ κβ'.
29. Ψαλ.
ιη'. 27.
Παρ. κθ'.
23. Ματθ.
κγ'. 12.
κεφ. ιη'.
14. Ἰακ.
δ'. 6.
Πέτρ. Α'.
ε'. 5.

⁵ Νεεμ. η'.
10, 12.

⁶ Ἀποκ.
ιβ'. 9.

⁷ Ματθ.
κβ'. 2.

⁸ Παρ. θ'.
2, 5.

⁹ Ματθ.
κα'. 43.
κβ'. 8.
Πράξ. ιγ'.
46.

¹⁰ Δευτ.
ιγ'. 6.
λγ'. 9.
Ματθ. ι'.
37.
11. Ῥωμ.
θ'. 13.
12. Ἀποκ.
ιβ'. 11.
13. Ματθ.
ις'. 24.
Μάρκ. η'.
34. κεφ.
θ'. 23.
Τιμ. β'.
γ'. 12.
14. Παρ.
κδ'. 27.

¹⁵ Ματθ.
ε'. 13.
Μάρκ. θ'.
50.

35 Δὲν εἶναι πλέον χρήσιμον οὔτε διὰ τὴν γῆν, οὔτε διὰ τὴν κοπρίαν· ἔξω ῥίπτουσιν αὐτό. Ὁ ἔχων ὅτα διὰ τὴν ἀκοῇ, ἅς ἀκοῇ.

¹ Ματθ.
θ'. 10.

[ΚΕΦ. ΙΕ'.] ¹ ἘΠΑΝΗΣΙΑΖΟΝ δὲ εἰς αὐτὸν πάντες οἱ τελῶναι καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ, διὰ τὴν ἀκούωσιν αὐτόν. 2 Καὶ διεγόγγυζον οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς, λέγοντες, Ὅτι οὗτος ἁμαρτωλοὺς δέχεται, ² καὶ συντρῶγει μετ' αὐτῶν.

² Πράξ.
ια'. 3.

Γαλ. β'.
12.

³ Ματθ.
ιη'. 12.

3 Εἰπε δὲ πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν ταύτην, λέγων, 4 ³ Τὶς ἄνθρωπος ἐξ ὑμῶν, ἂν ἔχη ἑκατὸν πρόβατα, καὶ χάσῃ ἓν ἐξ αὐτῶν, δὲν ἀφίνει τὰ ἐννενηκονταενέα ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ὑπάγει ζητῶν τὸ ἀπολωλός, ἕως οὗ εὑρῇ αὐτό; 5 Καὶ εὗρὼν αὐτό, βάλλει ἐπὶ τοὺς ὤμους αὐτοῦ, χαίρων· 6 καὶ ἔλθων εἰς τὸν οἶκον, συγκαλεῖ τοὺς φίλους καὶ τοὺς γείτονας, λέγων πρὸς αὐτοὺς, Συγχάρητέ μοι, ὅτι εὗρον τὸ πρόβατόν μου ⁴ τὸ ἀπολωλός. 7 Σὰς λέγω ὅτι οὕτω θέλει εἶσθαι χαρὰ ἐν τῷ οὐρανῷ διὰ ἓνα ἁμαρτῶλὸν μετανοοῦντα, ὅ μάλον παρὰ διὰ ἐννενηκονταενέα δικαίους, οἵτινες δὲν ἔχουσι χρεῖαν μετανοίας.

⁴ Πέτρ.
Α'. β'. 10.

⁵ 25.
⁶ κεφ. ε'.

³².

8 Ἡ τίς γυνὴ ἔχουσα δέκα δραχμὰς, ἂν χάσῃ δραχμὴν μίαν, δὲν ἀναπτέι λύχνον, καὶ σαρόνει τὴν οἰκίαν, καὶ ζητεῖ ἐπιμελῶς, ἕως ὅτου εὑρῇ αὐτήν; 9 καὶ ἀφοῦ εὑρῇ, συγκαλεῖ τὰς φίλας καὶ τὰς γείτονας, λέγουσα, Συγχάρητέ μοι, διότι εὗρον τὴν δραχμὴν τὴν ὁποίαν ἔχασα. 10 Οὕτω, σὰς λέγω, χαρὰ γίνεται ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ διὰ ἓνα ἁμαρτῶλὸν μετανοοῦντα.

⁶ Μάρκ.
ιβ'. 44.

11 Εἶπε δὲ, Ἄνθρωπός τις εἶχε δύο υἱούς· 12 καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος αὐτῶν πρὸς τὸν πατέρα, Πάτερ, δός μοι τὸ ἀνηκόν μέρος τῆς περιουσίας. Καὶ διεμοίρασεν εἰς αὐτοὺς ⁶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ. 13 Καὶ μετ' ὀλίγας ἡμέρας συνάξας πάντα ὁ νεώτερος υἱός, ἀπεδημῆσεν εἰς χώραν μακράν· καὶ ἐκεῖ διεσκόρπισεν τὴν περιουσίαν αὐτοῦ, ζῶν ἀσώτως. 14 Ἀφοῦ δὲ ἐδαπάνησε πάντα, ἔγεινε πείνα μεγάλη ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ, καὶ αὐτὸς ἤρchiσε νὰ στερηθῇ. 15 Τότε ὑπῆγε καὶ προσκολλήθη εἰς ἓνα τῶν πολιτῶν τῆς χώρας ἐκείνης· ὅστις ἔπεμψεν αὐτὸν εἰς τοὺς ἀγρούς αὐτοῦ διὰ νὰ βόσκη χοίρους. 16 Καὶ ἐπέθυμει νὰ γεμίσῃ τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ξυλοκεράτων τὰ ὁποῖα ἔτρωγον οἱ χοῖροι· καὶ οὐδεὶς ἔδιδεν εἰς αὐτόν.

17 Ἐλθὼν δὲ εἰς ἐαυτὸν, εἶπε, Πόσοι μισθῶτοὶ τοῦ πατρός μου περισσεύουσιν ἄρτον, καὶ ἐγὼ χάνομαι ὑπὸ τῆς πείνης! 18 Σηκωθείς θέλω ὑπά-

γει πρὸς τὸν πατέρα μου, καὶ θέλω εἰπεῖ πρὸς αὐτόν, Πάτερ, ἡμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου· 19 καὶ δὲν εἶμαι πλέον ἄξιός νὰ ὀνομασθῶ υἱός σου· κάμε με ὡς ἓνα τῶν μισθῶτῶν σου.

20 Καὶ σηκωθείς ἦλθε πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ. ⁷ Ἐνθ' δὲ ἀπέιχεν ἔτι μακράν, εἶδεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ ἐσπλαγχνίσθη· καὶ δραμὸν ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. 21 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ υἱός, Πάτερ, ἡμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν ⁸ καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ δὲν εἶμαι πλέον ἄξιός νὰ ὀνομασθῶ υἱός σου. 22 Καὶ ὁ πατὴρ εἶπε πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ, Φέρετε ἔξω τὴν στολὴν τὴν πρώτην, καὶ ἐνδύσατε αὐτόν, καὶ δότε δακτυλίδιον εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ὑποδήματα εἰς τοὺς πόδας. 23 Καὶ φέροντες τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν, σφάξατε, καὶ φαγόντες ἅς εὐφρανθῶμεν· 24 διότι ⁹ οὗτος ὁ υἱός μου νεκρὸς ἦτο, καὶ ἀνέζησε· καὶ ἀπολωλὸς ἦτο, καὶ εὐρέθη. Καὶ ἡρchiσαν νὰ εὐφρανῶνται.

⁷ Πράξ.

β'. 39.

⁸ Ἐφεσ. β'.

13, 17.

⁸ Ψαλ.

να'. 4.

⁹ εἰχ. 32.

¹ Ἐφεσ. β'.

1: ε'. 14.

¹ Ἀποκ. γ'.

1.

25 Ἦτο δὲ ὁ πρεσβύτερος αὐτοῦ υἱός ἐν τῷ ἀγρῷ· καὶ καθὼς ἐρχόμενος ἐπλησίασεν εἰς τὴν οἰκίαν, ἤκουσε συμφωνίαν καὶ χοροῦ. 26 Καὶ προσκαλέσας ἓνα τῶν δούλων ἠρώτα τί εἶναι ταῦτα. 27 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἦλθε· καὶ ἔσφαξεν ὁ πατὴρ σου τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν, διότι ἀπήλαusen αὐτὸν ὑγιαίνοντα. 28 Καὶ ὠργίσθη, καὶ δὲν ἤθελε νὰ εἰσελθῇ. Ἐξῆλθε λοιπὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ παρεκάλε αὐτόν. 29 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς τὸν πατέρα, Ἰδοὺ, τόσα ἔτη σὲ δουλεύω, καὶ ποτὲ ἐντολήν σου δὲν παρέβην· καὶ εἰς ἐμὲ οὐδὲ ἐρίφιον ἔδωκας ποτέ, διὰ νὰ εὐφρανθῶ μετὰ τῶν φίλων μου· 30 ὅτε δὲ ὁ υἱός σου οὗτος, ὁ καταφαγὼν σου τὸν βίον μετὰ πορνῶν, ἦλθεν, ἔσφαξας δι' αὐτὸν τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν. 31 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν, Τέκνον, σὺ πάντοτε μετ' ἐμοῦ εἶσαι· καὶ πάντα τὰ ἐμὰ σὰ εἶναι· 32 ἔπρεπε δὲ νὰ εὐφρανθῶμεν καὶ νὰ χαρῶμεν, διότι ¹⁰ ὁ ἀδελφός σου οὗτος νεκρὸς ἦτο, καὶ ἀνέζησε· καὶ ἀπολωλὸς ἦτο καὶ εὐρέθη.

¹⁰ εἰχ. 24.

[ΚΕΦ. ΙΣ'.] Ἐλεγε δὲ καὶ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, Ἦτο ἄνθρωπός τις πλούσιος, ὅστις εἶχεν οἰκονόμον· καὶ οὗτος κατηγορήθη πρὸς αὐτόν ὡς διασκορπίζων τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ. 2 Καὶ κράξας αὐτὸν, εἶπε πρὸς αὐτόν, Τί εἶναι τοῦτο τὸ ὅποιον ἀκούω περὶ σοῦ; δὸς τὸν λογαριασμὸν τῆς οἰκονομίας σου· διότι δὲν θέλεις δυνῆθαι πλέον νὰ

ἦσαι οἰκονόμος. 3 Εἶπε δὲ καθ' ἑαυτὸν ὁ οἰκονόμος, Τί νὰ κάμω, ἐπειδὴ ὁ κύριός μου ἀφαιρεῖ ἀπ' ἐμοῦ τὴν οἰκονομίαν; νὰ σκάπτω δὲν δύναμαι, νὰ ζητῶ ἐντρέπομαι. 4 ἐνόησα τί πρέπει νὰ κάμω, διὰ τὰ μέ δεχθῶσιν εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν, ὅταν ἀποβληθῶ τῆς οἰκονομίας. 5 Καὶ προσκαλέσας ἕνα ἕκαστον τῶν χρεωφειλετῶν τοῦ κυρίου αὐτοῦ, εἶπε πρὸς τὸν πρῶτον, Πόσον χρεωστεῖς εἰς τὸν κύριόν μου; 6 Ὁ δὲ εἶπεν, Ἐκατὸν μέτρα ἐλαίου. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Δάβε τὸ ἔγγραφόν σου, καὶ καθίσας ταχέως γράψον πεντήκοντα. 7 Ἐπειτα εἶπε πρὸς ἄλλον, Σὺ δὲ πόσον χρεωστεῖς; Ὁ δὲ εἶπεν, Ἐκατὸν μόδια σίτου. Καὶ λέγει πρὸς αὐτόν, Δάβε τὸ ἔγγραφόν σου, καὶ γράψον ὀγδοήκοντα. 8 Καὶ ἐπῆνεσεν ὁ κύριος τὸν ἄδικον οἰκονόμον, ὅτι φρονίμως ἔπραξε· διότι οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου εἶναι φρονιμώτεροί ἐστὶν ἑαυτῶν γενεάν, 1 παρὰ τοὺς υἱοὺς τοῦ φωτός.

9 Καὶ ἐγὼ σὰς λέγω, 2 Κάμετε εἰς ἑαυτοὺς φίλους ἐκ τοῦ μαμωνᾶ τῆς αἰδίας, διὰ τὰ σὰς δεχθῶσιν εἰς τὰς αἰωνίους σκηνάς, ὅταν ἐκλείψῃτε. 10 3 Ὁ ἐν τῷ ἐλαχίστῳ πιστός, καὶ ἐν τῷ πολλῷ πιστός ἐστίν· καὶ ὁ ἐν τῷ ἐλαχίστῳ ἄδικος, καὶ ἐν τῷ πολλῷ ἄδικος ἐστίν. 11 Ἐὰν λοιπὸν εἰς τὸν ἄδικον μαμωνᾶ δὲν ἐφάνητε πιστοὶ, τὸν ἀληθινὸν πλοῦτον τίς θέλει σὰς ἐμπιστευθῇ; 12 Καὶ ἐὰν εἰς τὸ ξένον δὲν ἐφάνητε πιστοὶ, τίς θέλει σὰς δώσει τὸ ἰδικόν σας; 13 4 Οὐδεὶς δοῦλος δύναται νὰ δουλεύῃ δύο κυρίους· διότι ἢ τὸν ἕνα θέλει μισήσῃ, καὶ τὸν ἄλλον θέλει ἀγαπήσῃ· ἢ εἰς τὸν ἕνα θέλει προσκολληθῇ, καὶ τὸν ἄλλον θέλει καταφρονῇ. Δὲν δύνασθε νὰ δουλεύετε Θεὸν καὶ μαμωνᾶ.

14 Ἦκουον δὲ ταῦτα πάντα καὶ οἱ Φαρισαῖοι, 5 φιλαργυροὶ ὄντες· καὶ περιεγέλων αὐτόν.

15 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Σεῖς εἰσθε 6 οἱ δικαιοῦντες ἑαυτοὺς ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων· 7 ὁ Θεὸς ὅμως γνωρίζει τὰς καρδίας σας· 8 διότι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων εἶναι ὑψηλόν, βδέλυγμα εἶναι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. 16 9 Ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται ἕως Ἰωάννου ὑπῆρχον· ἀπὸ τότε ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ εὐαγγελίζεται, καὶ πᾶς τις βιάζεται νὰ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν. 17 10 Εὐκολώτερον δὲ εἶναι ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ νὰ παρέλθωσι, παρὰ μία κεραία τοῦ νόμου νὰ πέσῃ. 18 11 Πᾶς ὅστις χωρίζεται τὴν γυναικα αὐτοῦ καὶ νυμφεύεται ἄλλον, μοιχεύει· καὶ πᾶς ὅστις νυμφεύεται κεχωρισμένην ἀπὸ ἀνδρός, μοιχεύει.

19 Ἦτο δὲ ἄνθρωπός τις πλούσιος, καὶ ἐνεδύετο πορφύραν καὶ στολὴν βυσσίνην, εὐφραυνόμενος καθ' ἡμέραν μεγαλοπρεπῶς. 20 Ἦτο δὲ πτωχὸς τις ὀνομαζόμενος Λάζαρος, ὅστις ἔκειτο πεπληγμένος πλησίον τῆς πυλῆς αὐτοῦ, 21 καὶ ἐπεθύμει νὰ χορτασθῇ ἀπὸ τῶν ψυχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ πλουσίου· ἀλλὰ καὶ οἱ κύνες ἐρχόμενοι ἔγλειφον τὰς πληγὰς αὐτοῦ. 22 Ἀπέθανε δὲ ὁ πτωχός, καὶ ἐφέρθη ὑπὸ τῶν ἀγγέλων εἰς τὸν κόλπον τοῦ Ἀβραάμ. Ἀπέθανε δὲ καὶ ὁ πλούσιος καὶ ἐτάφη. 23 Καὶ ἐν τῷ αἵνῳ ὑψώσας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἐνῶ ἦτο ἐν βασάνοις, βλέπει τὸν Ἀβραάμ ἀπὸ μακρόθεν, καὶ τὸν Λάζαρον ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ. 24 καὶ αὐτὸς φωνάξας εἶπε, Πάτερ Ἀβραάμ, ἐλέησόν με, καὶ πέμψον τὸν Λάzarον, διὰ τὰ βάψῃ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ εἰς ὕδωρ, 12 καὶ νὰ καταβροσίσῃ τὴν γλῶσσάν μου· 13 διότι βασανίζομαι ἐν τῇ φλογὶ ταύτῃ. 25 Εἶπε δὲ ὁ Ἀβραάμ, Τέκνον, 14 ἐνθυμήθητι ὅτι ἀπέλαβες σὺ τὰ ἀγαθὰ σου ἐν τῇ ζωῇ σου, καὶ ὁ Λάζαρος ὁμοίως τὰ κακὰ· τώρα οὗτος μὲν παρηγορεῖται, σὺ δὲ βασανίζεσαι. 26 Καὶ ἐκτός τούτων πάντων, μεταξὺ ἡμῶν καὶ ὑμῶν χάσμα μέγα εἶναι ἐστηρικμένον, ὥστε οἱ θέλοντες νὰ διαβῶσιν ἐντεῦθεν πρὸς ἐσᾶς, νὰ μὴ δύνωνται, μηδὲ οἱ ἐκείθεν νὰ διαπερῶσι πρὸς ἡμᾶς. 27 Εἶπε δὲ, Παρακαλῶ σε λοιπὸν, πάτερ, νὰ πέμψῃς αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου· 28 διότι ἔχω πέντε ἀδελφούς· διὰ νὰ μαρτυρήσῃ εἰς αὐτοὺς, ὥστε νὰ μὴ ἔλθωσι καὶ αὐτοὶ εἰς τὸν τόπον τοῦτον τῆς βασάνου. 29 Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Ἀβραάμ, 15 Ἐχουσί τὸν Μωϋσῆν καὶ τοὺς προφῆτας· ἅς ἀκούσωσιν αὐτούς. 30 Ὁ δὲ εἶπεν, Οὐχί, πάτερ Ἀβραάμ· ἀλλ' ἐὰν τις ἀπὸ νεκρῶν ὑπάγῃ πρὸς αὐτοὺς, θέλουσι μετανοήσῃ. 31 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν, Ἐὰν τὸν Μωϋσῆν καὶ τοὺς προφῆτας δὲν ἀκούωσιν, 16 οὐδὲ ἐὰν τις ἀναστῇ ἐκ νεκρῶν θέλουσι πεισθῇ.

[ΚΕΦ. ΙΖ.] Εἶπε δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς, 1 Ἀδύνατον εἶναι νὰ μὴ ἔλθωσι τὰ σκάνδαλα· πλὴν οὐαὶ εἰς ἐκεῖνον, διὰ τοῦ ὁποίου ἔρχονται. 2 Συμφέρει εἰς αὐτὸν νὰ κρεμασθῇ περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ μύλος πέτρα, καὶ νὰ ρίβῃ εἰς τὴν θάλασσαν, παρὰ νὰ σκανδαλίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν τούτων.

3 Προσέχετε εἰς ἑαυτοὺς. 2 Ἐὰν δὲ ὁ ἀδελφός σου ἁμαρτήσῃ εἰς σέ, 3 ἐπίπληξον αὐτόν· καὶ ἐὰν μετανοήσῃ, συγχώρησον αὐτόν. 4 Καὶ ἐὰν ἐπτά-

12 Ζαχ.
ιδ'. 12.
13 Ἡσα.
ξς'. 24.
Μάρκ. θ'.
44, κ.τ.λ.
κα'. 13.
κεφ. ε'.
24.

15 Ἡσα.
η'. 20.
λδ'. 16.
Ἰωάν. ε'.
39, 45.
Πράξ. ιε'.
21: ις'.
11.
16 Ἰωάν.
ιβ'. 10,
11.

1 Μαθ.
ιη'. 6, 7.
Μάρκ. θ'.
42. Κορ.
Α'. ια'. 19.
2 Μαθ.
ιη'. 15,
21.
3 Λευιτ.
ιβ'. 17.
Παρ. ις'.
10. Ἰακ.
ε'. 19.

1 Ἰωάν.
ιβ'. 36.
Ἐφεσ. ε'.
8. Θεσ.
Α'. ε'. 5.
2 Δαν. 8.
27. Μαθ.
ς'. 19.
ιβ'. 21.
κεφ. ια'.
41. Τιμ.
Α'. ε'. 17.
18, 19.
3 Μαθ.
κε'. 21.
κεφ. ιθ'.
17.
4 Μαθ.
ς'. 24.
5 Μαθ.
κγ'. 14.
6 κεφ. ι'.
29.
7 Ψαλ.
ς'. 9.
8 Σαμ. Α'.
ις'. 7.
9 Μαθ.
δ'. 17:
ις'. 12,
13. κεφ.
ς'. 29.
10 Ψαλ.
ιβ'. 26,
27. Ἡσα.
μ'. 8: να'.
6. Μαθ.
ε'. 18.
Πέτρ. Α'.
α'. 25.
11 Μαθ.
ε'. 32:
ιβ'. 9.
Μάρκ. ι'.
11. Κορ.
Α'. ζ'. 10,
11.

κίς τῆς ἡμέρας ἀμαρτήσῃ εἰς σέ, καὶ ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἐπιστρέψῃ πρὸς σέ, λέγων, Μετανοῶ, θέλεις συγχωρῆσαι αὐτόν.

5 Καὶ εἶπον οἱ ἀπόστολοι πρὸς τὸν Κύριον, Αὐξήσον εἰς ἡμᾶς τὴν πίστιν.

6 Ὁ δὲ Κύριος εἶπεν, Ἐὰν ἔχετε πίστιν ὡς κόκκον σινάπεως, ἡθέλετε εἰπεί εἰς τὴν συκάμινον ταύτην, Ἐκρίσθητι, καὶ φυτεύθητι εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἡθελε σᾶς ὑπακούσῃ. 7 Τίς δὲ ἀπὸ σᾶς ἔχων δούλον ἀροτριῶντα, ἢ ποιμαίνοντα, θέλει εἰπεί πρὸς αὐτόν, εὐθὺς ἀφού ἔλθῃ ἐκ τοῦ ἀγροῦ, Ὑπαγε κάθισον νὰ φάγῃς; 8 καὶ δὲν θέλει εἰπεί πρὸς αὐτόν, Ἐτοίμασον τί νὰ δευπνήσω, καὶ περιζωσθεῖς ὁ ὑπηρετεῖ με, ἕωσὺ φάγω καὶ πῖω, καὶ μετὰ ταῦτα θέλεις φάγῃ καὶ πῖναι σύ; 9 Μήπως γνωρίζῃ χάριν εἰς τὸν δούλον ἐκείνον, διότι ἔκαμε τὰ διαταχθέντα εἰς αὐτόν; Δὲν μοι φαίνεται. 10 Οὕτω καὶ σεις, ὅταν κάμῃτε πάντα τὰ διαταχθέντα εἰς ἑσᾶς, λέγετε, Ὅτι ὁ δούλου ἀχρεῖσι ἔμμεθα· ἐπεὶδὴ ἐκάμαμεν ὅτι ἐχρεωστοῦμεν νὰ κάμωμεν.

11 Καὶ ὅτε αὐτὸς ἐπορεύετο εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, διέβαινε διὰ μέσου τῆς Σαμαρείας, καὶ Γαλιλαίας.

12 Καὶ ἐνῷ εἰσήρχετο εἰς τινα κώμην, ἀπήντησαν αὐτόν δέκα ἄνθρωποι λεπροί, οἵτινες ἐστάθησαν μακρότερον, 13 καὶ αὐτοὶ ὕψωσαν φωνήν, λέγοντες, Ἰησοῦ ἐπιστάτα, ἐλέησον ἡμᾶς. 14 Καὶ ἰδὼν εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ὑπάγετε καὶ δείξατε ἑαυτοὺς εἰς τοὺς ἱερεῖς· καὶ ἐνῷ ἐπορεύοντο, ἐκαθαρίσθησαν.

15 Εἰς δὲ ἐξ αὐτῶν ἰδὼν ὁτι ἰατροῦθη, ὑπέστρεψε μετὰ φωνῆς μεγάλης δοξάζων τὸν Θεόν. 16 Καὶ ἔπescε κατὰ πρόσωπον εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ, εὐχαριστῶν αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἦτο Σαμαρείτης.

17 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπε, Δὲν ἐκαθαρίσθησαν οἱ δέκα; οἱ δὲ ἐννέα ποῦ εἶναι; 18 Δὲν εὐρέθησαν ἄλλοι νὰ ὑποστρέψωσι διὰ νὰ δοξάσωσι τὸν Θεόν, εἰμὶ ὁ ἀλλογενὴς οὗτος; 19 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Σηκωθείς ὑπαγε· ἡ πίστις σου σέ ἔσωσεν.

20 Ἐρωτηθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν Φαρισαίων, πότε ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἀπεκρίθη πρὸς αὐτοὺς, καὶ εἶπε, Δὲν ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ οὕτως, ὥστε νὰ παρατηρῇται· 21 οὐδὲ θέλουσιν εἰπεῖ, Ἰδοὺ, ἔδω εἶναι, ἢ, Ἰδοὺ ἐκεῖ· διότι ἰδοὺ, ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ εἶναι ἐντὸς ὑμῶν.

22 Εἶπε δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς, 23 Θέλουσιν ελθεῖ ἡμέραι, ὅτε θέλετε

ἐπιθυμήσει νὰ ἴδῃτε μίαν τῶν ἡμερῶν τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου· καὶ δὲν θέλετε ἰδεῖ. 23 Καὶ ἔβολουσι σᾶς εἰπεῖ, Ἰδοὺ, ἔδω εἶναι, ἢ, Ἰδοὺ ἐκεῖ· μὴ ὑπάγῃτε, μηδ' ἀκολουθήσητε. 24 Διότι ὡς ἡ ἀστρατὴ ἢ ἀστράπτουσα ἐκ τῆς ὑπ' οὐρανὸν λάμψει εἰς τὴν ὑπ' οὐρανόν, οὕτω θέλει εἶσθαι καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ ἡμέρᾳ αὐτοῦ. 25 Πρῶτον ὁμως ᾔρπεν αὐτοὺς νὰ πάθῃ πολλὰ, καὶ νὰ καταφρονῇ ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης.

26 Καὶ καθὼς ἔγεινεν ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Νῶε, οὕτω θέλει εἶσθαι καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου· 27 ἔτρωγον, ἔπινον, ἐνύμφονον, ἐνυμφούντο, μέχρι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ὁ Νῶε εἰσῆλθεν εἰς τὴν κιβωτόν· καὶ ἦλθεν ὁ κατακλυσμὸς καὶ ἀπόλωσεν ἅπαντας. 28 Ὅμοίως καὶ καθὼς ἔγεινεν ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Λῳτ, ἔτρωγον, ἔπινον, ἡγόραζον, ἐπώλουν, ἐφύτευον, ὠκοδόμουν· 29 καθ' ἣν δὲ ἡμέραν ἐξῆλθεν ὁ Λῳτ ἀπὸ Σοδόμων, ἔβρεξε πῦρ καὶ θεῖον ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ ἀπόλωσεν ἅπαντας· 30 ὥσαυτως θέλει εἶσθαι καθ' ἣν ἡμέραν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει φανερωθῇ. 31 Κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν ὅστις ἐυρεθῇ ἐπὶ τοῦ δώματος, καὶ τὰ σκεῦη αὐτοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἂς μὴ καταβῇ διὰ νὰ λάβῃ αὐτὰ· καὶ ὅστις ἐν τῷ ἀγρῷ, ὁμοίως ἂς μὴ ἐπιστρέψῃ εἰς τὰ ὀπίσω. 32 Ἐνθυμείσθε τὴν γυναῖκα τοῦ Λῳτ. 33 Ὅστις ζητήσῃ νὰ σώσῃ τὴν ζωὴν αὐτοῦ, θέλει ἀπολέσει αὐτήν· καὶ ὅστις ἀπολέσῃ αὐτήν, θέλει διαφυλάξῃ αὐτήν. 34 Σᾶς λέγω, Ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ἔσονται εἰσθαί δύο ἐπὶ μιᾶς κλίνης· ὁ εἰς παραλαμβάνεται, καὶ ὁ ἄλλος ἀφίεται. 35 Δύο γυναῖκες θέλουσιν ἀλθεῖν ὁμοῦ· ἡ μία παραλαμβάνεται, καὶ ἡ ἄλλη ἀφίεται. 36 Δύο θέλουσιν εἶσθαι ἐν τῷ ἀγρῷ· ὁ εἰς παραλαμβάνεται, καὶ ὁ ἄλλος ἀφίεται.

37 Καὶ ἀποκριθέντες λέγουσι πρὸς αὐτόν, Ποῦ, Κύριε; Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ὅπου εἶναι τὸ σῶμα, ἐκεῖ θέλουσι συναχθῇ οἱ αἰετοί.

[ΚΕΦ. ιη'.] Ἐλεγε δὲ καὶ παραβολὴν πρὸς αὐτοὺς περὶ τοῦ ὅτι πρέπει πάντοτε νὰ προσεύχωνται, καὶ νὰ μὴ ἀποκλινώσιν, 2 λέγων, Κριτὴς τις ἦτο ἐν τινι πόλει, ὅστις τὸν Θεόν δὲν ἐφοβείτο, καὶ ἄνθρωπον δὲν ἐντρέπετο. 3 Ἦτο δὲ χήρα τις ἐν ἐκείνῃ τῇ πόλει· καὶ ἤρχετο πρὸς αὐτόν, λέγουσα, Ἐκδικήσόν με ἀπὸ τοῦ ἀντιδίκου μου. 4 Καὶ μέχρι τίνος δὲν ἠθέλησε· μετὰ δὲ ταῦτα εἶπε καθ' ἑαυτὴν, Ἄν καὶ τὸν

¹⁴ Μαθθ.

κδ'. 33.

Μάρκ. ιγ'.

21. κεφ.

κα'. 8.

¹⁵ Μαθθ.

κδ'. 27.

¹⁶ Μαθθ.

γ'. 31: θ'.

31: ι'.

³³ κεφ.

θ'. 22.

¹⁷ Γεν. ζ'.

Μαθθ. κδ'.

37.

¹⁸ Γεν. ιθ'.

¹⁹ Γεν. ιθ'.

16, 24.

²⁰ Θεσ.

Β'. α'. 7.

²¹ Μαθθ.

κδ'. 17.

Μάρκ. ιγ'.

15.

²² Γεν. ιθ'.

26.

²³ Μαθθ.

ι'. 39: ις'.

²⁵ Μάρκ.

γ'. 35.

κεφ. θ'.

²⁴ Ἰωάν.

ιβ'. 25.

²⁴ Μαθθ.

κδ'. 40.

⁴¹ Θεσ.

Α'. δ'. 17.

²⁵ Ἰωβ

λθ'. 30.

Μαθθ. κδ'.

28.

¹ κεφ. ια'.

5: κα'.

36.

Γωμ. ιβ'.

12.

Ἐφεσ. ε'.

18. Κολ.

δ'. 2.

Θεσ. Α'.

ε'. 17.

⁴ Μαθθ.

ις'. 20:

κα'. 21.

Μάρκ. θ'.

23: ια'.

23.

⁵ κεφ. ιβ'.

37.

⁶ Ἰωβ κβ'.

3: λέ'. 7.

Ψαλ. ις'.

2. Μαθθ.

κε'. 30.

Γωμ. γ'.

12: ια'.

35. Κορ.

Α'. θ'.

16, 17.

Φιλημ. ΙΙ.

7 κεφ. θ'.

51, 52.

Ἰωάν. δ'.

4.

⁸ Λευιτ.

ιγ'. 46.

⁹ Λευιτ.

ιγ'. 2: ιδ'.

2. Μαθθ.

η'. 4.

κεφ. ε'.

14.

¹⁰ Μαθθ.

θ'. 22.

Μάρκ. ε'.

34: ι'.

52. κεφ.

ε'. 50:

7: 48:

ιη'. 42.

¹¹ ε'χ. 23.

¹² Γωμ.

ιδ'. 17.

¹³ Μαθθ.

θ'. 15.

Ἰωάν. ις'.

12.

2 κεφ. ια'. 8.	Θεὸν δὲν φοβῶμαι, καὶ ἄνθρωπον δὲν ἐντρέπομαι, 5 ² τοῦλάχιστον ἐπειδὴ μὲ ἐνοχλεῖ ἡ χήρα αὕτη, ἃς ἐκδικήσω αὐτήν, διὰ νὰ μὴ ἔρρηται πάντοτε καὶ μὲ βασανίζῃ.	21 Ὁ δὲ εἶπε, Ταῦτα πάντα ἐφύλαξα ἐκ νεότητός μου.	
3 Ἀποκ. ε'. 10.	6 Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος, Ἀκούσατε τί λέγει ὁ ἄδικος κριτής· 7 ³ ὁ δὲ Θεὸς δὲν θέλει κάμει τὴν ἐκδίκησιν τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ, τῶν βοῶντων πρὸς αὐτὸν ἡμέραν καὶ νύκτα, ἂν καὶ μακροθυμῇ δι' αὐτούς; 8 σὰς λέγω, ⁴ ὅτι θέλει κάμει τὴν ἐκδίκησιν αὐτῶν ταχέως. Πλὴν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὅταν ἔλθῃ, ἀρά γῃς θέλει εὐρεῖ τὴν πίστιν ἐπὶ τῆς γῆς;	22 Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς αὐτόν, Ὑπὲρ ἐν σοὶ λείπει· ¹⁵ πάντα ὅσα ἔχεις πώλησον, καὶ διαιμοίρασον εἰς πτωχοὺς, καὶ θέλεις ἔχει θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ· καὶ ἔλθε, ἀκολουθεῖ μοι.	15 Ματθ. ε'. 19, 20: ιβ'. 21. Τιμ. Α'. ε'. 19.
4 Ἑβρ. ι'. 37. Πέτρ. Β'. γ'. 8, 9.	9 Εἶπε δὲ καὶ πρὸς τινὰς, ⁵ τοὺς θαρρόντας εἰς ἑαυτοὺς ὅτι εἶναι δίκαιοι, καὶ καταφρονοῦντας τοὺς λοιποὺς, τὴν παραβολὴν ταύτην· 10 Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερὸν διὰ νὰ προσευχήσωσιν· ὁ εἰς Φαρισαῖος καὶ ὁ ἄλλος τελώνης. 11 Ὁ Φαρισαῖος ⁶ σταθεῖς προσηύχετο καθ' ἑαυτὸν ταῦτα· Ἐυχαριστῶ σοι, Θεέ, ὅτι δὲν εἶμαι καθὼς οἱ λοιποὶ ἄνθρωποι, ἄρπαγες, ἄδικοι, μοιχοὶ, ἢ καὶ καθὼς οὗτος ὁ τελώνης. 12 Νηστεύω δις τῆς ἐβδομάδος, ἀποδεκατίζω πάντα ὅσα ἔχω. 13 Καὶ ὁ τελώνης μακρόθεν ἰστάμενος δὲν ἤθελεν οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς νὰ ὑψώσῃ εἰς τὸν οὐρανὸν, ἀλλ' ἔτυπεν εἰς τὸ στήθος αὐτοῦ, λέγων, Ὁ Θεός, ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. 14 Σὰς λέγω, Κατέβη οὗτος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ δεικναιώμενος μᾶλλον παρὰ ἐκείνος· διότι ⁸ πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν, θέλει ταπεινωθῇ· ὁ δὲ ταπεινῶν ἑαυτὸν, θέλει ὑψωθῇ.	23 Ὁ δὲ ἀκούσας ταῦτα ἔγεινε περίλυπος· διότι ἦτο πλούσιος σφόδρα. 24 Ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς περίλυπον γενόμενον, εἶπε, ¹⁶ Πῶς δυσκόλως θέλουσιν εἰσελθεῖ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ οἱ ἔχοντες τὰ χρήματα· 25 διότι εὐκολώτερον εἶναι νὰ περάσῃ κάμηλος διὰ τρύπης βελόνης, παρὰ πλούσιος νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.	16 Παρ. ια'. 28. Ματθ. ιβ'. 23. Μάρκ. ι'. 23.
5 κεφ. ι'. 29: ιε'. 15.	15 Εἶπον δὲ οἱ ἀκούσαντες, Καὶ τίς δύναται νὰ σωθῇ; 27 Ὁ δὲ εἶπε, ¹⁷ Τὰ ἀδύνατα παρὰ ἀνθρώποις εἶναι δυνατὰ παρὰ τῷ Θεῷ. 28 ¹⁸ Εἶπε δὲ ὁ Πέτρος, Ἰδού, ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα, καὶ σὲ ἠκολουθήσαμεν. 29 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς, Ἀληθῶς σὰς λέγω, ὅτι ¹⁹ δὲν εἶναι οὐδεὶς ὅστις ἀφήκεν οἰκίαν, ἢ γονεῖς, ἢ ἀδελφούς, ἢ γυναῖκα, ἢ τέκνα, ἔνεκεν τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, 30 ²⁰ ὅστις δὲν θέλει ἀπολῦσει πολλὰ πλάσια ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ, καὶ ἐν τῷ ἐρχομένῳ αἰῶνι ζῶνι αἰώνιον.	26 Εἶπον δὲ οἱ ἀκούσαντες, Καὶ τίς δύναται νὰ σωθῇ;	17 Ἱερ. λβ'. 17. Ζαχ. η'. 6. Ματθ. ιβ'. 26. κεφ. α'. 37.
6 Ψαλ. ρλέ. 2. 7 Ἡσα. α'. 15: νη'. 2. Ἀποκ. γ'. 17.	15 Εἶπον δὲ οἱ ἀκούσαντες, Καὶ τίς δύναται νὰ σωθῇ; 27 Ὁ δὲ εἶπε, ¹⁷ Τὰ ἀδύνατα παρὰ ἀνθρώποις εἶναι δυνατὰ παρὰ τῷ Θεῷ. 28 ¹⁸ Εἶπε δὲ ὁ Πέτρος, Ἰδού, ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα, καὶ σὲ ἠκολουθήσαμεν. 29 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς, Ἀληθῶς σὰς λέγω, ὅτι ¹⁹ δὲν εἶναι οὐδεὶς ὅστις ἀφήκεν οἰκίαν, ἢ γονεῖς, ἢ ἀδελφούς, ἢ γυναῖκα, ἢ τέκνα, ἔνεκεν τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, 30 ²⁰ ὅστις δὲν θέλει ἀπολῦσει πολλὰ πλάσια ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ, καὶ ἐν τῷ ἐρχομένῳ αἰῶνι ζῶνι αἰώνιον.	27 Ὁ δὲ εἶπε, ¹⁷ Τὰ ἀδύνατα παρὰ ἀνθρώποις εἶναι δυνατὰ παρὰ τῷ Θεῷ.	17 Ἱερ. λβ'. 17. Ζαχ. η'. 6. Ματθ. ιβ'. 26. κεφ. α'. 37. ιβ'. Ματθ. ιβ'. 27. 19 Δευτ. λγ'. 9. 20 Ἰωβ. μβ'. 10.
8 Ἰωβ ββ'. 29. Ματθ. κγ'. 12. κεφ. ιδ'. 11. Ἰακ. δ'. 6. Πέτρ. Α'. ε'. 5, 6. 9 Ματθ. ιβ'. 13. Μάρκ. ι'. 13.	15 Εἶπον δὲ οἱ ἀκούσαντες, Καὶ τίς δύναται νὰ σωθῇ; 27 Ὁ δὲ εἶπε, ¹⁷ Τὰ ἀδύνατα παρὰ ἀνθρώποις εἶναι δυνατὰ παρὰ τῷ Θεῷ. 28 ¹⁸ Εἶπε δὲ ὁ Πέτρος, Ἰδού, ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα, καὶ σὲ ἠκολουθήσαμεν. 29 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς, Ἀληθῶς σὰς λέγω, ὅτι ¹⁹ δὲν εἶναι οὐδεὶς ὅστις ἀφήκεν οἰκίαν, ἢ γονεῖς, ἢ ἀδελφούς, ἢ γυναῖκα, ἢ τέκνα, ἔνεκεν τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, 30 ²⁰ ὅστις δὲν θέλει ἀπολῦσει πολλὰ πλάσια ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ, καὶ ἐν τῷ ἐρχομένῳ αἰῶνι ζῶνι αἰώνιον.	29 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς, Ἀληθῶς σὰς λέγω, ὅτι ¹⁹ δὲν εἶναι οὐδεὶς ὅστις ἀφήκεν οἰκίαν, ἢ γονεῖς, ἢ ἀδελφούς, ἢ γυναῖκα, ἢ τέκνα, ἔνεκεν τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, 30 ²⁰ ὅστις δὲν θέλει ἀπολῦσει πολλὰ πλάσια ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ, καὶ ἐν τῷ ἐρχομένῳ αἰῶνι ζῶνι αἰώνιον.	21 Ματθ. ιβ'. 21: ιβ'. 22: κ'. 17. Μάρκ. ι'. 32. 22 Ψαλ. κβ'. Ἡσα. νγ'. 23 Ματθ. κς'. 2. κεφ. κγ'. 1. Ἰωάν. ιη'. 28. Πράξ. γ'. 13.
10 Κορ. Α'. ιβ'. 20. Πέτρ. Α'. β'. 2. 11 Μάρκ. ι'. 15. 12 Ματθ. ιβ'. 16. Μάρκ. ι'. 17. 13 Ἐξὸδ. κ'. 12 ἔως 16. Δευτ. ε'. 16 ἔως 20.	15 Εἶπον δὲ οἱ ἀκούσαντες, Καὶ τίς δύναται νὰ σωθῇ; 27 Ὁ δὲ εἶπε, ¹⁷ Τὰ ἀδύνατα παρὰ ἀνθρώποις εἶναι δυνατὰ παρὰ τῷ Θεῷ. 28 ¹⁸ Εἶπε δὲ ὁ Πέτρος, Ἰδού, ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα, καὶ σὲ ἠκολουθήσαμεν. 29 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς, Ἀληθῶς σὰς λέγω, ὅτι ¹⁹ δὲν εἶναι οὐδεὶς ὅστις ἀφήκεν οἰκίαν, ἢ γονεῖς, ἢ ἀδελφούς, ἢ γυναῖκα, ἢ τέκνα, ἔνεκεν τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, 30 ²⁰ ὅστις δὲν θέλει ἀπολῦσει πολλὰ πλάσια ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ, καὶ ἐν τῷ ἐρχομένῳ αἰῶνι ζῶνι αἰώνιον.	31 ²¹ Παραλαβὼν δὲ τοὺς δώδεκα, εἶπε πρὸς αὐτούς, Ἰδού, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱερουσόλυμα, καὶ θέλουσιν ἐκτελεσθῇ ²² πάντα τὰ γεγραμμένα ἐκ τῶν προφητῶν εἰς τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου· 32 διότι ²³ θέλει παραδοθῇ εἰς τὰ ἔθνη, καὶ θέλει ἐμταυχθῇ, καὶ ὑβρισθῇ, καὶ ἐμπτυσθῇ· 33 καὶ μαστιγώσαντες θέλουσι θανατώσει αὐτόν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ θέλει ἀναστῆθῃ.	21 Ματθ. ιβ'. 21: ιβ'. 22: κ'. 17. Μάρκ. ι'. 32. 22 Ψαλ. κβ'. Ἡσα. νγ'. 23 Ματθ. κς'. 2. κεφ. κγ'. 1. Ἰωάν. ιη'. 28. Πράξ. γ'. 13.
11 Μάρκ. ι'. 15. 12 Ματθ. ιβ'. 16. Μάρκ. ι'. 17. 13 Ἐξὸδ. κ'. 12 ἔως 16. Δευτ. ε'. 16 ἔως 20.	15 Εἶπον δὲ οἱ ἀκούσαντες, Καὶ τίς δύναται νὰ σωθῇ; 27 Ὁ δὲ εἶπε, ¹⁷ Τὰ ἀδύνατα παρὰ ἀνθρώποις εἶναι δυνατὰ παρὰ τῷ Θεῷ. 28 ¹⁸ Εἶπε δὲ ὁ Πέτρος, Ἰδού, ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα, καὶ σὲ ἠκολουθήσαμεν. 29 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς, Ἀληθῶς σὰς λέγω, ὅτι ¹⁹ δὲν εἶναι οὐδεὶς ὅστις ἀφήκεν οἰκίαν, ἢ γονεῖς, ἢ ἀδελφούς, ἢ γυναῖκα, ἢ τέκνα, ἔνεκεν τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, 30 ²⁰ ὅστις δὲν θέλει ἀπολῦσει πολλὰ πλάσια ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ, καὶ ἐν τῷ ἐρχομένῳ αἰῶνι ζῶνι αἰώνιον.	32 διότι ²³ θέλει παραδοθῇ εἰς τὰ ἔθνη, καὶ θέλει ἐμταυχθῇ, καὶ ὑβρισθῇ, καὶ ἐμπτυσθῇ· 33 καὶ μαστιγώσαντες θέλουσι θανατώσει αὐτόν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ θέλει ἀναστῆθῃ.	23 Ματθ. κς'. 2. κεφ. κγ'. 1. Ἰωάν. ιη'. 28. Πράξ. γ'. 13. 24 Μάρκ. θ'. 32. κεφ. β'. 50: θ'. 45. Ἰωάν. ι'. 6: ιβ'. 16. 25 Ματθ. κ'. 29. Μάρκ. ι'. 46.
14 Ἑβρ. ε'. 2. 20. 15 Ἑβρ. ε'. 2. 20. 16 Ἑβρ. ε'. 2. 20.	15 Εἶπον δὲ οἱ ἀκούσαντες, Καὶ τίς δύναται νὰ σωθῇ; 27 Ὁ δὲ εἶπε, ¹⁷ Τὰ ἀδύνατα παρὰ ἀνθρώποις εἶναι δυνατὰ παρὰ τῷ Θεῷ. 28 ¹⁸ Εἶπε δὲ ὁ Πέτρος, Ἰδού, ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα, καὶ σὲ ἠκολουθήσαμεν. 29 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς, Ἀληθῶς σὰς λέγω, ὅτι ¹⁹ δὲν εἶναι οὐδεὶς ὅστις ἀφήκεν οἰκίαν, ἢ γονεῖς, ἢ ἀδελφούς, ἢ γυναῖκα, ἢ τέκνα, ἔνεκεν τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, 30 ²⁰ ὅστις δὲν θέλει ἀπολῦσει πολλὰ πλάσια ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ, καὶ ἐν τῷ ἐρχομένῳ αἰῶνι ζῶνι αἰώνιον.	34 Καὶ ²⁴ αὐτοὶ δὲν ἐνόησαν οὐδὲν ἐκ τούτων· καὶ ἦτο ὁ λόγος οὗτος κεκρυμμένος ἀπ' αὐτῶν, καὶ δὲν ἐνόουν τὰ λεγόμενα.	25 Ματθ. κ'. 29. Μάρκ. ι'. 46.
17 Ἑβρ. ε'. 2. 20. 18 Ἑβρ. ε'. 2. 20. 19 Ἑβρ. ε'. 2. 20.	15 Εἶπον δὲ οἱ ἀκούσαντες, Καὶ τίς δύναται νὰ σωθῇ; 27 Ὁ δὲ εἶπε, ¹⁷ Τὰ ἀδύνατα παρὰ ἀνθρώποις εἶναι δυνατὰ παρὰ τῷ Θεῷ. 28 ¹⁸ Εἶπε δὲ ὁ Πέτρος, Ἰδού, ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα, καὶ σὲ ἠκολουθήσαμεν. 29 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς, Ἀληθῶς σὰς λέγω, ὅτι ¹⁹ δὲν εἶναι οὐδεὶς ὅστις ἀφήκεν οἰκίαν, ἢ γονεῖς, ἢ ἀδελφούς, ἢ γυναῖκα, ἢ τέκνα, ἔνεκεν τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, 30 ²⁰ ὅστις δὲν θέλει ἀπολῦσει πολλὰ πλάσια ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ, καὶ ἐν τῷ ἐρχομένῳ αἰῶνι ζῶνι αἰώνιον.	35 ²⁵ Ὅτε δὲ ἐπλησίαζεν εἰς τὴν Ἱερουσόλ., τυφλὸς τις ἐκάθιστο παρὰ τὴν ὁδὸν ζητῶν. 36 Ἀκούσας δὲ ὅχλον διαβαίνοντα, ἠρώτα τί εἶναι τοῦτο. 37 Ἀπήγγειλαν δὲ πρὸς αὐτόν, ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος διαβαίνει. 38 Καὶ ἐφώνασε, λέγων, Ἰησοῦ, Υἱὲ τοῦ Δαβὶδ, ἐλέησόν με. 39 Καὶ οἱ πορευόμενοι ἐπέπληττον αὐτὸν διὰ νὰ σωπῇσιν· ἀλλ' αὐτὸς πολλὰ μᾶλλον ἔκραγεν, Υἱὲ τοῦ Δαβὶδ, ἐλέησόν με.	
20 Ἑβρ. ε'. 2. 20. 21 Ἑβρ. ε'. 2. 20.	15 Εἶπον δὲ οἱ ἀκούσαντες, Καὶ τίς δύναται νὰ σωθῇ; 27 Ὁ δὲ εἶπε, ¹⁷ Τὰ ἀδύνατα παρὰ ἀνθρώποις εἶναι δυνατὰ παρὰ τῷ Θεῷ. 28 ¹⁸ Εἶπε δὲ ὁ Πέτρος, Ἰδού, ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα, καὶ σὲ ἠκολουθήσαμεν. 29 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς, Ἀληθῶς σὰς λέγω, ὅτι ¹⁹ δὲν εἶναι οὐδεὶς ὅστις ἀφήκεν οἰκίαν, ἢ γονεῖς, ἢ ἀδελφούς, ἢ γυναῖκα, ἢ τέκνα, ἔνεκεν τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, 30 ²⁰ ὅστις δὲν θέλει ἀπολῦσει πολλὰ πλάσια ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ, καὶ ἐν τῷ ἐρχομένῳ αἰῶνι ζῶνι αἰώνιον.	40 Σταθεῖς δὲ ὁ Ἰησοῦς προσέταξε νὰ φερθῇ πρὸς αὐτόν· καὶ ἀφ' οὗ ἐπλη-	

σίασεν, ἠρώτησεν αὐτὸν, 41 λέγων, Τί θέλεις νὰ σοὶ κάμω;

Ὁ δὲ εἶπε, Κύριε, νὰ ἀναβλέψω.

42 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτὸν, Ἀνάβλεψον· ²⁶ ἡ πίστις σου σέ ἔσωσε.

43 Καὶ παρευθὺς ἀνέβλεψε, καὶ ἠκολούθει αὐτὸν ²⁷ δοξάζων τὸν Θεόν· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἰδὼν ἤνευσε τὸν Θεόν.

[ΚΕΦ. ΙΘ'.] ΚΑΙ εἰσελθὼν διήρχετο τὴν Ἱεριχά.

2 Καὶ ἰδὼν ἄνθρωπος ὀνομαζόμενος Ζακχαῖος, ὅστις ἦτο ἀρχιτελώνης, καὶ οὗτος ἦτο πλούσιος· 3 καὶ ἐξίτηι νὰ ἴδῃ τὸν Ἰησοῦν τίς εἶναι· καὶ δὲν ἠδύνατο διὰ τὸν ὄχλον, διότι ἦτο μικρὸς τὸ ἀνάστημα. 4 Καὶ δραμὼν ἐμπρός, ἀνέβη ἐπὶ συκομορέαν διὰ νὰ ἴδῃ αὐτόν· ἐπεὶ δι' ἐκείνης τῆς ὁδοῦ ἔμελλε νὰ περάσῃ. 5 Καὶ ὡς ἦλθεν εἰς τὸν τόπον ὁ Ἰησοῦς, ἀναβλέψας εἶδεν αὐτόν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ζακχαῖε, κατὰβα ταχέως· διότι σήμερον πρέπει νὰ μείνω ἐν τῷ οἴκῳ σου. 6 Καὶ κατέβη ταχέως, καὶ ὑπέδεχθη αὐτὸν μετὰ χαρᾶς.

7 Καὶ ἰδόντες ἅπαντες ἐγόγγυζον, λέγοντες, ^{1*} Ὅτι εἰς ἀμαρτωλὸν ἄνθρωπον εἰσῆλθε νὰ καταλύσῃ.

8 Σταθεὶς δὲ ὁ Ζακχαῖος εἶπε πρὸς τὸν Κύριον· Ἰδού, τὰ ἡμίση τῶν ὑπαρχόντων μου, Κύριε, δίδω εἰς τοὺς πτωχοὺς· καὶ ² ἂν ἐσυκοφάντησά τινα εἰς τι, ³ ἀποδίδω τετραπλῶν.

9 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς, Ὅτι σήμερον ἔγενεи σωτηρία εἰς τὸν οἶκον τοῦτον, καθότι ⁴ καὶ αὐτὸς ⁵ υἱὸς τοῦ Ἀβραάμ εἶναι. 10 Διότι ⁶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἦλθε νὰ ζητήσῃ καὶ νὰ σώσῃ τὸ ἀπολλόμενον.

11 Καὶ ἐνῶ αὐτοὶ ἤκουον ταῦτα, προσθέσας εἶπε παραβολὴν, διότι ἦτο πλησίον τῆς Ἱεροσολύμ, καὶ ⁷ αὐτοὶ ἐνόμιζον ὅτι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἔμελλεν εὐθὺς νὰ φανῇ. 12 ⁸ Εἶπε λοιπὸν, Ἀνθρώπος τις εὐγενὴς ὑπῆγεν εἰς χώραν μακρὰν, διὰ νὰ λάβῃ εἰς ἑαυτὸν βασιλείαν, καὶ νὰ ὑποστρέψῃ. 13 Καὶ καλέσας δέκα δούλους ἑαυτοῦ, ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς δέκα μνᾶς, καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Πραγματεύεσθε ἕως οὗ ἔλθω. 14 ⁹ Οἱ συμπλοῖται αὐτοῦ ὅμως ἐμίσουν αὐτόν, καὶ ἀπέστειλαν κατόπιν αὐτοῦ πρέσβεις, λέγοντες, Δὲν θέλομεν τοῦτον νὰ βασιλεύσῃ ἐφ' ἡμᾶς. 15 Καὶ ἀφ' οὗ ὑπέστρεψε λαβὼν τὴν βασιλείαν, εἶπε νὰ προσκληθῶσι πρὸς αὐτὸν οἱ δούλοι ἐκεῖνοι, εἰς τοὺς ὁποίους ἔδωκε τὸ ἀργύριον, διὰ νὰ μάθῃ τί ἐκέρδησεν ἕκαστος. 16 Καὶ ἦλθεν ὁ πρῶτος, λέγων, Κύριε, ἡ μνᾶ σου ἐκέρδησε δέκα μνᾶς. 17 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Εὖγε,

ἀγαθὲ δούλε· ¹⁰ ἐπειδὴ εἰς τὸ ἐλάχιστον ἐφάνης πιστὸς, ἔχε ἐξουσίαν ἐπ' αὐτὴν δέκα πόλεων. 18 Καὶ ἦλθεν ὁ δεύτερος, λέγων, Κύριε, ἡ μνᾶ σου ἔκαμε πέντε μνᾶς. 19 Εἶπε δὲ καὶ πρὸς τοῦτον, Καὶ σὺ γενοῦ ἐξουσιαστὴς ἐπάνω πέντε πόλεων. 20 Ἦλθε καὶ ἄλλος, λέγων, Κύριε, ἰδοὺ ἡ μνᾶ σου, τὴν ὁποίαν εἶχον πεφυλαγμένην ἐν μανδηλίῳ· 21 διότι ¹¹ σὲ ἐφοβούμην· ἐπειδὴ εἶσαι ἄνθρωπος αὐστηρὸς· λαμβάνεις ὅ,τι δὲν κατέβαλες, καὶ θερίζεις ὅ,τι δὲν ἔσπειρας. 22 Καὶ λέγει πρὸς αὐτόν, ¹² Ἐκ τοῦ στόματός σου θέλω σέ κρίνειν, πονηρὲ δούλε· ¹³ ἤξευρες ὅτι ἐγὼ εἶμαι ἄνθρωπος αὐστηρὸς, λαμβάνων ὅ,τι δὲν κατέβαλον, καὶ θερίζων ὅ,τι δὲν ἔσπειρα· 23 διὰ τί λοιπὸν δὲν ἔδωκας τὸ ἀργύριόν μου εἰς τὴν τράπεζαν, ὥστε ἐγὼ ἔλθων ἡθέλεν συναίξει αὐτὸ μετὰ τοῦ τόκου; 24 Καὶ εἶπε πρὸς τοὺς παρευστῶτας, Ἀφαιρέσατε ἀπ' αὐτοῦ τὴν μνᾶν, καὶ δότε εἰς τὸν ἔχοντα τὰς δέκα μνᾶς. 25 (Καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν, Κύριε, ἔχει δέκα μνᾶς.) 26 Διότι σὰς λέγω, ¹⁴ ὅτι εἰς πάντα τὸν ἔχοντα θέλει δοθῇ ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος, καὶ ὅ,τι ἔχει, θέλει ἀφαιρεθῇ ἀπ' αὐτοῦ. 27 Πλὴν τοὺς ἔχθρους μου ἐκείνους οὔτινες δὲν με ἠθέλησαν νὰ βασιλεύσω ἐφ' αὐτοὺς, φέρετε ἐδῶ, καὶ κατασφάξατε ἔμπροσθέν μου.

28 Καὶ εἰπὼν ταῦτα, ¹⁵ προεχώρει, ἀναβαίνων εἰς Ἱεροσόλυμα.

29 Καὶ ¹⁶ ὡς ἐπλησίασεν εἰς Βηθφαγὴ καὶ Βηθανίαν, πρὸς τὸ ὄρος τοῦ καλούμενον Ἐλαιῶν, ἀπέστειλε δύο τὰν μαθητῶν αὐτοῦ, 30 εἰπὼν, Ὑπάγετε εἰς τὴν κατέναντι κώμην· εἰς τὴν ὁποίαν ἐμβαίνοντες θέλετε εὐρεῖ πωλᾶριον δεδεμένον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου οὐδεὶς ἄνθρωπος ἐκάθισε ποτε· λῦσατε αὐτὸ καὶ φέρετε. 31 Καὶ ἂν τις σὰς ἐρωτήσῃ, Διὰ τί λύετε αὐτό; οὕτω θέλετε εἰπεῖ πρὸς αὐτόν, Ὅτι ὁ Κύριος ἔχει χρεῖαν αὐτοῦ.

32 Ὑπῆγαν δὲ οἱ ἀπεσταλμένοι, καὶ εὗρον καθὼς εἶπε πρὸς αὐτούς. 33 Καὶ ἐνῶ ἔλθον τὸ πωλᾶριον, εἶπον πρὸς αὐτούς οἱ κύριοι αὐτοῦ, Διὰ τί λύετε τὸ πωλᾶριον; 34 Οἱ δὲ εἶπον, Ὁ Κύριος ἔχει χρεῖαν αὐτοῦ. 35 Καὶ ἔφεραν αὐτὸ πρὸς τὸν Ἰησοῦν. Καὶ ¹⁷ ῥίψαντες ἐπὶ τὸ πωλᾶριον τὰ ἱμάτια αὐτῶν, ἐπεκάθισαν τὸν Ἰησοῦν. 36 ¹⁸ Ἐνῶ δὲ ἐπορεύετο, ὑπέστρωνον τὰ ἱμάτια αὐτῶν εἰς τὴν ὁδόν.

37 Καὶ ὅτε ἐπλησίαζεν ἤδη εἰς τὴν κατάβασιν τοῦ ὄρους τῶν Ἐλαιῶν, ἤρχισαν ἅπαν τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν χαίροντες νὰ ὑμῶσι τὸν Θεὸν μεγαλο-

¹⁰ Μαθ. κε'. 21. κεφ. ιθ'. 10.

¹¹ Μαθ. κε'. 24.

¹² Σαμ. β'. α'. 16. Ἰαβ. ιε'. 6. Μαθ. ιβ'. 37. ¹³ Μαθ. κε'. 26.

¹⁴ Μαθ. ιγ'. 12· κε'. 29. Μάρκ. δ'. 25. κεφ. η'. 18.

¹⁵ Μάρκ. ι'. 32.

¹⁶ Μαθ. κα'. 1. Μάρκ. ια'. 1.

¹⁷ Βασ. β'. θ'. 13. Μαθ. κα'. 7. Μάρκ. ια'. 7. ἰωαν. ιβ'. 14.

¹⁸ Μαθ. κα'. 8.

²⁶ κεφ. ιθ'. 19. ²⁷ κεφ. ε'. 26. Πράξ. δ'. 21· ια'. 18.

¹ Μαθ. θ'. 11. κεφ. ε'. 30.

² κεφ. γ'. 14. ³ Εξόδ. κβ'. 1. Σαμ. Α'. ιβ'. 3. Σαμ. Β'. ιβ'. 6. ⁴ Ρωμ. δ'. 11, 12, 16. Γαλ. γ'. 7.

⁵ κεφ. ιγ'. 16. ⁶ Μαθ. ιη'. 11. ⁷ Ιδὲ Μαθ. ι'. 6· ιε'. 24. ⁸ Πράξ. α'. 6. ⁹ Μαθ. κε'. 14. Μάρκ. ιγ'. 34. ¹⁰ Ιωαν. α'. 11.

19 Ψαλ.
ριή· 26.
κεφ. ιγ'.
35.
20 κεφ. β'.
14.
14.
'Εφ. σ. β'.
14.

21 'Αββ.
β'. 11.
22 'Ιωάν.
ια'. 35.

23 'Ησα.
κθ'. 3, 4.
'Ιερ. 5'. 3,
6. κεφ.
κα'. 20.
24 Βασ.
Α'. 7.
8. Μιχ.
γ'. 12.
25 Ματθ.
κδ'. 2.
Μάρκ. ιγ'.
2. κεφ.
κα'. 6.
26 Δαν.
θ'. 24.
κεφ. α'.
68, 78.
Πέτρ. Α'.
β'. 12.
27 Ματθ.
κα'. 12.
Μάρκ. ια'.
11, 15.
'Ιωάν. β'.
14, 15.
28 'Ησα.
νς'. 7.
29 'Ιερ. 5'.
11.

30 Μάρκ.
ια'. 18.
'Ιωάν. 5'.
19: η'.
37.

1 Ματθ.
κα'. 23.
2 Πράξ.
δ'. 7: ζ'.
27.
3 Ματθ.
ιδ'. 5:
κα'. 26.
κεφ. 5'.
29.

φώνως διὰ πάντα τὰ θαύματα τὰ ὁποῖα εἶδον, 38 λέγοντες, 19 Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος βασιλεὺς ἐν ὀνόματι Κυρίου· 20 εἰρήμην ἐν οὐρανῷ, καὶ δόξα ἐν ὑψίστοις.

39 Καὶ τινες τῶν Φαρισαίων ἀπὸ τοῦ ὄχλου εἶπον πρὸς αὐτὸν, Διδάσκαλε, ἐπίπληξεν τοὺς μαθητάς σου.

40 Καὶ ἀποκριθεὶς εἰς τοὺς πατρὸς αὐτοῦ, Σὺς λέγω, ὅτι ἐὰν οὗτοι σιωπήσωσιν, 21 οἱ λίθοι θέλουσι φωνάζει.

41 Καὶ ὅτε ἐπλησίασεν, ἰδὼν τὴν πόλιν, 22 ἔκλαυσεν ἐπ' αὐτήν, 42 λέγων, Εἴθε νὰ ἐγνώριζες καὶ σὺ τοῦλάχιστον ἐν τῇ ἡμέρᾳ σου ταύτῃ τὰ πρὸς εἰρήμην σου ἀποβλέποντα· ἀλλὰ τώρα ἐκρύνθησαν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν σου· 43 διότι θέλουσιν ἔλθει ἡμέραι ἐπὶ σέ, καὶ οἱ ἐχθροὶ σου 23 θέλουσι κάμει χάραγμα περὶ σέ, καὶ θέλουσι σέ περικυκλώσει, καὶ θέλουσι σέ στενοχωρήσει πανταχόθεν· 44 καὶ 24 θέλουσι καταδαφίσει σέ, καὶ τὰ τέκνα σου ἐν σοὶ, καὶ 25 δὲν θέλουσιν ἀφήσει ἐν σοὶ λίθον ἐπὶ λίθον· 26 διότι δὲν ἐγνώρισας τὸν καιρὸν τῆς ἐπισκέψέως σου.

45 Καὶ 27 εἰσελθὼν εἰς τὸ ἱερὸν, ἤρχισε νὰ ἐκβάλλῃ τοὺς πωλοῦντας ἐν αὐτῷ καὶ ἀγοράζοντας, 46 λέγων πρὸς αὐτοὺς, 28 Εἶναι γεγραμμένον, “Ὁ οἶκός μου εἶναι οἶκος προσευχῆς.” 29 σεῖς δὲ ἐκάμετε αὐτὸν “σπήλαιον ληστῶν.”

47 Καὶ ἐδίδασκε καθ' ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ· 30 οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρῶτοι τοῦ λαοῦ ἐζήτουν νὰ ἀπολέσωσιν αὐτόν· 48 καὶ δὲν εὗρισκον τὸ τί νὰ πράξωσι· διότι πᾶς ὁ λαὸς ἦτο προσηλωμένος εἰς τὸ νὰ ἀκούῃ αὐτόν.

[ΚΕΦ. Κ'] ΚΑΙ 1 ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν ἐκείνων, ἐνῷ αὐτὸς ἐδίδασκε τὸν λαὸν ἐν τῷ ἱερῷ καὶ εὐηγγελίζετο, ἦλθον ἐξαίφνης οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς μετὰ τῶν πρεσβυτέρων, 2 καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν, λέγοντες, Εἰπέ πρὸς ἡμᾶς, 2 ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ πράττεται ταῦτα; ἢ τίς εἶναι ὅστις σοὶ ἔδωκε τὴν ἐξουσίαν ταύτην;

3 Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Θέλω σὺς ἐρωτήσῃ καὶ ἐγὼ ἓνα λόγον, καὶ εἰπατέ μοι· 4 Τὸ βάπτισμα τοῦ Ἰωάννου ἐξ οὐρανοῦ ἦτο ἢ ἐξ ἀνθρώπων;

5 Οἱ δὲ ἐσυλλογίσθησαν καθ' ἑαυτοὺς, λέγοντες, “Ὅτι ἐὰν εἰπώμεν, Ἐξ οὐρανοῦ, θέλει εἰπεῖ, Διὰ τί λοιπὸν δὲν ἐπιστεύσατε εἰς αὐτόν; 6 Ἐὰν δὲ εἰπώμεν, Ἐξ ἀνθρώπων, πᾶς ὁ λαὸς θέλει μᾶς λιθοβολήσῃ·” 3 ἐπειδὴ εἶναι πεπεισμένοις ὅτι ὁ Ἰωάννης εἶναι προ-

φήτης. 7 Καὶ ἀπεκρίθησαν ὅτι δὲν ἐξεύρουσι πῶθεν ἦτο.

8 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Οὐδὲ ἐγὼ σὺς λέγω ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ πράττω ταῦτα.

9 Ἦρχισε δὲ νὰ λέγῃ πρὸς τὸν λαὸν τὴν παραβολὴν ταύτην· 4 Ἀνθρωπὸς 4 Ματθ. κα'. 33. Μάρκ. ιβ'. 1. τις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα, καὶ ἐμίσθωσεν αὐτὸν εἰς γεωργούς, καὶ ἀπεδήμησε πολὺν καιρὸν. 10 Καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῶν καρπῶν ἀπέστειλε πρὸς τοὺς γεωργούς δούλον, διὰ νὰ δώσωσιν εἰς αὐτὸν ἀπὸ τοῦ καρποῦ τοῦ ἀμπελῶνος· οἱ γεωργοὶ ὅμως δείραντες αὐτὸν ἐξαπέστειλαν κενόν. 11 Καὶ πάλιν ἐπεμψεν ἄλλον δούλον· πλὴν αὐτοὶ δείραντες καὶ ἐκεῖνον καὶ ἀτιμάσαντες, ἐξαπέστειλαν κενόν. 12 Καὶ πάλιν ἐπεμψε τρίτον· ἀλλ' ἐκεῖνοι καὶ τοῦτον πληγώσαντες ἀπέδιωξαν. 13 Εἶπε δὲ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος, Τί νὰ κάμω; ἃς πέμψω τὸν υἱόν μου τὸν ἀγαπητόν· ἵσως ἰδόντες τοῦτον θέλουσιν ἐντραπῇ. 14 Πλὴν ἰδόντες αὐτόν οἱ γεωργοὶ, διελογίζοντο καλ' ἑαυτοὺς, λέγοντες, Οὗτος εἶναι ὁ κληρονόμος· ἔλθετε, ἃς φονεύσωμεν αὐτόν, διὰ νὰ γείνῃ ἡμῶν ἡ κληρονομία. 15 Καὶ ἐκβαλόντες αὐτὸν ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος, ἐφόνευσαν. Τί λοιπὸν θέλει κάμει εἰς αὐτοὺς ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος; 16 Θέλει ἔλθῃ καὶ ἀπολέσει τοὺς γεωργούς τούτους, καὶ θέλει δώσῃ τὸν ἀμπελῶνα εἰς ἄλλους.

Ἀκούσαντες δὲ εἶπον, Μὴ γένοιτο!

17 Ὁ δὲ ἐμβλέψας εἰς αὐτοὺς εἶπε, Τί λοιπὸν εἶναι τοῦτο τὸ γεγραμμένον, 5 “Ὁ λίθος, τὸν ὁποῖον ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγένετο κεφαλὴ γωνίας”; 18 Πᾶς ὅστις πέσῃ ἐπὶ τὸν λίθον ἐκεῖνον θέλει συντριφθῇ· 6 εἰς ὅτινα δὲ ἐπιπέσῃ, θέλει κατασυντρίψῃ αὐτόν.

19 Καὶ ἐζήτησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς νὰ βάλωσιν ἐπ' αὐτόν τὰς χεῖρας ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ· πλὴν ἐφοβήθησαν τὸν λαόν· διότι ἐνόησαν ὅτι πρὸς αὐτοὺς εἶπε τὴν παραβολὴν ταύτην.

20 Καὶ 7 παραφυλάξαντες ἀπέστειλαν ἐνεδρευτάς, ὑποκρινομένους ὅτι εἶναι δίκαιοι, ἐπὶ σκοπῷ νὰ πιάσωσιν αὐτὸν ἀπὸ λόγον, διὰ νὰ παραδώσωσιν αὐτόν εἰς τὴν ἀρχὴν καὶ εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ ἡγεμόνος. 21 Καὶ ἠρώτησαν αὐτόν, λέγοντες, 8 Διδάσκαλε, ἐξεύρομεν δὲ ὀρθῶς ὁμίλεις καὶ διδάσκεις, ἃς δὲν βλέπει εἰς πρόσωπον, ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ διδάσκεις. 22 Εἶναι συγκεχωρημένον εἰς ἡμᾶς νὰ δώσωμεν φόρον εἰς τὸν Καίσαρα, ἢ οὐχί;

23 Ἐννοήσας δὲ τὴν πανουργίαν αὐτῶν εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Τί με πειράζετε;

4 Ματθ. κα'. 33. Μάρκ. ιβ'. 1.

5 Ψαλ. ριή'. 22. Ματθ. κα'. 42.

6 Δαν. β'. 34, 35. Ματθ. κα'. 44.

7 Ματθ. κβ'. 15.

8 Ματθ. κβ'. 16. Μάρκ. ιβ'. 14.

24 δείξατέ μοι δηνάριον· τίνος εἰκόνα ἔχει καὶ ἐπιγραφήν; Καὶ ἀποκριθέντες εἶπον, Τοῦ Καίσαρος.

25 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ἀπόδοτε λοιπὸν τὰ τοῦ Καίσαρος εἰς τὸν Καίσαρα, καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν Θεόν.

26 Καὶ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ πιάσωσιν αὐτὸν ἀπὸ λόγου ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ· καὶ θαυμάσαντες διὰ τὴν ἀπόκρισιν αὐτοῦ, ἐσιώπησαν.

27 ⁹ Προσελθόντες δὲ τινες τῶν Σαδδουκαίων, ¹⁰ οἵτινες ἀρνοῦνται ὅτι εἶναι ἀνάστασις, ἠρώτησαν αὐτὸν, 28 λέγοντες, Διδάσκαλε, ¹¹ ὁ Μωϋσῆς μᾶς ἔγραψεν, Ἐάν τις οὗς ὁ ἀδελφὸς ἀποθάνῃ ἔχων γυναῖκα, καὶ οὗτος ἀποθάνῃ ἄτεκνος, νὰ λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα, καὶ νὰ ἐξαναστήσῃ σπέρμα εἰς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. 29 Ἦσαν λοιπὸν ἐπτά ἀδελφοί· καὶ ὁ πρῶτος λαβὼν γυναῖκα, ἀπέθανεν ἄτεκνος. 30 Καὶ ἔλαβεν ὁ δεύτερος τὴν γυναῖκα, καὶ οὗτος ἀπέθανεν ἄτεκνος. 31 Καὶ ὁ τρίτος ἔλαβεν αὐτήν· ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ ἐπτά· καὶ δὲν ἀφῆκαν τέκνα, καὶ ἀπέθανον. 32 Ὑστερον δὲ πάντων ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή. 33 Ἐν τῇ ἀναστάσει λοιπὸν, τίνος αὐτῶν γίγεται γυνή; διότι καὶ οἱ ἐπτά ἔλαβον αὐτήν γυναῖκα.

34 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Οἱ νιοὶ τοῦ αἰῶνος τοῦτου νυμφεύουσιν καὶ νυμφεύονται· 35 οἱ δὲ καταξιωθέντες νὰ ἀπολαύσωσιν ἐκείνον τὸν αἰῶνα καὶ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν, οὕτε νυμφεύουσιν, οὕτε νυμφεύονται· 36 διότι οὕτε νὰ ἀποθάνωσι πλέον δύνανται· ἐπεὶδὴ ¹² εἶναι ἰσαγγελοὶ καὶ εἶναι νιοὶ τοῦ Θεοῦ, ¹³ ὥστε νιοὶ τῆς ἀναστάσεως. 37 Ὅτι δὲ ἐγείρονται οἱ νεκροί, ¹⁴ καὶ ὁ Μωϋσῆς ἐφάνερωσεν ἐπὶ τῆς βάτου, ὅτε λέγει Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ Ἀβραάμ καὶ τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσαὰκ καὶ τὸν Θεὸν τοῦ Ἰακώβ. 38 Ὁ δὲ Θεὸς δὲν εἶναι νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων· ¹⁵ διότι πάντες ζῶσιν ἐν αὐτῷ.

39 Ἀποκριθέντες δὲ τινες τῶν γραμματέων εἶπον, Διδάσκαλε, καλῶς εἶπας. 40 Καὶ δὲν ἐτόλμων πλέον νὰ ἐρωτῶσιν αὐτὸν οὐδέν.

41 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτοὺς, ¹⁶ Πῶς λέγουσιν τὸν Χριστὸν, ὅτι εἶναι υἱὸς τοῦ Δαβὶδ; 42 Καὶ αὐτὸς ὁ Δαβὶδ λέγει ἐν τῇ βίβλῳ τῶν Ψαλμῶν, ¹⁷ Ἐἵπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Κύριόν μου, Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, 43 ἕως οὗ θέσω τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. 44 Ὁ Δαβὶδ λοιπὸν ὀνομάζει αὐτὸν Κύριον· καὶ πῶς εἶναι υἱὸς αὐτοῦ;

45 Καὶ ¹⁸ ἐνῷ ἤκουε πᾶς ὁ λαὸς, εἶπε πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, 46 Ἦν προσέχετε ἀπὸ τῶν γραμματέων, οἵτινες θέλουσι νὰ περιπατῶσιν ἐστολισμένοι,

²⁰ καὶ ἀγαπῶσιν ἀσπασμούς ἐν ταῖς ἀγοραῖς, καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς, καὶ τοὺς πρῶτους τόπους ἐν τοῖς δείπνοις. 47 ²¹ Οἷτινες κατατρώγουσι τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, καὶ τοῦτο ἐπὶ προφάσει ὅτι κείμενοι μακρὰς προσευχάς. Οὗτοι θέλουσι λάβει μεγαλύτεραν καταδίκην.

[ΚΕΦ. ΚΑ'.] ἈΝΑΒΛΕΨΑΣ δὲ ¹ εἶδε τοὺς πλουσίους τοὺς βάλλοντας τὰ δῶρα αὐτῶν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον. 2 Εἶδε δὲ καὶ χήραν τινὰ πτωχὴν βάλλονσαν ἐκεῖ δυο λεπτά, 3 καὶ εἶπεν, Ἀληθῶς σᾶς λέγω, ὅτι ² ἡ πτωχὴ αὕτη χήρα ἔβαλε περισσώτερον πάντων· 4 διότι ἅπαντες οὗτοι ἐκ τοῦ περισσεύματος αὐτῶν ἔβαλον εἰς τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ· αὕτη ὅμως ἐκ τοῦ ὑστερήματος αὐτῆς ἔβαλεν ὅλην τὴν περιουσίαν ὅσην εἶχε.

5 Καὶ ³ ἐνῷ τινες ἔλεγον περὶ τοῦ ἱεροῦ, ὅτι εἶναι ἐστολισμένον μετὰ λίθους ὠραίους καὶ ἀφιερώματα, εἶπε, 6 Ταῦτα τὰ ὅποια θεωρεῖτε, θέλουσιν ἐλθεῖ ἡμέραι, εἰς τὰς ὁποίας ⁴ δὲν θέλει ἀφελθὶ λίθος ἐπὶ λίθον, ὅστις δὲν θέλει κατακρημνισθῇ.

7 Ἠρώτησαν δὲ αὐτὸν, λέγοντες, Διδάσκαλε, πότε λοιπὸν θέλουσι γίνεαι ταῦτα; καὶ τί τὸ σημεῖον, ὅταν μέλλωσι ταῦτα νὰ γίνωσιν; 8 Ὁ δὲ εἶπε, ⁵ Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε· διότι πολλοὶ θέλουσιν ἐλθεῖ ἐν τῷ ὀνόματί μου, λέγοντες, Ὅτι ἐγὼ εἰμὶ· καὶ ὁ καιρὸς ἐπλησίασε. Μὴ ὑπάγῃτε λοιπὸν ὀπίσω αὐτῶν. 9 Ὅταν δὲ ἀκούσητε πολέμους καὶ ἀκαταστασίας, μὴ φοβηθῆτε· διότι πρέπει ταῦτα νὰ γείνωσιν πρῶτον· ἀλλὰ δὲν εἶναι εὐθὺς τὸ τέλος. 10 ⁶ Τότε ἔλεγε πρὸς αὐτοὺς, Θέλει ἐγερθῇ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος, καὶ βασιλεῖα ἐπὶ βασιλείαν. 11 Καὶ θέλουσι γίνεαι κατὰ τόπους σεισμοὶ μεγάλοι, καὶ πείναι καὶ λοιμοὶ, καὶ θέλουσιν εἶσθαι φόβητρα καὶ σημεῖα μεγάλα ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ.

12 ⁷ Πρὸ δὲ τούτων πάντων θέλουσιν ἐπιβάλεϊ ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ θέλουσι σᾶς καταδιώξει, παραδίδοντες εἰς συναγωγὰς καὶ ⁸ φυλακάς, ⁹ φερομένους ἔμπροσθεν βασιλέων καὶ ἡγεμόνων, ¹⁰ ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου. 13 ¹¹ Καὶ τοῦτο θέλει ἀποβῆ εἰς ἐσᾶς πρὸς μαρτυρίαν. 14 ¹² Βάλετε λοιπὸν εἰς τὰς καρδίας σας, νὰ μὴ προμελετᾶτε τί νὰ ἀπολογηθῆτε· 15 διότι ἐγὼ θέλω σᾶς δώσει στόμα καὶ σοφίαν, ¹³ εἰς τὴν ὅποian δὲν θέλουσι δυνηθῇ νὰ ἀντιλογησώμιν, οὐδὲ νὰ ἀντισταθῶσι πάντες οἱ ἐναντίοι σας. 16 ¹⁴ Θέλετε δὲ παραδοθῇ καὶ ὑπὸ γονέων καὶ ἀδελφῶν καὶ

²⁰ κεφ. ια'. 43.

²¹ Μαθ. κγ'. 14.

¹ Μάρκ. ιβ'. 41.

² Κορ. β'. η'. 12.

³ Μαθ. κδ'. 1. Μάρκ. ιγ'. 1. κεφ. ιθ'. 44.

⁵ Μαθ. κδ'. 4. Μάρκ. ιγ'. 5. Ἐφεσ. ε'. 6. Θες. β'. β'. 3.

⁶ Μαθ. κδ'. 7. Μάρκ. ιγ'. 9. Ἰοκ. β'. 10.

⁸ Πράξ. δ'. 3: ε'. 18: ιβ'. 4: ις'. 24.

⁹ Πράξ. κε'. 23.

¹¹ Φιλίπ. α'. 28. Θες. β'. α'. 5.

¹² Μαθ. ι'. 19. Μάρκ. ιγ'. 11. κεφ. ιβ'. 11.

¹³ Πρόξ. σ'. 10.

¹⁴ Μάχ. ζ'. 6. Μάρκ. ιγ'. 12.

⁹ Μαθ. κβ'. 23. Μάρκ. ιβ'. 18. Πράξ. κγ'. 6, 8. Δευτ. κε'. 5.

¹² Κορ. Α'. ιε'. 42, 49. 52. Ἰωάν. Α'. γ'. 2. Ρωμ. η'. 23. Ἐφ. γ'. 6. Ρωμ. ε'. 10, 11.

¹⁶ Μαθ. κβ'. 42. Μάρκ. ιβ'. 35. Ψαλ. ρι'. 1. Πράξ. β'. 34. Μαθ. κγ'. 1. Μάρκ. ιβ'. 38. Μαθ. κγ'. 5.

¹⁵ Πράξ.
ζ'. 59:
ιβ'. 2.
¹⁶ Ματθ.
ι'. 22.
¹⁷ Ματθ.
ι'. 30.

¹⁸ Ματθ.
κδ'. 15.
Μάρκ. ιγ'.
14.

¹⁹ Δαν. θ'.
26, 27.
Ζαχ. ια'.
1.
²⁰ Ματθ.
κδ'. 19.

²¹ Δαν. θ'.
27: ιβ'. 7.
Ρωμ. ια'.
25.
²² Ματθ.
κδ'. 29.

Μάρκ. ιγ'.
24. Πέτρ.
β'. γ'. 10,
12.

²³ Ματθ.
κδ'. 29.
²⁴ Ματθ.
κδ'. 30.

Αποκ. α'.
7: ιδ'. 14.
²⁵ Ρωμ.
η'. 19, 23-
²⁶ Ματθ.

κδ'. 32.
Μάρκ. ιγ'.
28.

²⁷ Ματθ.
κδ'. 35.
²⁸ Ρωμ.
ιγ'. 13.

Θεσ. Α'.
ε'. 6.
Πέτρ. Α'.
δ'. 7.

²⁹ Θεσ. Α'.
ε'. 2.
Πέτρ. β'.
γ'. 10.

Αποκ. γ'.
3: ις'. 15.
³⁰ Ματθ.
κδ'. 42:

κε'. 13.
Μάρκ. ιγ'.
33.

³¹ κεφ.
ιη'. 1.

συγγενῶν καὶ φίλων· ¹⁵ καὶ θέλουσι
θανατώσει τινὰς ἐξ ὑμῶν· ¹⁷ καὶ ¹⁶ θέ-
λετε εἶσθαι μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ
τὸ ὄνομά μου· ¹⁸ ¹⁷ πλὴν ὁρίξ ἐκ τῆς
κεφαλῆς σας δὲν ἐβλεπε χαθί. ¹⁹ Διὰ
τῆς ἱπομονῆς σας ἀποκτήσατε τὰς
ψυχὰς σας.

²⁰ ¹⁸ Όταν δὲ ἴδῃτε τὴν Ἱερουσαλὴμ
περικυκλωμένην ὑπὸ στρατοπέδων, τότε
γνωρίσατε ὅτι ἐπλησίασεν ἡ ἐρήμωσις
αὐτῆς. ²¹ Τότε οἱ ὄντες ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ
ἂς φεύγωσιν εἰς τὰ ὄρη· καὶ οἱ ἐν μέσῳ
αὐτῆς ἂς ἀναχωρῶσιν ἔξω· καὶ οἱ ἐν
τοῖς ἀγροῖς ἂς μὴ ἐμβαίνουσιν εἰς αὐτήν.
²² Διότι ἡμέραι ἐκδικήσεως εἶναι αὐταί,
¹⁹ διὰ τὰ πληρωθῶσι πάντα τὰ γεγραμ-
μένα. ²³ Οὐαὶ δὲ εἰς τὰς ἐγκυμο-
νύσας καὶ τὰς θηλαζούσας ἐν ἐκείναις
ταῖς ἡμέραις· διότι θέλει εἶσθαι μεγάλη
στενοχωρία ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ὄργη κατὰ
τοῦ λαοῦ τούτου. ²⁴ Καὶ θέλουσι πέ-
σει ἐν στόματι μαχαίρας, καὶ θέλουσι
φερθῇ αἰχμάλωτοι, εἰς πάντα τὰ ἔθνη·
καὶ ἡ Ἱερουσαλὴμ θέλει εἶσθαι πατου-
μένη ὑπὸ ἐθνῶν, ²¹ ἕως οὗ ἐκπληρωθῶ-
σιν οἱ καιροὶ τῶν ἐθνῶν.

²⁵ Καὶ ²² θέλουσιν εἶσθαι σημεῖα ἐν
τῷ ἡλίῳ καὶ τῇ σελήνῃ καὶ τοῖς ἄ-
στροις· καὶ ἐπὶ τῆς γῆς στενοχωρία ἐθνῶν
ἐν ἀπορίᾳ, καὶ θέλει ἡχεῖ ἡ θάλασσα
καὶ τὰ κύματα· ²⁶ οἱ ἄνθρωποι θέλου-
σιν ἀποψυχεῖ ἐκ τοῦ φόβου καὶ προσ-
δοκίας τῶν ἐπερχομένων δεινῶν εἰς τὴν
οἰκουμένην· ²³ διότι αἱ δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν θέλουσι σαλευθῇ. ²⁷ Καὶ
τότε θέλουσιν ἰδεῖ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀν-
θρώπου ²⁴ ἐρχόμενον ἐν νεφέλῃ μετὰ
δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς. ²⁸ Όταν
δὲ ταῦτα ἀρχίσωσιν νὰ γίνωνται, ἀνα-
κίνησατε καὶ σηκώσατε τὰς κεφαλὰς σας·
²⁵ διότι πλησιάζει ἡ ἀπολύτρωσις σας.

²⁹ Καὶ ²⁶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς παρα-
βολὴν, Ἰδέτε τὴν συκὴν καὶ πάντα τὰ
δένδρα· ³⁰ ὅταν ἤδη ἀνοίξωσι, βλέ-
ποντες γνωρίζετε ἀφ' ἑαυτῶν ὅτι ἤδη
τὸ θέρος εἶναι πλησίον. ³¹ Οὕτω καὶ
σεῖς, ὅταν ἴδῃτε ταῦτα γινόμενα, ἐξεύ-
ρετε ὅτι εἶναι πλησίον ἡ βασιλεία τοῦ
Θεοῦ. ³² Ἀλλ' ὁὖν σὰς λέγω, ὅτι δὲν
θέλει παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη, ἕως οὗ
γείνωσιν πάντα ταῦτα. ³³ ²⁷ Οὐρανὸς
καὶ ἡ γῆ θέλουσι παρέλθῃ, οἱ δὲ λόγοι
μου δὲν θέλουσι παρέλθῃ.

³⁴ ²⁸ Προσέχετε δὲ εἰς ἑαυτοὺς, μή-
ποτε βαρυνθῶσιν αἱ καρδίαι σας ἀπὸ
κραυπᾶς καὶ μέρης καὶ μεριμνῶν βιω-
τικῶν, καὶ ἐπέλθῃ αἰφνίδιος ἐφ' ὑμᾶς
ἡ ἡμέρα ἐκείνη· ³⁵ διότι ²⁹ ὥς παγίς
θέλει ἐπέλθῃ ἐπὶ πάντας τοὺς καθη-
μένους ἐπὶ πρόσμονι πάσης τῆς γῆς.
³⁶ ³⁰ Ἀγρυπνεῖτε λοιπὸν ³¹ δεόμενοι ἐν
παντὶ καιρῷ, διὰ τὰ καταξιώθητε νὰ

ἐκφύγητε πάντα ταῦτα τὰ μέλλοντα νὰ
γείνωσι, ³² καὶ νὰ σταθῇτε ἔμπροσθεν
τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

³⁷ Καὶ ³³ τὰς μὲν ἡμέρας ἐδίδασκεν
ἐν τῷ ἱερῷ· ³⁴ τὰς δὲ νύκτας ἐξερχό-
μενος διενυκτέρευεν εἰς τὸ ὄρος τὸ ὀνο-
μαζόμενον Ἐλαιῶν. ³⁸ Καὶ πᾶς ὁ λαὸς
ἀπὸ τοῦ ὄρους συνήρχετο πρὸς αὐτὸν
ἐν τῷ ἱερῷ διὰ τὰ ἀκούει αὐτόν.

ΚΕΦ. κβ'.

¹ **Ε**ΠΛΗΣΙΑΖΕ δὲ ἡ ἐορτὴ τῶν ἁζύ-
μων, ἡ λεγομένη Πάσχα. ² Καὶ
² ἐξήτουν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς
τὸ πῶς νὰ θανατώσωσιν αὐτόν· διότι
ἐφοβούντο τὸν λαόν.

³ ³ Εἰσήλθε δὲ ὁ Σατανᾶς εἰς τὸν
Ἰούδαν τὸν ἐπονομαζόμενον Ἰσκαριώ-
την, ὄντα ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δώδεκα·
⁴ καὶ ὑπήγγε καὶ συνελάλησε μετὰ τῶν
ἀρχιερέων καὶ τῶν στρατηγῶν τὸ πῶς
νὰ παραδώσῃ αὐτὸν εἰς αὐτούς. ⁵ Καὶ
ἐχάρησαν, ⁴ καὶ συνεφώνησαν νὰ δώσω-
σιν εἰς αὐτὸν ἀργύριον. ⁶ Καὶ ἔδωκεν
ὑπόσχεσιν· καὶ ἐξήτει εὐκαιρίαν νὰ
παραδώσῃ αὐτὸν εἰς αὐτοὺς χωρὶς
θορύβου.

⁷ ⁵ Ἦλθε δὲ ἡ ἡμέρα τῶν ἁζύμων,
καθ' ἣν ἔπρεπε νὰ θυσιάσωσι τὸ πάσχα·
⁸ καὶ ἀπέστειλε τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάν-
νην, εἰπὼν, Ὑπάγετε καὶ ἐτοιμάσατε εἰς
ἡμᾶς τὸ πάσχα, διὰ νὰ φάγωμεν. ⁹
Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν, Ποῦ θέλεις νὰ
ἐτοιμάσωμεν;

¹⁰ Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς, Ἰδού,
ὅταν εἰσελθῇτε εἰς τὴν πόλιν, θέλει σᾶς
συναπατήσῃ ἄνθρωπος βαστάξων στα-
μνίον ὕδατος· ἀκολουθήσατε αὐτὸν εἰς
τὴν οἰκίαν ὅπου εἰσέρχεται· ¹¹ καὶ
θέλετε εἰπεῖ πρὸς τὸν οἰκοδεσπότην τῆς
οἰκίας, Ὁ διδάσκαλος σοὶ λέγει· Ποῦ
εἶναι τὸ κατάλυμα, ὅπου θέλω φάγει
τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου; ¹²
Καὶ ἐκείνος θέλει σᾶς δεῖξαι ἀνώγειον
μέγα ἐστρωμένον· ἐκεῖ ἐτοιμάσατε.

¹³ Ἀφού δὲ ὑπήγγον, εἶρον καθὼς
εἶπε πρὸς αὐτούς· καὶ ἡτοίμασαν τὸ
πάσχα.

¹⁴ Καὶ ⁶ ὅτε ἦλθεν ἡ ὥρα, ἐκάθισεν
εἰς τὴν τράπεζαν, καὶ οἱ δώδεκα ἀπό-
στολοι μετ' αὐτοῦ. ¹⁵ Καὶ εἶπε πρὸς
αὐτούς, Πολλὴ ἐπεθύμησα νὰ φάγω
τὸ πάσχα τοῦτο μετὰ σᾶς πρὸ τοῦ πάθω·
¹⁶ διότι σᾶς λέγω, ὅτι δὲν θέλω φά-
γει πλέον ἐξ αὐτοῦ ἕως οὗ ἐκπληρωθῇ
ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ. ¹⁷ Καὶ
λαβὼν τὸ ποτήριον, εὐχαρίστησε καὶ
εἶπε, Λαβετε τοῦτο καὶ διαμοιράσατε
εἰς ἀλλήλους· ¹⁸ διότι ⁸ σὰς λέγω, ὅτι

³² Ψαλ. α'.
5. Ἐφεσ.
5. 13.
³³ Ἰωάν.
η'. 1, 2.
³⁴ κεφ.
κβ'. 39.

¹ Ματθ.
κς'. 2.
Μάρκ. ιδ'.
1.
² Ψαλ. β'.
2. Ἰωάν.
ια'. 47.
Πράξ. δ'.
27.
³ Ματθ.
κς'. 14.
Μάρκ. ιδ'.
10. Ἰωάν.
ιγ'. 2, 27.
⁴ Ζαχ. ια'.
12.

⁵ Ματθ.
κς'. 17.
Μάρκ. ιδ'.
12.

⁶ Ματθ.
κς'. 20.
Μάρκ. ιδ'.
17.
⁷ κεφ. ιδ'.
15. Πράξ.
ι'. 41.
Ἀποκ. ιθ'.
9.
⁸ Ματθ.
κς'. 29.
Μάρκ. ιδ'.
25.

¹⁵ Πράξ. ζ'. 59: ¹⁶ Μαθθ. ι'. 22. ¹⁷ Μαθθ. ι'. 30. συγγενῶν καὶ φίλων· ¹⁵ καὶ θελουσι θανατώσει τινὰς ἐξ ὑμῶν· ¹⁷ καὶ ¹⁶ θέλετε εἶσθαι μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· ¹⁸ ¹⁷ πλὴν θρῖξ ἐκ τῆς κεφαλῆς σας δὲν θέλει χαθῆν. ¹⁹ Διὰ τῆς ὑπομονῆς σας ἀποκτήσατε τὰς ψυχὰς σας.

¹⁸ Μαθθ. κβ'. 15. Μάρκ. ιγ'. 14. ²⁰ ¹⁸ Ὅταν δὲ ἴδῃτε τὴν Ἱερουσαλὴμ περικυκλωμένην ὑπὸ στρατοπέδων, τότε γνωρίσατε ὅτι ἐπλησίασεν ἡ ἐρήμωσις αὐτῆς. ²¹ Τότε οἱ ὄντες ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἂς φεύγωσιν εἰς τὰ ὄρη· καὶ οἱ ἐν μέσῳ αὐτῆς ἂς ἀναχωρῶσιν ἔξω· καὶ οἱ ἐν τοῖς ἀγροῖς ἂς μὴ ἐμβαίνωσιν εἰς αὐτήν. ²² Διότι ἡμέραι ἐκδικήσεως εἶναι αὐται, ¹⁹ διὰ νὰ πληρωθῶσι πάντα τὰ γεγραμμένα. ²³ ²⁰ Οὐαὶ δὲ εἰς τὰς ἐγκυμονούσας καὶ τὰς θηλαζούσας καὶ θέλουσι ταῖς ἡμέραις· διότι θέλει εἶσθαι μεγάλη στενοχωρία ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ὀργὴ κατὰ τοῦ λαοῦ τούτου. ²⁴ Καὶ θέλουσι πέσει ἐν στόματι μαχαίρας, καὶ θέλουσι φερθῆναι αἰχμάλωτοι, εἰς πάντα τὰ ἔθνη· καὶ ἡ Ἱερουσαλὴμ θέλει εἶσθαι πατούμεν ὑπὸ ἐθνῶν, ²¹ ἕως οὗ ἐκπληρωθῶσιν οἱ καιροὶ τῶν ἐθνῶν.

²² Μαθθ. κδ'. 29. Μάρκ. ιγ'. 24. Πέτρ. β'. γ'. 10. 12. ²³ Μαθθ. κδ'. 29. ²⁴ Μαθθ. κδ'. 30. ²⁵ ²³ Διότι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν θέλουσι σαλευθῆν. ²⁷ Καὶ τότε θέλουσιν ἰδεῖν τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ²⁴ ἐρχόμενον ἐν νεφελῇ μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς. ²⁸ Ὅταν δὲ ταῦτα ἀρχίσωσι νὰ γίνωνται, ἀνακύψατε καὶ σηκώσατε τὰς κεφαλὰς σας· ²³ διότι πλησιάζει ἡ ἀπολύτρωσις σας.

²⁹ Καὶ ²⁶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς παραβολὴν, Ἰδέτε τὴν συκὴν καὶ πάντα τὰ δένδρα· ³⁰ ὅταν ἤδη ἀνοιξῶσι, βλέποντες γνωρίζετε ἀφ' ἑαυτῶν ὅτι ἤδη τὸ θέρος εἶναι πλησίον. ³¹ Οὕτω καὶ σεῖς, ὅταν ἴδῃτε ταῦτα γινόμενα, ἔξευρετε ὅτι εἶναι πλησίον ἡ βασιλεῖα τοῦ Θεοῦ. ³² Ἀλλ' ὅπως σὰς λέγω, ὅτι δὲν θέλει παρέλθει ἡ γενεὰ αὕτη, ἕως οὗ γαίνωσι πάντα ταῦτα. ³³ ²⁷ Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ θέλουσι παρέλθει, οἱ δὲ λόγοι μου δὲν θέλουσι παρέλθει.

³⁴ ²⁸ Προσέχετε δὲ εἰς ἑαυτοὺς, μήποτε βαρυνθῶσιν αἱ καρδίαι σας ἀπὸ κραυγῆς καὶ μέθης καὶ μερμυγῶν βιωτικῶν, καὶ ἐπέλθῃ αἰφνίδιος ἐφ' ὑμᾶς ἡ ἡμέρα ἐκείνη· ³⁵ διότι ²⁹ ὡς παγὶς θέλει ἐπέλθει ἐπὶ πάντας τοὺς καθημέρους ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς. ³⁶ ³⁰ Ἀγρυπνεῖτε λοιπὸν ³¹ δεόμενοι ἐν παντὶ καιρῷ, διὰ νὰ καταξιώθῃτε νὰ

ἐκφύγητε πάντα ταῦτα τὰ μέλλοντα νὰ γείνωσι, ³² καὶ νὰ σταθῇτε ἔμπροσθεν τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

³⁷ Καὶ ³³ τὰς μὲν ἡμέρας ἐδίδασκεν ἐν τῷ ἱερῷ· ³⁴ τὰς δὲ νύκτας ἐξερχόμενος διενυκτέρευεν εἰς τὸ ὄρος τὸ ὀνομαζόμενον Ἐλαιῶν. ³⁸ Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀπὸ τοῦ ὄρους συνήρχετο αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ διὰ νὰ ἀκουῇ αὐτόν.

ΚΕΦ. ΚΒ'.

¹ ^ΕΠΛΗΣΙΑΖΕ δὲ ἡ ἐορτὴ τῶν Ἀζύμων, ἡ λεγομένη Πάσχα. ² Καὶ ² ἐζήτουν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς τὸ πῶς νὰ θανατώσωσιν αὐτόν· διότι ἐφοβούτο τὸν λαόν.

³ ³ Εἰσῆλθε δὲ ὁ Σατανᾶς εἰς τὸν Ἰούδαν τὸν ἐπονομαζόμενον Ἰσκαριώτην, ὄντα ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δώδεκα· ⁴ καὶ ὑπῆγε καὶ συνελάλησε μετὰ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν στρατηγῶν τὸ πῶς νὰ παραδώσῃ αὐτὸν εἰς αὐτούς. ⁵ Καὶ ἐχάρησαν, ⁴ καὶ συνεφώνησαν νὰ δώσωσιν εἰς αὐτὸν ἀργύριον. ⁶ Καὶ ἔδωκεν ὑπόσχεσιν· καὶ ἐξήτει ἐνκαρίαν νὰ παραδώσῃ αὐτὸν εἰς αὐτοὺς χωρὶς θορύβου.

⁷ ⁵ Ἦλθε δὲ ἡ ἡμέρα τῶν Ἀζύμων, καθ' ἣν ἔπρεπε νὰ θυσιάσωσι τὸ πάσχα· ⁸ καὶ ἀπέστειλε τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην, εἰπὼν, Ὑπάγετε καὶ ἐτοιμάσατε εἰς ἡμᾶς τὸ πάσχα, διὰ νὰ φάγωμεν. ⁹ Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν, Ποῦ θέλεις νὰ ἐτοιμάσωμεν;

¹⁰ Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ἰδοὺ, ὅταν εἰσελθῇτε εἰς τὴν πόλιν, θέλει σᾶς συναντήσῃ ἄνθρωπος βαστάζων σταμνίον ὕδατος· ἀκολουθήσατε αὐτὸν εἰς τὴν οἰκίαν ὅπου εἰσέρχεται· ¹¹ καὶ θέλετε εἰπεῖ πρὸς τὸν οἰκοδεσπότην τῆς οἰκίας, Ὁ διδάσκαλος σοὶ λέγει· Ποῦ εἶναι τὸ κατάλυμα, ὅπου θέλω φάγει τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου; ¹² Καὶ ἐκεῖνος θέλει σᾶς δείξει ἀνάγειον μέγα ἐστρωμένον· ἐκεῖ ἐτοιμάσατε.

¹³ Ἀφοῦ δὲ ὑπῆγγον, εὗρον καθὼς εἶπε πρὸς αὐτούς· καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα.

¹⁴ Καὶ ⁶ ὅτε ἦλθεν ἡ ὥρα, ἐκάθισεν εἰς τὴν τράπεζαν, καὶ οἱ δώδεκα ἀπὸστολοι μετ' αὐτοῦ. ¹⁵ Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Πολὺ ἐπεθύμησα νὰ φάγω τὸ πάσχα τοῦτο μετὰ σας πρὸ τοῦ νὰ πάθω· ¹⁶ διότι σὰς λέγω, ὅτι δὲν θέλω φάγει πλέον ἐξ αὐτοῦ· ἕως οὗ ἐκπληρωθῇ ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ. ¹⁷ Καὶ λαβὼν τὸ ποτήριον, εὐχαρίστησε καὶ εἶπε, Λάβετε τοῦτο καὶ διαμοιράσατε εἰς ἀλλήλους· ¹⁸ διότι ⁸ σὰς λέγω, ὅτι

³² Ψαλ. α'. 5. Ἐφεσ. 5. 13. ³³ Ἰωάν. 7. 1, 2. ³⁴ κεφ. κβ'. 39.

¹ Μαθθ. κς'. 2. Μάρκ. ιδ'. 1. ² Ψαλ. β'. 2. Ἰωάν. ια'. 47. Πράξ. δ'. 27. ³ Μαθθ. κς'. 14. Μάρκ. ιδ'. 10. Ἰωάν. ιγ'. 2, 27. ⁴ Ζαχ. ια'. 12.

⁵ Μαθθ. κς'. 17. Μάρκ. ιδ'. 12.

⁶ Μαθθ. κς'. 20. Μάρκ. ιδ'. 17. ⁷ κεφ. ιδ'. 15. Πράξ. α'. 41. ⁸ Αποκ. ιθ'. 9. ⁹ Μαθθ. κς'. 29. Μάρκ. ιδ'. 25.

⁹ Μαθ.
κς'. 26.
Μάρκ. ιδ'.
22.

¹⁰ Κορ. Α'.
ια'. 24.

¹¹ Κορ. Α'.
ι'. 16.

¹² Ψαλ.
μα'. 9.

¹³ Μαθ. κς'.
21, 23.

¹⁴ Μάρκ. ιδ'.
18. ¹⁵ Ιωάν.
ιγ'. 21, 26.

¹⁶ Μαθ. κς'.
24.

¹⁷ Πρξ.
β'. 23:

¹⁸ Μαθ. κς'.
22.

¹⁹ Ιωάν. ιγ'.
22, 25.

²⁰ Μάρκ. θ'.
34.

²¹ κεφ. θ'. 46.
²² Μαθ. κ'.
25.

²³ Μάρκ. ι'.
42.

²⁴ Μαθ. κ'.
26.

²⁵ Πέτρ. Α'.
ε'. 3.

²⁶ κεφ. θ'.
48.

²⁷ κεφ. ιβ'.
37.

²⁸ Μαθ. κ'.
28.

²⁹ Ιωάν. ιγ'.
13, 14.

³⁰ Φιλίπ. β'.
7.

³¹ Έβρ. δ'.
15.

³² Μαθ. κδ'.
47.

³³ κεφ. ιβ'.
32.

³⁴ Κορ. β'.
α'. 7.

³⁵ Τιμ. β'.
12.

³⁶ Μαθ. η'.
11.

³⁷ κεφ. ιδ'.
15.

³⁸ Αποκ. ιθ'.
9.

³⁹ Ψαλ. μθ'.
14.

⁴⁰ Μαθ. θ'.
28.

δέν θέλω πίνει ἀπὸ τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου, ἕως οὗ ἔλθῃ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

19 Καὶ ⁹ λαβὼν ἄρτον, εὐχαριστήσας ἔκονψε, καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς, λέγων, Τοῦτο εἶναι τὸ σῶμά μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν διδόμενον· ¹⁰ τοῦτο κἀμέντε εἰς τὴν ἰδικὴν μου ἀνάμνησιν. 20 Ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον, ἀφ' οὗ εδεῖπνυσαν, λέγων, ¹¹ Τοῦτο τὸ ποτήριον εἶναι ἡ καινὴ διαθήκη ἐν τῷ αἵματί μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν ἐκχυνόμενον.

21 ¹² Πλὴν ἰδοὺ, ἡ χεὶρ ἐκείνου ὅστις με παραδίδει εἶναι μετ' ἐμοῦ ἐπὶ τῆς τραπέζης. 22 Καὶ ¹³ ὁ μὲν Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει ¹⁴ κατὰ τὸ ὀρισμένον· πλὴν οὐαὶ εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐκείνον, δι' οὗ παραδίδεται. 23 Καὶ ¹⁵ αὐτοὶ ἤρχισαν νὰ συζητῶσι πρὸς ἀλλήλους, τὸ, ποῖος τάχα ἦτο ἐξ αὐτῶν ὅστις ἔμελλε νὰ κάμῃ τοῦτο.

24 ¹⁶ Ἐγείνε δὲ καὶ φιλονεικία μεταξὺ αὐτῶν περὶ τοῦ, τίς ἐξ αὐτῶν νομίζεται ὅτι εἶναι μεγαλύτερος.

25 ¹⁷ Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν κυριεύουσιν αὐτά· καὶ οἱ ἐξουσιάζοντες αὐτὰ ὀνομάζονται εὐεργέται. 26 ¹⁸ Ζεῖς ὁμοῦς οὐχὶ οὕτως· ¹⁹ ἀλλ' ὁ μεγαλύτερος μεταξὺ σας, ὡς γείνη ὡς ὁ μικρότερος· καὶ ὁ προϊστάμενος ὡς ὁ ὑπηρετῶν. 27 Διότι ²⁰ τίς εἶναι μεγαλύτερος, ὁ καθήμενος εἰς τὴν τράπεζαν, ἢ ὁ ὑπηρετῶν; οὐχὶ ὁ καθήμενος; ²¹ ἀλλ' ἐγὼ εἶμαι ἐν μέσῳ ὑμῶν ὡς ὁ ὑπηρετῶν. 28 Ζεῖς δὲ εἰσθε οἱ διαμεῖναντες μετ' ἐμοῦ ²² ἐν τοῖς πειρασμοῖς μου· 29 ²³ ὅθεν ἐγὼ ἐτοιμάζω εἰς ἐσᾶς βασιλείαν, ὡς ὁ Πατήρ μου ἡτοίμασεν εἰς ἐμέ, 30 ²⁴ διὰ νὰ πρῶγῃτε καὶ νὰ πίνῃτε ἐπὶ τῆς τραπέζης ἐν τῇ βασιλείᾳ μου· καὶ ²⁵ νὰ καθίσσητε ἐπὶ θρόνων, κρίνοντας τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραὴλ.

31 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος, Σίμων, Σίμων, ἰδοὺ, ²⁶ ὁ Σατανᾶς σᾶς ἐξήγησε, ²⁷ διὰ νὰ σᾶς κοσκινίσῃ ὡς τὸν σίτον. 32 ²⁸ Πλὴν ἐγὼ δεδήσθην περὶ σοῦ διὰ νὰ μὴ ἐκλείψῃ ἡ πίστις σου· καὶ σὺ, ²⁹ ὅταν ποτὲ ἐπιστρέψῃς, στηρίξον τοὺς ἀδελφοὺς σου.

33 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Κύριε, ἔτοιμος εἶμαι μετὰ σοῦ νὰ ὑπάγω καὶ εἰς φυλακὴν καὶ εἰς θάνατον.

34 ³⁰ Ὁ δὲ εἶπε, Σοὶ λέγω, Πέτρε, δέν θέλει φωνάζει σημερον ὁ ἀλέκτωρ, πρὶν ἀπαρνηθῆς τρίς ὅτι δέν με γνωρίζεις.

35 Καὶ ³¹ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ὅτε σᾶς λέγω, ³² ὁ Ἰσραὴλ, ³³ Πέτρ. Α'. ε'. 8. ³⁴ Ὁ Ἰωάν. ις'. 9, 11, 15. ³⁵ Ψαλ. να'. 13. ³⁶ Ιωάν. κα'. 15, 16, 17. ³⁷ Μαθ. κς'. 34. ³⁸ Μάρκ. ιδ'. 30. ³⁹ Ιωάν. ιγ'. 38. ⁴⁰ Μαθ. ι'. 9. ⁴¹ κεφ. θ'. 3: ι'. 4.

ἀπέστειλα χωρὶς βαλαντίου καὶ σακκίου καὶ ὑποδημάτων, μήπως ἐστερηθῇτε τινός; Οἱ δὲ εἶπον, Οὐδένος. 36 Εἶπε λοιπὸν πρὸς αὐτοὺς, Ἀλλὰ τώρα, ὅστις ἔχει βαλάντιον, ἅς λάβῃ αὐτὸ μετ' ἑαυτοῦ· ὁμοίως καὶ σακκίον· καὶ ὅστις δέν ἔχει, ἅς πωλήσῃ τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, καὶ ἅς ἀγοράσῃ μάχαιραν. 37 Διότι σᾶς λέγω, ὅτι ἐπὶ τοῦτο τὸ γεγραμμένον πρέπει νὰ ἐκτελεσθῇ εἰς ἐμέ, τὸ, ³² Καὶ μετὰ ἀνόνων ἐλογίσθη· διότι τὰ περὶ ἐμοῦ γεγραμμένα λαμβάνουσιν τέλος.

38 Οἱ δὲ εἶπον, Κύριε, ἰδοὺ ἐδῶ δύο μάχαιραι. Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ἰκανὸν εἶναι.

39 Καὶ ³³ ἐξελθὼν ὑπῆγε ³⁴ κατὰ τὴν συνήθειαν εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἑλαιῶν· ἠκολούθησαν δὲ αὐτὸν καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. 40 Ἀφ' οὗ δὲ ἦλθεν εἰς τὸν τόπον, εἶπε πρὸς αὐτούς, ³⁵ Προσευέσθε διὰ νὰ μὴ εἰσελθῇτε εἰς πειρασμόν.

41 Καὶ ³⁶ αὐτὸς ἐχωρίσθη ἀπ' αὐτῶν ὡς λίθον βολήν, καὶ γονατίσας προσήνεχο, 42 λέγων, Πάτερ, ἂν θέλῃς ν' ἀπομακρύνῃς τὸ ποτήριον τοῦτο ἀπ' ἐμοῦ· πλὴν ³⁷ οὐχὶ τὸ θέλημα μου, ἀλλὰ τὸ σὸν ἂς γείνη. 43 Ἐφάνη δὲ εἰς αὐτὸν ³⁸ ἄγγελος ἀπ' οὐρανοῦ ἐνισχύων αὐτόν. 44 Καὶ ³⁹ ἔλθων εἰς ἀγωνίαν, προσήνεχο θερμότερον. Ἐγείνε δὲ ὁ ἰδρὸς αὐτοῦ ὡς θρόμβοι αἵματος καταβαίνοντες εἰς τὴν γῆν. 45 Καὶ σηκωθείς ἀπὸ τῆς προσευχῆς, ἦλθε πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, καὶ εὗρεν αὐτοὺς κοιμημένους ἀπὸ τῆς λύπης. 46 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Τί κοιμήσθε; σηκώθητε καὶ ⁴⁰ προσεύεσθε, διὰ νὰ μὴ εἰσελθῇτε εἰς πειρασμόν.

47 Ἐνθ' δὲ αὐτὸς ἐλάλει ἔτι, ⁴¹ ἰδοὺ ὄχλος, καὶ ὁ λεγόμενος Ἰούδας, εἷς τῶν δώδεκα, ἤρχετο πρὸ αὐτῶν, καὶ ἐπληρώσεν εἰς τὸν Ἰησοῦν διὰ νὰ φιλήσῃ αὐτόν.

48 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἰούδα, με φίλημα παραδίδεις τὸν Υἱόν τοῦ ἀνθρώπου;

49 Ἰδόντες δὲ οἱ περὶ αὐτὸν τί ἔμελλε νὰ γείνη, εἶπον πρὸς αὐτόν, Κύριε, νὰ κτηνησώμεν μετ' ἐκ τῶν μάχαιραι; 50 Καὶ ⁴² ἐκτύπησεν εἰς ἐξ αὐτῶν τὸν δούλον τοῦ Ἀρχιερέως, καὶ ἀπέκονεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον τὸ δεξιόν. 51 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, Ἀφήσθε ἕως τούτου· καὶ πιάσας τὸ ὠτίον αὐτοῦ, ἵατρευσεν αὐτόν.

52 ⁴³ Εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς ἐλθόντας ἐπ' αὐτόν ἀρχιερεῖς καὶ στρατηγούς τοῦ ἱεροῦ καὶ πρεσβυτέρους, Ὡς ἐπὶ ληστοὴν ἐξήλθετε μετὰ μαχαίρων καὶ ξύλων; 53 καθ' ἡμέραν ἤμην μετ'

³² Ἡσα. νγ'. 12. ³³ Μάρκ. ιε'. 28.

³³ Μαθ. κς'. 36. ³⁴ Μάρκ. ιδ'. 32. ³⁵ Ιωάν. ιγ'. 1. ³⁶ κεφ. κα'. 37. ³⁷ Μαθ. ε'. 13: ³⁸ κς'. 41. ³⁹ Μάρκ. ιδ'. 38. ⁴⁰ εἰχ. 46. ⁴¹ Μαθ. κς'. 39. ⁴² Μάρκ. ιδ'. 35. ⁴³ Ιωάν. ε'. 30: ε'. 38. ⁴⁴ Μαθ. δ'. 11. ⁴⁵ Ιωάν. ιβ'. 27. ⁴⁶ Έβρ. ε'. 7. ⁴⁷ εἰχ. 40. ⁴⁸ Μαθ. κς'. 47. ⁴⁹ Μάρκ. ιδ'. 43. ⁵⁰ Ιωάν. ιγ'. 3.

⁴² Μαθ. κς'. 51. ⁴³ Μάρκ. ιδ'. 47. ⁴⁴ Ιωάν. ιγ'. 10.

⁴³ Μαθ. κς'. 55. ⁴⁴ Μάρκ. ιδ'. 48.

44 Ἰωάν.
ιβ'. 27.
45 Ματθ.
κς'. 57.
46 Ματθ.
κς'. 58.
Ἰωάν. ιη'.
15.
47 Ματθ.
κς'. 69.
Μάρκ. ιδ'.
66. Ἰωάν.
ιη'. 17,
18.
48 Ματθ.
κς'. 71.
Μάρκ. ιδ'.
69. Ἰωάν.
ιη'. 25.
49 Ματθ.
κς'. 73.
Μάρκ. ιδ'.
70. Ἰωάν.
ιη'. 26.
50 Ματθ.
κς'. 75.
Μάρκ. ιδ'.
72.
51 Ματθ.
κς'. 34.
75. Ἰωάν.
ιγ'. 38.
52 Ματθ.
κς'. 67.
68. Μάρκ.
ιδ'. 65.
53 Ματθ.
κς'. 1.
54 Πράξ.
δ'. 26.
55 Ἰδὲ καὶ
κβ'. 5.
56 Ματθ.
κς'. 63.
Μάρκ. ιδ'.
61.
57 Ματθ.
κς'. 64.
Μάρκ. ιδ'.
62.
58 Ματθ.
κς'. 65.
Μάρκ. ιδ'.
63.

ἰμῶν ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ δὲν ἠπλώσατε τὰς
χεῖρας ἐπ' ἐμέ· ἀλλ' ⁴⁴ αὕτη εἶναι ἡ
ώρα σᾶς, καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ σκότους.

54 ⁴⁵ Συλλαβόντες δὲ αὐτὸν, ἔφεραν
καὶ εἰσήγαγον αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ
ἀρχιερέως.

⁴⁶ Ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει μακρόθεν.
55 Ἀφοῦ δὲ ⁴⁷ ἀνάψαντες πῦρ ἐν τῷ
μέσῳ τῆς αὐλῆς συνεκάθισαν, ἐκάθητο
ὁ Πέτρος ἐν μέσῳ αὐτῶν. 56 Ἰδοῦσα
δὲ αὐτὸν μία τις δούλη καθήμενον πρὸς
τὸ φῶς, καὶ ἐνατενίσασα εἰς αὐτὸν,
εἶπε, Καὶ οὗτος ἦτο μετ' αὐτοῦ. 57
Ὁ δὲ ἠρνήθη αὐτὸν, λέγων, Γύναι, δὲν
γνωρίζω αὐτόν. 58 Καὶ ⁴⁸ μετ' ὀλίγον
ἄλλος τις ἰδὼν αὐτόν, εἶπε, Καὶ σὺ ἐξ
αὐτῶν εἶσαι. Ὁ δὲ Πέτρος εἶπεν, Ἀν-
θρῶπε, δὲν εἰμαι. 59 Καὶ ⁴⁹ ἀφοῦ ἐπέ-
ρασεν ὡς μία ὥρα, ἄλλος τις διῶσχυρί-
ζετο, λέγων, Ἐπ' ἀληθείας καὶ οὗτος
μετ' αὐτοῦ ἦτο· διότι Γαλιλαῖος εἶναι.
60 Εἶπε δὲ ὁ Πέτρος, Ἀνθρῶπε, δὲν
ἐξεύρω τί λέγεις. Καὶ παρευθὺς ἐνῶ
αὐτὸς ἔλαλει ἔτι, ἐφώνησεν ὁ ἀλέκτωρ.
61 Καὶ στραφεὶς ὁ Κύριος ἐνέβλεψεν
εἰς τὸν Πέτρον· ⁵⁰ καὶ ἐνεθυμήθη ὁ
Πέτρος τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, ὅτε εἶπε
πρὸς αὐτόν, ⁵¹ Ὅτι πρὶν φωνάξῃ ὁ ἀλέ-
κτωρ, θέλεις με ἀπαρνηθῆ τρίς. 62
Καὶ ἐξελθὼν ἔξω ὁ Πέτρος ἔκλαυσε
πικρῶς.

63 Καὶ ⁵² οἱ ἄνδρες οἱ κρατοῦντες
τὸν Ἰησοῦν ἐνέπαιζον αὐτὸν δέροντες·
64 καὶ περικαλύψαντες αὐτόν, ἐρρύ-
πιζον τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ῥώτων
αὐτόν, λέγοντες, Προφῆτευσον, τίς εἶναι
ὅστις σὲ ἐκτύπησε; 65 Καὶ ἄλλα πολ-
λὰ βλασφημοῦντες ἔλεγον εἰς αὐτόν.

66 Καὶ ⁵³ καθὼς ἔγεινεν ἡμέρα, ⁵⁴ συν-
ήχθη τὸ πρεσβυτέριον τοῦ λαοῦ, ἀρχιε-
ρεῖς τε καὶ γραμματεῖς, καὶ ἀνεβίβασαν
αὐτόν εἰς τὸ συνέδριον αὐτῶν, λέγοντες,
67 ⁵⁵ Σὺ εἶσαι ὁ Χριστός; εἶπε πρὸς
ἡμᾶς.

Εἶπε δὲ πρὸς αὐτοὺς, Ἐὰν σᾶς εἴπω,
δὲν θέλετε πιστεῦσαί· 68 ἂν δὲ καὶ
ἐρωτήσω, δὲν θέλετε μοὶ ἀποκριθῆ,
οὐδὲ θέλετε με ἀπολύσει. 69 ⁵⁶ Ἀπὸ
τοῦ νῦν θέλει εἰσθαι ὁ Υἱὸς τοῦ ἄν-
θρώπου καθήμενος ἐκ δεξιῶν τῆς δυνά-
μεως τοῦ Θεοῦ.

70 Εἶπον δὲ πάντες, Σὺ λοιπὸν εἰσαι
ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ;

Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, ⁵⁷ Σεῖς λέ-
γετε ὅτι ἐγὼ εἰμαι.

71 ⁵⁸ Οἱ δὲ εἶπον, Τί χρεῖαν ἔχομεν
πλέον μαρτυρίας; διότι ἡμεῖς αὐτοὶ ἡ-
κούσαμεν ἀπὸ τοῦ στόματος αὐτοῦ.

τὸ πλῆθος αὐτῶν, καὶ ἔφεραν αὐτὸν πρὸς
τὸν Πιλάτον. 2 Καὶ ἤρχισαν νὰ κατη-
γοράσῃ αὐτόν, λέγοντες, Τοῦτον εὗρο-
μεν ² διαστρέφοντα τὸ ἔθνος, καὶ ³ ἐμ-
ποδίζοντα τὸ νὰ δίδωσι φόρους εἰς τὸν
Καίσαρα, ⁴ λέγοντα ἐαυτὸν ὅτι εἶναι
Χριστὸς βασιλεὺς. 3 ⁵ Ὁ δὲ Πιλάτος
ῥώτησεν αὐτόν, λέγων, Σὺ εἶσαι ὁ
βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων;

Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτόν εἶπε,
Σὺ λέγεις.

4 Καὶ ὁ Πιλάτος εἶπε πρὸς τοὺς ἀρ-
χιερεῖς καὶ τοὺς ὄχλους, ⁶ Οὐδὲν ἔγκλη-
μα εὗρίσκω τὸ νὰ ἄνθρωπῳ τούτῳ. 5
Οἱ δὲ ἐπέμενον, λέγοντες, Ὅτι ταραττει
τὸν λαόν, διδάσκων κατ' ὅλην τὴν Ἰου-
δαίαν, ἀρχίσας ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἕως
ἐδῶ.

6 Ὁ δὲ Πιλάτος ἀκούσας Γαλιλαίαν,
ῥώτησεν ἂν ὁ ἄνθρωπος εἶναι Γαλι-
λαῖος. 7 Καὶ μαθὼν ὅτι εἶναι ⁷ ἐκ τῆς
ἐπικρατείας τοῦ Ἡρώδου, ἔπεμψεν αὐ-
τὸν πρὸς τὸν Ἡρώδη, ὅστις ἦτο καὶ
αὐτὸς ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν ταύταις ταῖς
ἡμέραις. 8 Ὁ δὲ Ἡρώδης ἰδὼν τὸν
Ἰησοῦν ἐχάρη πολὺ· διότι ⁸ ᾔθελε πρὸ
πολλοῦ νὰ ἴδῃ αὐτόν, ⁹ ἥπειδ' ἤκουε
πολλὰ περὶ αὐτοῦ· καὶ ἠλπιζε νὰ ἴδῃ
τὶ θαῦμα γινόμενον ὑπ' αὐτοῦ. 9 Ἡ-
ρώτα δὲ αὐτόν με λόγους πολλοὺς·
πλὴν αὐτὸς δὲν ἀπεκρίθη πρὸς αὐτόν
οὐδέν. 10 Ἰσταντο δὲ οἱ ἀρχιερεῖς
καὶ οἱ γραμματεῖς κατηγοροῦντες αὐτόν
ἐντόνως. 11 Ἀφοῦ δὲ ¹⁰ ὁ Ἡρώδης
μετὰ τῶν στρατευμάτων αὐτοῦ ἐξου-
θένσεν αὐτόν, καὶ ἐνέπαιξεν, ἐνέουσεν
αὐτόν λαμπρὸν ἱμάτιον, καὶ ἔπεμψεν
αὐτόν πάλιν πρὸς τὸν Πιλάτον. 12
¹¹ Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ ἡμέρᾳ ὁ Πιλάτος καὶ
ὁ Ἡρώδης ἔγειναν φίλοι μετ' ἀλλήλων·
διότι πρότερον ἦσαν εἰς ἔχθραν πρὸς
ἀλλήλους.

13 ¹² Ὁ δὲ Πιλάτος συγκαλέσας
τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ἄρχοντας, ¹³ Ἐ-
φέρατε πρὸς ἐμὲ τὸν ἄνθρωπον τοῦτον,
ὡς στασιάζοντα τὸν λαόν· καὶ ἰδοὺ,
¹⁴ ἐγὼ ἐνώπιόν σας ἀνέκραινα, δὲν ἐδρον
ἐν τῷ ἄνθρωπῳ τούτῳ οὐδὲν ἔγκλημα
ἐξ ὧν κατηγορεῖτε κατ' αὐτοῦ· 15
ἀλλ' οὐδὲ ὁ Ἡρώδης· διότι σᾶς ἐπέμψα
πρὸς αὐτόν· καὶ ἰδοὺ, οὐδὲν ἄξιον θανα-
τόν εἶναι πεπραγμένον ὑπ' αὐτοῦ. 16
¹⁵ Ἀφοῦ λοιπὸν παιδεύσας αὐτόν,
θελὼ ἀπολύσει. 17 ¹⁶ Ἐπρεπε δὲ
ἀναγκαίως νὰ ἀπολύῃ εἰς αὐτοὺς ἕνα
ἐν τῇ ἐορτῇ. 18 ¹⁷ Πάντες δὲ ὁμοῦ
ἀνέκραξαν, λέγοντες, Σήκωσον τοῦτον,
ἀπόλυσον δὲ εἰς ἡμᾶς τὸν Βαραββάν·
19 ὅστις διὰ στάσιν τινα γενομένην
ἐν τῇ πόλει καὶ διὰ φόνον ἦτο βεβηλη-
μένος εἰς φυλακὴν.

² Πράξ.
ις'. 7.
³ Ἰδὲ
Ματθ. ις'.
27: κβ'.
21. Μάρκ.
ιβ'. 17.
⁴ Ἰωάν.
ιβ'. 12.
⁵ Ματθ.
κς'. 11.
Τιμ. Α'.
ς'. 13.
⁶ Πέτρ.
Α'. β'. 22.

⁷ κεφ. γ'.
1.
⁸ κεφ. θ'.
9.
⁹ Ματθ.
ιδ'. 1.
Μάρκ. ς'.
14.

¹⁰ Ἥσα.
γγ'. 3.
¹¹ Πράξ.
δ'. 27.

¹² Ματθ.
κς'. 23.
Μάρκ. ιε'.
14.
Ἰωάν. ιη'.
38: ιθ'.
¹³ εἰχ. 1,
2.
¹⁴ εἰχ. 4.
¹⁵ Ματθ.
κς'. 26.
Ἰωάν. ιθ'.
1.
¹⁶ Ματθ.
κς'. 15.
Μάρκ. ιε'.
6. Ἰωάν.
ιη'. 39.
¹⁷ Πράξ.
γ'. 14.

18 Μαθ.
κς'. 26.
Μάρκ. ιε'.
15.
Ἰωάν. ιθ'.
16.
19 Μαθθ.
κς'. 32.
Μάρκ. ιε'.
21. '18ε'
Ἰωάν. ιθ'.
17.
20 Μαθθ.
κδ'. 19.
κεφ. κα'.
23.
21. '18α.
β'. 19.
Ἰωαν. ιθ'.
8.
'Αποκ. ε'.
16: θ'. 6.
22 Παρ.
ια'. 31.
Ἰερ. κς'.
29. 'Ιεξ.
κ'. 47:
κα'. 3, 4.
Πέτρ. Α'.
δ'. 17.
23 '18α.
νγ'. 12.
Μαθθ.
κς'. 38.
24 Μαθθ.
κς'. 33.
Μάρκ. ιε'.
22.
Ἰωάν. ιθ'.
17, 18.
25 Μαθθ.
ε'. 44.
Πράξ. ζ'.
60. Κορ.
Α'. δ'. 12.
26 Πράξ.
γ'. 17.
27 Μαθθ.
κς'. 35.
Μάρκ. ιε'.
24.
Ἰωάν. ιθ'.
23.
28 Ψαλ.
κβ'. 17.
Ζαχ. ιβ'.
10.
29 Μαθθ.
κς'. 41.
Μάρκ. ιε'.
29.
30 Μαθθ.
κς'. 37.
Μάρκ. ιε'.
26.
Ἰωάν. ιθ'.
19.

20 Πάλιν λοιπόν ὁ Πιλάτος ἐλάλησε πρὸς αὐτοὺς, θέλων νὰ ἀπολύσῃ τὸν Ἰησοῦν. 21 Οἱ δὲ ἐφώναζον, λέγοντες, Σταύρωσον, σταύρωσον αὐτόν.

22 Ὁ δὲ καὶ τρίτην φορὰν εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Καὶ τί κακὸν ἔπραξεν οὗτος; οὐδεμίαν αἰτίαν θανάτου εὑρον ἐν αὐτῷ· ἀφοῦ λοιπόν παιδεύσω αὐτόν, θέλω ἀπολύσει. 23 Ἀλλ' ἐκεῖνοι ἐπέμενον με φωνὰς μεγάλας, ζητοῦντες νὰ σταυρωθῇ.

Καὶ αἱ φωναὶ αὐτῶν καὶ τῶν ἀρχιερέων ὑπερίσχυον. 24 Καὶ ¹⁸ὁ Πιλάτος ἀπεφάσισε νὰ γείνῃ τὸ ζήτημα αὐτῶν. 25 Καὶ ἀπέλυσεν εἰς αὐτοὺς τὸν διὰ στάσιν καὶ φόνον βεβλημένον εἰς τὴν φυλακὴν, τὸν ὁποῖον ἐζήτουν, τὸν δὲ Ἰησοῦν παρέδωκεν εἰς τὸ θέλημα αὐτῶν.

26 Καὶ ¹⁹καθὼς ἔφεραν αὐτὸν ἔξω, ἐπίασαν Σίμωνα τινὰ Κυρηναῖον, ἐρχόμενον ἀπὸ τοῦ ἀγροῦ, καὶ ἔθεσαν ἐπάνω αὐτοῦ τὸν σταυρόν, διὰ νὰ φέρῃ αὐτὸν ὅπισθεν τοῦ Ἰησοῦ.

27 Ἠκολοῦθεὶ δὲ αὐτὸν πολὺ πλῆθος τοῦ λαοῦ, καὶ γυναικῶν, αἰτίνες καὶ ὠδύροντο καὶ ἐθέρηνον αὐτόν. 28 Στραφεῖς δὲ πρὸς αὐτὰς ὁ Ἰησοῦς εἶπε, Θυγατέρες τῆς Ἱερουσαλὴμ, μὴ κλαίετε δι' ἐμέ, ἀλλὰ δι' ἑαυτὰς κλαίετε καὶ διὰ τὰ τέκνα σας. 29 Διότι ²⁰ἰδοὺ, ἐρχονται ἡμέραι, καθ' ἃς θέλουσιν εἰπεῖ, Μακάριαι αἱ στεῖραι, καὶ αἱ κοιλίαι αἰτίνες δὲν ἐγέννησαν, καὶ οἱ μαστοὶ οὔτινες δὲν ἐθήλασαν. 30 ²¹Τότε θέλουσιν ἀρχίζειν νὰ λέγωσιν εἰς τὰ ὄρη, Πέσετε ἐφ' ἡμᾶς· καὶ εἰς τὰ βουνά, Σκεπίσατε ἡμᾶς. 31 Διότι, ²²ἂν εἰς τὸ ὕψος ξύλον πράττωσι ταῦτα, τί θέλει γείνει εἰς τὸ ξηρὸν; 32 ²³Ἐφείροντο δὲ καὶ ἄλλοι δύο μετ' αὐτοῦ, οἵτινες ἦσαν κακοῦργοι, διὰ νὰ θανατωθῶσι.

33 Καὶ ²⁴ὅτε ἦλθον εἰς τὸν τόπον τὸν ὀνομαζόμενον Κρανίον, ἐκεῖ ἐσταύρωσαν αὐτόν, καὶ τοὺς κακοῦργους, τὸν μὲν ἐκ δεξιῶν, τὸν δὲ ἐξ ἀριστερῶν.

34 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔλεγε, Πάτερ, συγχώρησον αὐτούς· ²⁵διότι δὲν ἐξεύρουσι τί πράττουσι.

²⁷Διαμεριζόμενοι δὲ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἔβαλον κλῆρον. 35 Καὶ ²⁸ἵστατο ὁ λαὸς θεωρῶν. ²⁹Ἐνέπαιζον δὲ καὶ οἱ ἄρχοντες μετ' αὐτῶν, λέγοντες, Ἄλλους ἔσωσεν ὡς σῶσῃ ἑαυτὸν, ἔὰν οὗτος ἦναι ὁ Χριστὸς, ὁ ἐκλεκτὸς τοῦ Θεοῦ. 36 Ἐνέπαιζον δὲ αὐτὸν καὶ οἱ στρατιῶται, πλῆσιάζοντες καὶ προσφέροντες ὄξος εἰς αὐτόν, 37 καὶ λέγοντες, Ἐὰν σὺ ἦσαι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, σῶσον σεαυτὸν.

38 ³⁰Ἦτο δὲ καὶ ἐπιγραφὴ γεγραμμένη ἐπάνωθεν αὐτοῦ με γράμματα

Ἑλληνικὰ καὶ Ῥωμαϊκὰ καὶ Ἑβραϊκὰ, ΟΥΤΟΣ ΕΣΤΙΝ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ.

39 ³¹Εἷς δὲ τῶν κρεμασθέντων κακοῦργων ἐβλασφήμει αὐτόν, λέγων, Ἐὰν σὺ ἦσαι ὁ Χριστὸς, σῶσον σεαυτὸν καὶ ἡμᾶς.

40 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἄλλος ἐπέπλητεν αὐτόν, λέγων, Οὐδὲ τὸν Θεὸν δὲν φοβείσαι σὺ, ὅστις εἶσαι ἐν τῇ αὐτῇ καταδίκῃ; 41 καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως· διότι ἄξια τῶν ὅσα ἐπράξαμεν ἀπολαμβάνομεν· οὗτος ὅμως οὐδὲν ἄτοπον ἔπραξε. 42 Καὶ ἔλεγε πρὸς τὸν Ἰησοῦν, Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

43 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, Ἀληθῶς σοὶ λέγω, σήμερον θέλεις εἶσθαι μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ παραδείσῳ.

44 ³²Ἦτο δὲ ὡς ἕκτη ὥρα, καὶ ἔγινε σκότος ἐφ' ὅλην τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης. 45 Καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος· ³³καὶ ἐσχίσθη εἰς τὸ μέσον τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ. 46 Καὶ φωνάξας με φωνὴν μεγάλην ὁ Ἰησοῦς εἶπε, ³⁴Πάτερ, εἰς χεῖράς σου παραδίδω τὸ πνεῦμά μου. ³⁵Καὶ ταῦτα εἰπὼν ἐξέπνευσεν.

47 ³⁶Ἰδὼν δὲ ὁ ἐκατόνταρχος τὸ γινόμενον ἐδόξασε τὸν Θεόν, λέγων, Οὗτως ὁ ἀνθρώπος οὗτος ἦτο δίκαιος.

48 Καὶ πάντες οἱ ὄχλοι οἱ συνελθόντες εἰς τὴν θεωρίαν ταύτην, βλέποντες τὰ γινόμενα, ὑπέστρεφον τυπτοντες τὰ στήθη αὐτῶν. 49 ³⁷Ἰσταντο δὲ μακρόθεν πάντες οἱ γνωστοὶ αὐτοῦ, καὶ αἱ γυναῖκες αἰτίνες συνηκολούθησαν αὐτὸν ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἔβλεπον ταῦτα.

50 Καὶ ἰδοὺ, ³⁸ἀνὴρ τις Ἰωσήφ τὸ ὄνομα, ὅστις ἦτο βουλεутῆς, ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ δίκαιος, 51 (οὗτος δὲν ἦτο σύμφωνος μετὰ τὴν βουλήν καὶ τὴν πρᾶξιν αὐτῶν,) ἀπὸ Ἀριμαθαίας πόλεως τῶν Ἰουδαίων, ³⁹ὅστις καὶ αὐτὸς περιέμενε τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ· 52 οὗτος ἐλθὼν πρὸς τὸν Πιλάτον ἐζήτησε τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.

53 ⁴⁰Καὶ καταβιβάσας αὐτὸ ἐτύλιξεν αὐτὸ με σινδῶνα, καὶ ἔθεσεν αὐτὸ ἐν μνημείῳ λελατομημένῳ, ὅπου οὐδεὶς ἐτι εἶχεν ἐνταφιασθῆ.

54 Καὶ ἦτο ἡμέρα ⁴¹παρασκευῇ, καὶ ἐξημέρονε σάββατον. 55 Ἠκολούθησαν δὲ καὶ γυναῖκες, ⁴²αἰτίνες εἶχον ἐλθεῖ μετ' αὐτοῦ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ⁴³εἶδον τὸ μνημεῖον, καὶ πῶς ἐτέθη τὸ σῶμα αὐτοῦ. 56 Καὶ ἀφοῦ ὑπέστρεψαν, ⁴⁴ῥητοῖμασαν ἄρῳματα καὶ μύρα· καὶ τὸ μὲν σάββατον ἡσύχασαν ⁴⁵κατὰ τὴν ἐντολήν.

31 Μαθθ.
κς'. 44.
Μάρκ. ιε'.
32.

32 Μαθθ.
κς'. 45.
Μάρκ. ιε'.
33.
33 Μαθθ.
κς'. 51.
Μάρκ. ιε'.
38.

34 Ψαλ.
λα'. 5.
Πέτρ. Α'.
β'. 23.
35 Μαθθ.
κς'. 50.
Μάρκ. ιε'.
37.
Ἰωάν. ιθ'.
30.

36 Μαθθ.
κς'. 54.
Μάρκ. ιε'.
39.
37 Ψαλ.
λη'. 11.
κς'. 55.
Μάρκ. ιε'.
40. Ἰδὲ
καὶ Ἰωάν.
ιθ'. 25.

38 Μαθθ.
κς'. 57.
Μάρκ. ιε'.
42.
Ἰωάν. ιθ'.
38.

39 Μάρκ.
ιε'. 43.
κεφ. β'.
25, 38.

40 Μαθθ.
κς'. 59.
Μάρκ. ιε'.
46.

41 Μαθθ.
κς'. 62.
2. κεφ. η'.

42 Μάρκ.
ιε'. 47.
Μάρκ.
ιε'. 1.
45 Ἐξοδ.
κ'. 10.

[ΚΕΦ. ΚΔ'.]

ΤΗΝ δὲ ¹πρώτην ἡμέραν τῆς ἐβδόμαδος, ἐνῷ ἦτο ὁρθρος βαθὺς, ἤλθον εἰς τὸ μνήμα, ²φέρουσιν τὰ ὅποια ἡτοίμασαν ἀρώματα· καὶ ἄλλαι τινὲς μετ' αὐτῶν. ³Ἐδρυν δὲ τὸν λίθον ἀποκεκυλισμένον ἀπὸ τοῦ μνημείου. ⁴Καὶ ⁴εἰσελθούσαι δὲν εὗρον τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

⁴ Καὶ ἐνῷ ἦσαν ἐν ἀπορίᾳ περὶ τοῦτου, ἰδοὺ, ⁵δύο ἄνδρες ἐστάθησαν ἔμπροσθεν αὐτῶν μετ' ἱμάτια ἀστράπτοντα. ⁵ Καθὼς δὲ αὐταὶ ἐφοβήθησαν, καὶ ἔκλινον τὸ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν, εἶπον πρὸς αὐτάς, Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; ⁶ Δὲν εἶναι ἐδῶ, ἀλλ' ἀνέστη. ⁶ Ἐνθυμήθητε πῶς ἐλάλησε πρὸς ἐσάς, ἐνῷ ἦτο ἐπὶ τῇ Γαλιλαίᾳ, ⁷ λέγων, Ὅτι πρέπει ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου νὰ παραδοθῇ εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἁμαρτωλῶν, καὶ νὰ σταυρωθῇ, καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν νὰ ἀναστῇ.

⁸ Καὶ ⁸ἐνθυμήθησαν τοὺς λόγους αὐτοῦ. ⁹ Καὶ ⁹ἀφ' οὗ ὑπέστρεψαν ἀπὸ τοῦ μνημείου, ἀπήγγειλαν ταῦτα πάντα πρὸς τοὺς ἑνδεκα καὶ πάντας τοὺς λοιπούς. ¹⁰ Ἦσαν δὲ ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία καὶ ⁹Ἰωάννα καὶ Μαρία ἡ μήτηρ τοῦ Ἰακώβου, καὶ αἱ λοιπαὶ μετ' αὐτῶν, αἵτινες ἔλεγον ταῦτα πρὸς τοὺς ἀποστόλους. ¹¹ Καὶ ¹⁰οἱ λόγοι αὐτῶν ἐφάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν ὡς φλυαρία, καὶ δὲν ἐπίστευον εἰς αὐτάς.

¹² Ὁ δὲ Πέτρος σκωθεὶς ἔδραμεν εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύβητος βλέπει τὰ σάβανα κείμενα μόνα· καὶ ἀνεχώρησε θανυμάζων καθ' ἑαυτὸν τὸ γεγονός.

¹³ Καὶ ἰδοὺ, ¹²δύο ἐξ αὐτῶν ἐπορεύοντο ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς κώμην ὀνομαζομένην Ἑμμαοὺς, ἀπέχουσιν ἐξήκοντα στάδια ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ· ¹⁴ καὶ αὐτοὶ ὡμίλουν πρὸς ἀλλήλους περὶ πάντων τῶν συμβεβηκότων τούτων. ¹⁵ Καὶ ἐνῷ ὡμίλουν καὶ συνδιελέγοντο, ¹³ πλησιάσας καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ὀφρυνέτο μετ' αὐτῶν. ¹⁶ Ἄλλ' ¹⁴οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατοῦντο διὰ τὴν μὴ γνωρίσωσιν αὐτόν. ¹⁷ Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς, Τίνες εἶναι οἱ λόγοι οὗτοι, τοὺς ὁποίους συνομιλεῖτε πρὸς ἀλλήλους περιπατοῦντες, καὶ εἰσθε σκυθρωποὶ;

¹⁸ Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἰς, ¹⁵ ὀνομαζόμενος Κλεόπας, εἶπε πρὸς αὐτόν, Σὺ μόνος παροικεῖς ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ δὲν ἔμαθες τὰ γενόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις; ¹⁹ Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Ποία; Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν, Τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου, ¹⁶ ὅστις ἐστάθη ἡγὼν προφήτης, ¹⁷ δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ· ²⁰ καὶ ¹⁸πῶς παρέ-

δωκαν αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν εἰς καταδίκην θανάτου, καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν· ²¹ ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν ¹⁹ ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ μέλλων νὰ λυτρώσῃ τὸν Ἰσραὴλ. Ἀλλὰ καὶ πρὸς τοῦτοις πᾶσι, τρίτῃ ἡμέρᾳ εἶναι σήμερον αὕτη, ἀφ' οὗ ἔγειναν ταῦτα· ²² ἀλλὰ καὶ ²⁰ γυναῖκες τινες ἐξ ἡμῶν ἐξέπληξαν ἡμᾶς, αἵτινες ὑπήγον τὴν αὐγὴν εἰς τὸ μνημεῖον· ²³ καὶ μὴ εὗρουσαι τὸ σῶμα αὐτοῦ, ἤλθον, λέγουσαι ὅτι εἶδον καὶ ὅπτασιν ἀγγέλων, οἵτινες λέγουσιν ὅτι αὐτὸς ζῇ· ²⁴ καὶ ²¹ τινὲς τῶν ἡμετέρων ὑπήγον εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ εὗρον οὕτω, καθὼς καὶ αἱ γυναῖκες εἶπον· αὐτὸν ὅμως δὲν εἶδον.

²⁵ Καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ὡ ἀνόητοι καὶ βραδεῖς τὴν καρδίαν εἰς τὸ νὰ πιστεῦτε εἰς πάντα ὅσα ἐλάλησαν οἱ προφῆται· ²⁶ δὲν ἔπρεπε νὰ πάθῃ ταῦτα ὁ Χριστὸς, καὶ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ; ²⁷ Καὶ ²³ ἀρχίσας ²⁴ ἀπὸ Μωϋσέως καὶ ²⁵ ἀπὸ πάντων τῶν προφητῶν, διηρμήνευεν εἰς αὐτοὺς τὰ περὶ ἑαυτοῦ γεγραμμένα ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς.

²⁸ Καὶ ἐπλησίασαν εἰς τὴν κώμην ὅπου ἐπορεύοντο· καὶ ²⁶ αὐτὸς προσποιεῖτο ὅτι ὑπάγει μακρότερα. ²⁹ Καὶ ²⁷ παρεβίασαν αὐτόν, λέγοντες, Μείνον μεθ' ἡμῶν, διότι πλησιάζει ἡ ἑσπέρα, καὶ ἔκλινεν ἡ ἡμέρα. Καὶ εἰσῆλθε διὰ νὰ μεῖνῃ μετ' αὐτῶν.

³⁰ Καὶ ἀφ' οὗ ἐκάθισεν μετ' αὐτῶν εἰς τὴν τράπεζαν, ²⁸ λαβὼν τὸν ἄρτον εὐλόγησε, καὶ κόψας ἔδιδεν εἰς αὐτούς. ³¹ Αὐτῶν δὲ διηνοιχθήσαν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἐγνώρισαν αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἔγεινεν ἄφαντος ἀπ' αὐτῶν.

³² Καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους, Δὲν ἑκάτεον ἐν ἡμῖν ἡ καρδιά ἡμῶν, ὅτε ἐλάλει πρὸς ἡμᾶς καθ' ὁδόν, καὶ μᾶς ἐξήγει τὰς γραφάς; ³³ Καὶ σηκοθέντες τῇ αὐτῇ ὥρᾳ, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ εὗρον συνηθροισμένους τοὺς ἑνδεκα, καὶ τοὺς μετ' αὐτῶν, ³⁴ οἵτινες ἔλεγον, Ὅτι οὕτως ἀνέστη ὁ Κύριος, ²⁹ καὶ ἐφάνη εἰς τὸν Σίμωνα. ³⁵ Καὶ αὐτοὶ διηγοῦντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ πῶς ἐγνώρισθης εἰς αὐτούς ἐνῷ ἔκοπτε τὸν ἄρτον.

³⁶ Ἐγὼ δὲ ἐλάλουν ταῦτα, αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐστάθη ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ λέγει πρὸς αὐτούς, Εἰρήνῃ ὑμῖν. ³⁷ Ἐκεῖνοι δὲ ἐκπλαγέντες καὶ ἔμφροιοι γενόμενοι, ἐνόμιζον ³¹ ὅτι ἔβλεπον πνεῦμα. ³⁸ Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Διὰ τί εἰσθε τεταραγμένοι; καὶ διὰ τί ἀναβαίνουσιν εἰς τὰς καρδίας σας διαλογισμοί; ³⁹ Ἰδέτε τὰς χεῖράς μου καὶ τοὺς πόδας μου, ὅτι αὐτὸς ἐγὼ εἰμαι·

¹⁹ κεφ. α'.
68: β'.
38.
Πράξ. α'.
6.
²⁰ Ματθ.
κη'. 8.
Μάρκ. ις'.
10. εἰχ.
9. 10.
Ἰωάν. κ'.
18.
²¹ εἰχ. 12.
²² εἰχ. 46.
Πράξ. ις'.
3. Πέτρ.
Α'. α'. 11.
²³ εἰχ. 45.
²⁴ Γεν. γ'.
15: κβ'.
18: κς'.
4: μθ'. 10.
Ἀριθ. κ'.
9. Δευτ.
ιη'. 15.
²⁵ Ψαλ.
ις'. 9. 10:
κβ'. ρλβ'.
11.
Ἥσα. ζ'.
14: θ'. 6:
μ'. 10,
11: ν'.
6: νγ'.
Ἱερ. κγ'.
5: λγ'.
14, 15.
16: δβ'.
23: λς'.
25. Δαν.
θ'. 24.
Μιχ. ζ'.
20.
Μαλ. γ'.
1: δ'. 2:
18: α'.
Ἰωάν. α'.
45. κ.τ.λ.
²⁶ 18δ.
Γεν. 28β'.
26: μβ'.
7. Μέρκ.
ς'. 48.
²⁷ Γεν. ιθ'.
3. Πράξ.
ς'. 15.
²⁸ Ματθ.
18. 19.
²⁹ Κορ.
Α'. ιε'. 5.
³⁰ Μάρκ.
ις'. 14.
Ἰωάν. ικ'.
19. Κορ.
Α'. ιε'. 5.
³¹ Μάρκ.
ς'. 49.

¹ Ματθ.
κη'. 1.
Μάρκ. ις'.
1. Ἰωάν.
κ'. 1.
² κ. φ.
ιςγ'. 56.
³ Ματθ.
κη'. 2.
Μάρκ. ις'.
4.
⁴ Μάρκ.
ις'. 5.
εἰχ. 23.
⁵ Ἰωάν.
κ'. 12.
Πράξ. α'.
10.
⁶ Ματθ.
ις'. 21:
ιςγ'. 23.
Μάρκ. η'.
31: θ'.
31. κεφ.
θ'. 22.
⁷ Ἰωάν.
β'. 22.
⁸ Ματθ.
κη'. 8.
Μάρκ. ις'.
10.
⁹ κεφ. η'.
3.
¹⁰ Μάρκ.
ις'. 11.
εἰχ. 25.
¹¹ Ἰωάν.
κ'. 3. 6.

¹² Μάρκ.
ις'. 12.
¹³ Ματθ.
ιη'. 20.
εἰχ. 36.
¹⁴ Ἰωάν.
κ'. 14:
κα'. 4.
¹⁵ Ἰωάν.
ιθ'. 25.
¹⁶ Ματθ.
κα'. 11.
κεφ. ζ'.
16.
Ἰωάν. γ'.
2: δ'. 19:
ς'. 14.
Πράξ. β'.
22.
¹⁷ Πράξ.
ζ'. 22.
¹⁸ κεφ.
κγ'. 1.
Πράξ. ιγ'.
27, 28.

32 Ἰωάν.
κ'. 20, 27.
33 Γεν.
με'. 26.
34 Ἰωάν.
κα'. 5.
35 Πράξ.
ι'. 41.
36 Ματθ.
ισ'. 21:
ις'. 22:
κ'. 18.
Μάρκ. η'.
31. κεφ.
θ'. 22:
ιη'. 31.
σίχ. 6.
37 Πράξ.
ισ'. 14.
38 σίχ. 26.
Ψαλ. κβ'.
'Ησα. ν'.
6: νγ'. 2,
κ.τ.λ.
Πράξ. ις'.
3.

32 ψηλαφήσατέ με καὶ ἰδέτε· διότι
πνεῦμα σάρκα καὶ ὁστέα δὲν ἔχει, καθ-
ὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα. 40 Καὶ
τοῦτο εἰπὼν, ἔδειξεν εἰς αὐτοὺς τὰς
χεῖρας καὶ τοὺς πόδας.

41 Ἐνῶ δὲ αὐτοὶ ἠπίσταντο ἔτι 33 ἀπὸ
τῆς χαρᾶς καὶ ἐθαύμαζον, εἶπε πρὸς
αὐτοὺς, 34 Ἐχετέ τι φαγώσιμον ἐνταῦ-
θα; 42 Οἱ δὲ ἔδωκαν εἰς αὐτὸν μέρος
λίτος. 43 Καὶ 35 λαβὼν ἐνώπιον αὐ-
τῶν ἔφαγεν.

44 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτοὺς, 36 Οἱ τοι
εἶναι οἱ λόγοι τοὺς ὁποίους ἐλάλησα
πρὸς ὑμᾶς, ὅτε ἤμην ἔτι μεθ' ὑμῶν, ὅτι
πρέπει νὰ πληρωθῶσι πάντα τὰ γε-
γραμμένα ἐν τῷ νόμῳ τοῦ Μωϋσέως
καὶ προφῆταις καὶ ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ.

45 37 Τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν,
διὰ νὰ καταλάβωσι τὰς γραφάς. 46
Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ὅτι 38 οὕτως
εἶναι γεγραμμένον, καὶ οὕτως ἔπρεπε
νὰ πάθῃ ὁ Χριστὸς, καὶ νὰ ἀναστηθῇ
ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, 47 καὶ νὰ
κηρυχθῇ ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοια

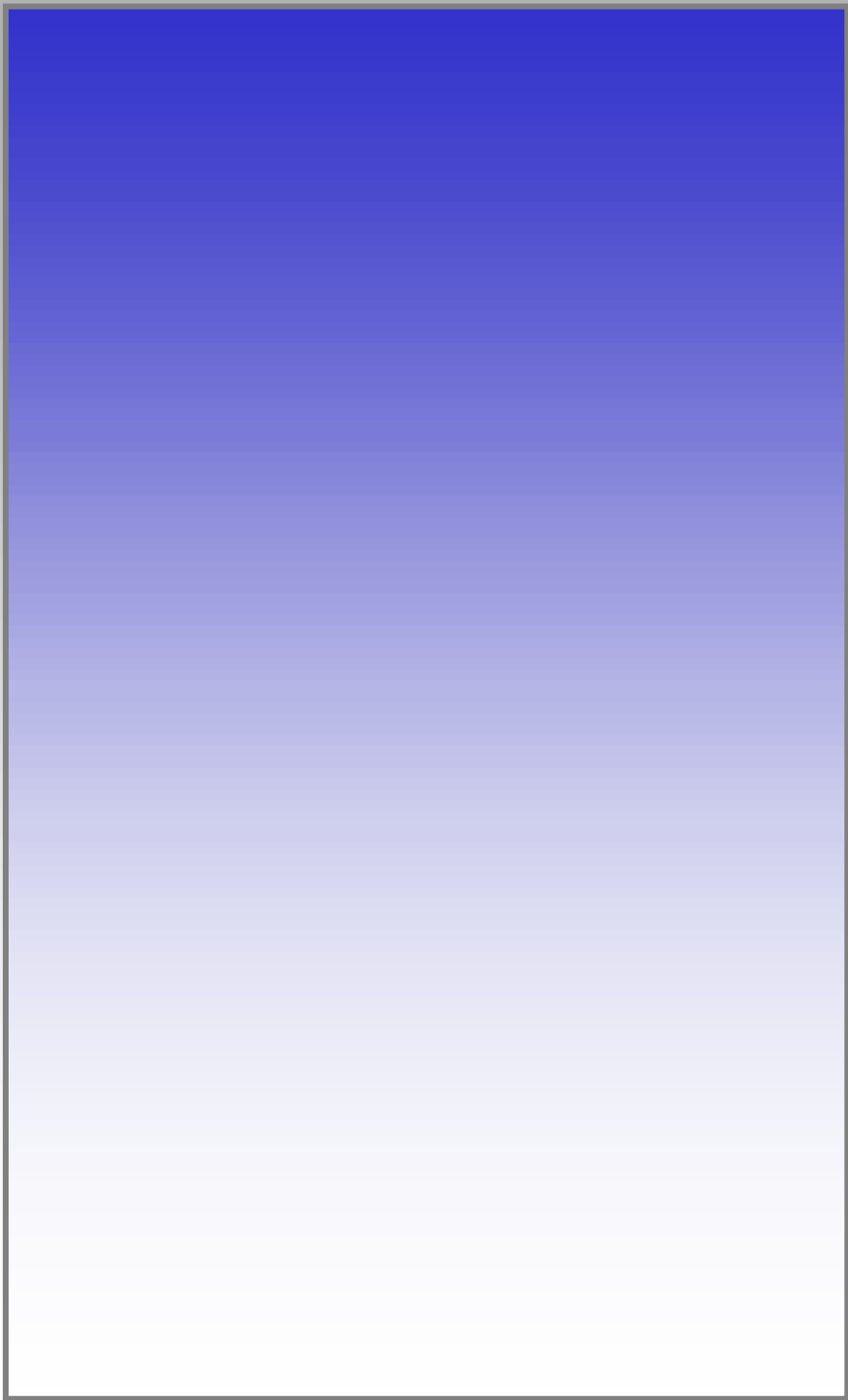
39 καὶ ἄφεσις ἁματιῶν 40 εἰς πάντα τὰ
ἔθνη, γινομένης ἀρχῆς ἀπὸ Ἱερουσα-
λὴμ. 48 41 Σεῖς δὲ εἰσθε μάρτυρες
τούτων. 49 Καὶ ἰδοὺ, 42 ἐγὼ ἀπο-
στέλλω τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Πατρὸς
μου ἐφ' ὑμᾶς· σεῖς δὲ καθίσατε ἐν τῇ
πόλει Ἱερουσαλὴμ, ἕως οὗ ἐνδυθῇτε θυ-
ναμιν ἐξ ὕψους.

50 Καὶ ἔφερεν αὐτοὺς ἕξω 43 ἕως εἰς
Βηθανίαν· καὶ ὑψώσας τὰς χεῖρας αὐ-
τοῦ, εὐλόγησεν αὐτούς. 51 44 Καὶ ἐνῶ
εὐλόγει αὐτοὺς, ἀπεχωρίσθη ἀπ' αὐτῶν,
καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν οὐρανόν.

52 45 Καὶ αὐτοὶ προσκυνήσαντες αὐ-
τὸν, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ μετὰ
χαρᾶς μεγάλης. 53 Καὶ ᾤσαν διαπαν-
τός 46 ἐν τῷ ἱερῷ, αἰνοῦντες καὶ εὐλο-
γούντες τὸν Θεόν. Ἀμήν.

Πράξ. α'. 8, 22: β'. 32: γ'. 15. 42 Ἡσα. μδ'. 3.
'Ιωήλ β'. 28. Ἰωάν. ιδ'. 16, 26: ιε'. 26: ις'. 7.
Πράξ. α'. 4: β'. 1, κ.τ.λ. 43 Πράξ. α'. 12.
44 Βασ. Β'. β'. 11. Μάρκ. ις'. 19. Ἰωάν. κ'. 17.
Πράξ. α'. 9. Ἐφес. δ'. 8. 45 Ματθ. κη'. 9, 17.
46 Πράξ. β'. 46: ε'. 42.

39 Δαν. θ'.
24.
Πράξ. ιγ'.
38, 46.
'Ιωάν. Α'.
β'. 12.
40 Γεν.
ιβ'. 3.
Ψαλ. κβ'.
27.
'Ησα. μθ'.
6, 22.
Ἱερ. λα'.
34.
'Ωση. β'.
23. Μιχ.
δ'. 2.
Μαλ. Α'.
11.
41 Ἰωάν.
ιε'. 27.

[[1]]. All men (all individuals) are sinners and fall short of God's perfect standard

Romans 3: 23 states that

For all have sinned, and come short of the glory of God;

[[2]]. Sin - which is imperfection in our lives - denies us eternal life with God. But God sent his son Jesus Christ as a gift to give us freely Eternal Life by believing on Jesus Christ, and on what He did for us.

Romans 6: 23 states

For the wages of sin is death; but the gift of God is eternal life through Jesus Christ our Lord.

[[3]]. You can be saved, and you are saved by Faith in Jesus Christ. You cannot be saved by your good works, because they are not "good enough". The work of Humans cannot meet the standard of God's Holiness by effort. God's good work of sending Jesus Christ to save us, and our response *of believing - of having faith* - in Jesus Christ, that is what saves each of us. When the New Testament informs us that Jesus Christ came to Earth for the purpose of dying for our sins, we need to remember the great conclusion of this event: After Jesus died, He rose again. He triumphed over death and took upon himself the sins of the entire world, at the time that He died and arose again. It is Jesus Christ who died in our place, so that we would not have to die for our sins. But what we chose to believe about God and His message does determine where we spend eternity.

It is up to each of us - personally and individually - to decide if we want to go to Heaven, and if we want to find inner peace and reconciliation with God. When we decide to believe in Jesus Christ and in his payment for us, for our sins, this is the beginning of the process that God begins in us, to transform us to have a better inner life, and an improved character.

From that time forward, we are different, and God begins to instruct us so that we can learn how to have personal growth and spiritual strength.

Ephesians 2: 8-9 states

8 For by grace are ye saved through faith; and that not of yourselves: it is the gift of God: 9 Not of works, lest any man should boast.

[[4].God did not wait for us to become perfect in order to accept us or unconditionally love us. He sent Jesus Christ to save us, even though we are sinners. So Jesus Christ died to save us from our sins, and to save us from eternal separation from God.

Romans 5:8 states

*But God commendeth his love toward us,
in that, while we were yet sinners, Christ died for us.*

[[5]]. God loved the world so much that He sent his one and only Son to die, so that by believing in Jesus Christ, we obtain Eternal Life.

John 3: 16 states

For God so loved the world, that he gave his only begotten Son, that whosoever believeth in him should not perish, but have everlasting life.

[[6]]. If you believe in Jesus Christ, and in what he did on the Cross for us, by dying there for us, and by placing your faith in his death and in His resurrection in Jesus Christ, you know for a fact that you have been given Eternal Life.

I John 5: 13 states

These things have I written unto you that believe on the name of the Son of God; that ye may know that ye have eternal life, and that ye may believe on the name of the Son of God.

[[7]]. If you confess your sins to God, he hears you take this step, and you can know for sure that He does hear you, and his response to you is to forgive you of those sins, so that they are not remembered against you, and not attributed to you ever again.

I John 1: 9 states

*If we confess our sins, he is faithful and just to forgive us our sins, and to cleanse us from **all** unrighteousness.*

This verse is a promise to each of us: **when we confess our sins to God, and pray to him in the name of Jesus Christ, God hears our prayers and grants our request for His forgiveness. This restores the line of communication and reconciliation between us and God.**

Lord God of Heaven,

Thank you for helping me to find this information.

I pray that you would help those who posted this.

I pray that you would help them to be able to continue.

Please give them the strength, resources and support
that they need and are able to use.

Please watch over them.

God, Please help me to know you and understand you better.

Help me to be kind to others, and encourage those
who are in my life. I ask these things in the name of Jesus,

Amen

What is a standard prayer to become a Christian ?

Dear God,

I pray that you would hear my prayer.

I understand that I do need you.

I ask you to forgive me of all of my sins.

Please come into my life, and change me.

Please help me to understand you.

Please give me great wisdom and the

desire to study your teachings.

Please help me to obtain accurate copies

of the New Testament and to be able to

study and understand them. I ask you

to do all of this in the name of Jesus,

Amen.

What does the New Testament teach about itself ?

II Timothy 3:16

16 All scripture is given by inspiration of God,
and is profitable for doctrine, for reproof,
for correction, for instruction in righteousness:

What does the New Testament teach about the End of Days ?

13 But I would not have you to be ignorant, brethren, concerning them which are asleep, that ye sorrow not, even as others which have no hope.

14 For if we believe that Jesus died and rose again, even
so them also which sleep in Jesus will God bring with him.

15 For this we say unto you by the word of the Lord, that we which are alive
and remain unto the coming of the Lord shall not prevent them which are asleep.

16 For the Lord himself shall descend from heaven with a shout, with the voice
of the archangel, and with the trump of God: and the dead in Christ shall rise first:

17 Then we which are alive and remain shall be caught up together
with them in the clouds, to meet the Lord in the air: and so shall we ever be
with the Lord.

18 Wherefore comfort one another with these words.

I John 3:

18 My little children, let us not love in word, neither in tongue; but in deed and in truth.

19 And hereby we know that we are of the truth, and shall assure our hearts before
him.

20 For if our heart condemn us, God is greater than our heart, and knoweth all things.

21 Beloved, if our heart condemn us not, then have we confidence toward God.

22 And whatsoever we ask, we receive of him, because we keep his
commandments, and do those things that are pleasing in his sight.

23 And this is his commandment, That we should believe on the name of
his Son Jesus Christ, and love one another, as he gave us commandment.

24 And he that keepeth his commandments dwelleth in him, and he in him.

And hereby we know that he abideth in us, by the Spirit which he hath given us.

4:1 Beloved, believe not every spirit, but try the spirits whether they are of God:
because many false prophets are gone out into the world.

II Timothy 2:15

15 Study to show thyself approved unto God, a workman that needeth not
to be ashamed, rightly dividing the word of truth.

What is the Christian Trinity ?

The Christian Trinity is One God

The Christian Trinity is composed of:

1. God the Father

2. God the Holy Spirit

3. Jesus Christ (Jesus the Messiah)

**The Christian “Trinity” is also called the “Triune God”
or - historically called - the “Godhead”.**

The Christian Trinity does *NOT* consist of:

1. Jesus 2. Mary 3. Joseph

or

1. God the Father, 2. Jesus and 3. Joseph

*Books you may want to read
to learn more about the Trinity:*

The Apostolicity of Trinitarianism: or, The testimony of history,
to the positive antiquity of the doctrine of the Holy Trinity.

By George Stanley Faber (2 Vol.)

George Stanley, 1773-1854

Some of these books are available
at Archive.org

Notes on the history of Versions

This text conforms to the T.R. *This text was issued prior to the Revision by W & H.*

The Edition which you are reading here is a good edition, as it was produced before 1904.

Almost all recent translations used around the world - including Foreign Language Translations - have been made to conform to the Greek Text issued by W & H.

This Translation from Ancient Koine Greek to Modern Greek is based upon the Historic Text used by the Early Christians in the Roman Empire.

In their historic past conflicts with the Vatican, Protestants studied which manuscripts were the most accurate, in order to know and understand which Ancient Greek texts were the best, faithful and true copies of the original copies of the New Testament.

They quickly arrived at the conclusion that it was the manuscripts in Ancient Greek that demonstrated that early churches had operated outside of the authority of the Vicar of the Western Roman Empire.

Most who read this will remember that it was illegal to be a Christ-follower for the first 300 years of Christianity. The Vatican was not in existence until AFTER the Council of Nicea in 325 A.D.

The Versions of the New Testament used in Evangelical Churches are the historic versions used by the Early Christians in Greece who used Koine Greek. Copies of the New Testament have been found and recovered, many dating to the first 3 centuries of Early Christianity.

There are 20.000 (Twenty Thousand) fragments and copies of the books of the New Testament in Ancient Greek that have been found, which prove that the copies of the New Testament that exist today, DO agree with the copies of the earlier New Testament written in Ancient Greek. There are 5.000(Five Thousand) Lectionaries (Church copies - also written in Ancient Greek) containing many portions of the New Testament that also serve to prove which texts of the New Testament are the accurate copies.

As of 1904, Protestant Bible Societies gave in to the mistaken conclusions of a specialty in academic literature called Textual Criticism. Those who promoted their special theories claimed to understand the process of transmission of the New Testament. The errors in the area of Textual Criticism have been demonstrated over and over, but in 1904 a Unitarian Bible Society finally gained control of the Greek Text used by most Bible Societies.

The BFBS - the British and Foreign Bible Society was and is a **Unitarian** (NON-Trinitarian) Bible Society, though Christians agreed to work with it, on the condition that **the only** task would be the publication of the **unchanged** historic text of the NT and OT. However, Evangelicals and other Trinitarians often found changes that had been made to the text of the Bible in the interests of certain political goals. The result was that the text of the NT and OT was changed and altered.

In 1904 the BFBS voted to adopt and substitute the Text of Westcott and Hort, using mostly the manuscript of Codex Vaticanus which is the basis for Roman Catholic Bibles.

This change took place quietly in 1904 (Thanks to the BFBS - UK), and has been reflected in almost all versions and all languages published by the Bible Societies since 1910. [Mission groups and Seminaries today offer no training in the history of the texts used for translations, as this often endangers their funding].

More than 5000 changes were made to the text of the New Testament. The Changes between the earlier versions of the Foreign Language Translations and the ones produced in the past decades involve changes to thousands of words. We urge you to continue research into the versions of the Bible translated into your maternal language.

Posting & Re-posting Permission Granted

Please Note:

**Permission to Print
is granted
(if the PDF File will cooperate)**

**Permission to Post and Repost
on your website is granted.**

Do not always depend on
large “storage” websites.
For maximum convenience
and easy access,
Please keep copies of this
on your computer or
on other servers.

